

2026.

LISTOPAD - PROSINAC

Sv. 102, br. 4

Biblijske lekcije

Pouke iz poslanica Filipljanima, Kološanima i Solunjanima

Probe izdržljivosti koje izgrađuju strpljenje, radost
i nadu u životu današnjih vjernika

1. Iznad granica mogućega	5
2. Slični Kristu u svim okolnostima	10
3. Čeznuti da bolje upoznamo Isusa	15
4. Ojačani s Neba	20
5. Hoditi dostojno	25
6. Ojačani u Spasitelju	31
7. Odražavati vječnost	36
8. U obitelji i izvan nje	41
9. Rad za izgnanike	46
10. Priprema za susret s Kristom	52
11. Živjeti u svjetlosti	57
12. Uistinu osobit narod	62
13. Priprema za bitku	67

Biblijske lekcije, su program za svakodnevno proučavanje koji se temelji isključivo na Bibliji i Duhu proroštva bez dodatnih komentara. Citati su što kraći, koliko je to moguće, kako bi pružili jezgrovitu, izravnu misao. Zagrade [] su dodane u nekim slučajevima kako bi se osigurala jasnoća, ispravan kontekst i lakoća čitanja. Snažno preporučujemo dublje proučavanje izvornih materijala.

Izdavač:	Seventh Day Adventist Reform Movement, General Conference, Sabbath School Department, Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, USA
Za Hrvatsku:	Reformni pokret adventista sedmog dana, Ribnička 12, 10110 Zagreb
Tel:	+385 91 5446 554
E-mail:	info@rpsd.hr
Internet:	rpsd.hr
Instagram:	@sdarm.croatia
Youtube:	youtube.com/user/rpsdtube
Biblijski stihovi preuzeti iz prijevoda:	Biblija: Živa riječ ili Varaždinska Biblija
Mobilna aplikacija:	iOS / Android - SDARM Mobile XP
Odgovorni urednik:	Boris Bosanac

ISSN 1333 2600

Predgovor

Dok razmatramo neke od Pavlovih poslanica, posebno poslanice Filipljanima, Kološanima i Solunjanima, jasno odjekuje jedna važna i sveobuhvatna poruka. U njima prepoznajemo našu potrebu za visokom razinom napretka u kršćanskom karakteru, kao i potrebu da razumijemo ključne doktrinarne istine dok se pripremamo za povratak našega Gospoda.

Ove su poslanice napisane prije gotovo 2 000 godina, a ipak su danas iznimno važne i aktualne. Nastale su unutar razdoblja od deset godina i svaka od njih nosi snažnu poruku za naše vrijeme. Poslanica Filipljanima otkriva apostolovu radost čak i dok je bio u zatvoru zbog svoje vjere; poslanica Kološanima, također napisana iz zatvora, pruža istinsku doktrinarnu sliku kršćanstva, dok dvije poslanice Solunjanima s posebnom jasnoćom objašnjavaju događaje posljednjih dana vjernicima koji su se i sami suočavali s progonstvom.

„Danas mnogi u svijetu zatvaraju oči pred znacima kojima je Krist upozorio ljude na svoj dolazak. Oni nastoje zatomiti svaku bojazan, dok se znaci vremena istodobno naglo ispunjavaju i svijet žuri u susret vremenu kad će se Sin Čovječji pokazati na nebeskim oblacima. Pavao uči da je grijeh biti ravnodušan prema znacima koji će prethoditi Kristovom drugom dolasku. One koji su krivi za ovaj nemar naziva sinovima noći i tame. Budne i oprezne hrabri ovim riječima: ‘Ali vi, braćo, niste u tami da bi vas onaj dan mogao iznenaditi kao lopov. Vi ste svi sinovi svjetla i sinovi dana. Ne pripadamo noći niti tami, prema tome, ne spavajmo kao ostali, već bdijmo i budimo trijezni!’” — *Djela apostola, str. 260.*

„Pred nama je završna borba u velikom sukobu kad će Sotona sa ‘svom silom, lažnim znamenjima i čudesima i sa svim nepravednim zavaravanjem’ pogrešno prikazivati Božji karakter kako bi mogao ‘zavesti, ako je moguće, i izabrane’. Ako je ikad postojao narod kojem je potrebno stalno sve jače svjetlo s Neba, onda je to narod kojega je Bog pozvao u ovo opasno vrijeme da bude čuvar Njegovog svetog Zakona i opravda Njegov karakter pred svijetom. Oni kojima je povjerio ovu tako svetu zadaću moraju biti produhovljeni, uzdignuti i oživljeni istinama koje tvrde da vjeruju. Nikada Crkva nije osjećala veću potrebu i nikada Bog nije više želio da ona uživa u iskustvu koje je Pavao opisao u poslanici koju je napisao Kološanima: ‘Neprestano za vas molimo i ištemo da se ispunite spoznajom volje Njegove u svoj mudrosti i shvaćanju duhovnome: da živite dostojno Gospodina i posve mu ugodite, plodni svakim dobrim djelom i rastući u spoznaji Božjoj.’” — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 746.*

Neka ovo bude naše iskustvo!

Generalna konferencija, Odjel subotnje škole

Dar prve subote

3. listopada 2026.

Za tanzanijsku misiju

Ujedinjena Republika Tanzanija istočnoafrička je država poznata po svojim prostranim područjima netaknute prirode. Ondje se nalaze ravnice Nacionalnog parka Serengeti, svojevrсни raj za ljubitelje safarija (nastanjen slonovima, lavovima, leopardima, bivolima i nosorozima), kao i Nacionalni park Kilimandžaro, dom najviše planine u Africi. Uz obalu se nalaze tropski otoci Zanzibar i Mafia, s morskim parkom u kojem obitavaju kitovi, morski psi i koraljni grebeni. Ove su slikovite znamenitosti 2024. godine privukle 1,8 milijuna turista.

Prema podacima iz 2025. godine, Tanzanija ima više od 71 milijun stanovnika. Iako u zemlji postoji ukupno 126 lokalnih jezika, službeni jezici su svahili i engleski. Država je podijeljena na 30 regija, od kojih se 25 nalazi na kopnenom dijelu, a 5 na Zanzibaru. Glavni pokretači gospodarstva uključuju razvoj infrastrukture, rudarstvo te industriju nafte i plina. Više od 60 % stanovništva bavi se poljoprivredom, čije se metode ovdje trenutačno moderniziraju.

Prema stranici worldatlas.com, među vjerskim skupinama zastupljenima u Tanzaniji 35% stanovništva pripada različitim oblicima islama, 31% Rimokatoličkoj crkvi, 27% protestantizmu, 3,1% drugim oblicima kršćanstva, 1,8% domorodačkim religijama, dok se preostali dio stanovništva ne izjašnjava pripadnikom neke određene religije.

Poruka reformacije stigla je u Tanzaniju preko naše braće iz Kenije. Također su nam pomogla i naša braća iz Njemačke. Generalna konferencija tiska subotnjoskolske biblijske pouke na svahilskom jeziku preko Ruandske unije, koja se nalazi u blizini Tanzanije. Svahili se govori u svim zemljama istočne Afrike.

Djelo je sada napredovalo do točke kada je potrebno osnovati naše sjedište i školu. Vjerujemo da će Dodoma biti najbolje mjesto za ovaj projekt. Dodoma je grad koji najbrže raste u zemlji i sada je novi glavni grad države. Kupili smo 12,4 hektara zemljišta i već osnovali mjesnu crkvu. Naš predloženi projekt svakako ima potencijal unaprijediti rad ovdje, a i posebno pomoći našim mladima da se školuju u miru, izbjegavajući poteškoće zbog subote s kojima se trenutno suočavaju u javnim školama.

Molimo sve članove subotnje škole diljem svijeta da velikodušno pridonesu ovom projektu. Unaprijed vam zahvaljujemo. Neka Bog obilno uzvrati za vašu dobrotu prema Njegovu djelu u Tanzaniji!

Vaša braća i sestre iz Tanzanijske misije

Iznad granica mogućega

STIH ZA UPAMTITI: „Uzdam se upravo u to, da će onaj, koji je počeo dobro djelo u vama, dovršiti ga do dana Isusa Krista.” (Filipljanima 1:6).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstva, knj. 5, str. 263–267.*

„Duši umornoj od grešnog života, koja ne zna gdje pronaći olakšanje, predstavi suosjećajnog Spasitelja. Uzmi je za ruku, podigni je, govori joj riječi ohrabrenja i nade. Pomozi joj da se uhvati za Spasiteljevu ruku.” — *Zdravlje i sreća, str. 168.*

1. NJEŽNA NADA

Nedjelja 27. rujna

a. Kako nas može nadahnuti Pavlov pozdrav iz rimske tamnice? Filipljanima 1:1–5.

Fil 1:1 Pavao i Timotej, sluge Isusa Krista, svima svetima u Kristu Isusu koji su u Filipima, s nadglednicima i đakonima. Fil 1:2 Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista. Fil 1:3 Zahvaljujem Bogu svojem u svakom sjećanju na vas, Fil 1:4 dok se svagda u svakoj svojoj molitvi za sve vas s radošću molim, Fil 1:5 zbog vašega sudioništva u evanđelju od prvoga dana sve dosad,

„Pavlova poslanica Filipljanima, kao i poslanica Kološanima, napisana je za vrijeme njegova zatočeništva u Rimu.” — *Djela apostola, str. 479.*

„Pavao je pisao ovoj braći kao ‘svetima u Kristu Isusu’; ali on nije pisao onima koji su bili savršeni u karakteru. On im je pisao kao muškarcima i ženama koji su se opirali kušnji i bili u opasnosti od pada. On im je govorio o ‘Bogu, izvoru mira, koji izvede od mrtvih našega Gospodina Isusa, velikog pastira ovaca’. On im je ulio sigurnost da će ih On ‘zbog krvi vječnoga Saveza, osposobiti za svaku vrstu dobra djela, da možete izvršiti njegovu volju. Neka ostvari u nama ono što je pred njim ugodno, po Isusu Kristu.’

Kada netko tko je pogriješio postane svjestan svoje zablude, pazite da ne uništite njegovo samopoštovanje. Nemojte ga razočarati ravnodušnošću ili nepovjerenjem. Nemojte reći: ‘Prije nego što mu poklonim svoje povjerenje, pričekat ću da vidim hoće li izdržati.’ Često je baš ovako nepovjerenje povod da onaj tko je kušan posrne. (...)

Mi se prebrzo razočaramo u vezi s dušama koje se odmah ne odazovu na naša nastojanja. Nikada ne trebamo popustiti u radu za neku dušu ako još postoji ijedan plamičak nade.” — *Zdravlje i sreća, str. 167, 168.*

a. Kako naš stav prema nesavršenim suradnicima koji griješe otkriva dubinu našeg pouzdanja u Božju silu? Filipljanima 1:6–8.

Fil 1:6 uvjeren upravo u ovo: Onaj koji u vama započne dobro djelo, dovršit će ga do dana Isusa Krista; Fil 1:7 kao što je i pravo da to mislim o svima vama jer vas imam u srcu, budući da ste i u okovima mojim i u obrani i u utvrđivanju evanđelja svi vi suzajedničari moje milosti. Fil 1:8 Ta Bog mi je svjedok koliko čeznem za svima vama srcem Isusa Krista!

„Moramo se truditi da shvatimo slabost drugih. Malo poznajemo kušnje srca onih koji su bili okovani lancima tame i kojima nedostaju odlučnost i moralna snaga. Najviše sućuti zaslužuje onaj tko je opterećen grižnjom savjesti; on je kao netko tko je ošamućen, tko posrće i pada u prašinu. On ne može ništa jasno vidjeti. Um je pomračen, on ne zna kamo uputiti svoje korake. Mnoge jadne duše nailaze na nerazumijevanje, na ponižavanje, one su ispunjene očajanjem i agonijom duše kao izgubljene, zalutale ovce. Ne mogu naći Boga, pa ipak u njima postoji duboka težnja za oprostom i mirom

O, neka ne bude izgovorena nijedna riječ koja će izazvati još dublju bol! (...)

Za ove je dragocjene duše samopožrtvovali Otkupitelj platio previsoku cijenu da bismo ih mi olako prepustili moći kušača. (...)

Trebamo se postaviti u položaj onoga koji je kušan. Razmišljajmo o moći naslijeđa, o utjecaju zlog društva i okoline, o moći štetnih navika. Zar se onda možemo čuditi što su mnogi u takvim okolnostima poniženi? Zar se onda trebamo pitati zašto su oni tako spori da odgovore na napore koji se ulažu za njihovo dobro?

Često će oni koji su naoko bili grubi i nepristupačni, a čija su srca sada zadobivena za evanđelje, biti među Božjim najodanijim sljedbenicima i braniteljima. Oni nisu u cijelosti izopačeni. Iza odbojna izgleda nalaze se dobre pobude, preko kojih bi se s njima moglo doći u dodir. Bez ruke spremne na pomoć mnogi se nikada ne bi oporavili, dok se strpljivim, ustrajnim trudom mogu kod njih postići divni rezultati. Njima su potrebne nježne riječi, blago razumijevanje, dirljiva pomoć. Treba im takav savjet koji neće ugasiti onaj slabašni plamičak hrabrosti u duši.” — *Zdravlje i sreća*, str. 168, 169.

b. S kojim ciljevima bismo trebali proučavati Božju riječ? Filipljanima 1:9–11.

Fil 1:9 I za ovo molim: da ljubav vaša sve više i više obiluje spoznajom i svakim oštromljem Fil 1:10 te uzmožete prosuditi što je najbolje, da biste bili čisti i bespriječni za dan Kristov, Fil 1:11 puni plodova pravednosti koji su po Isusu Kristu — na slavu i hvalu Božju.

„Svako sredstvo milost treba marljivo razvijati da bi Božja ljubav mogla sve više i više obilovati u duši, ‘te da možete prosuditi što je najbolje da budete čisti i bespriječni za Dan Kristov, puni ploda pravednosti’. Vaš kršćanski život mora poprimiti živi i čvrsti oblik. Vi možete dostići visoko mjerilo koje je za vas postavljeno u Pismu, i to trebate učiniti da biste bili Božja djeca. Ne smijete mirovati; morate napredovati, ili ćete nazadovati.” — *Svjedočanstva*, knj. 5, str. 264.

a. Opišite kako Bog često koristi progonstva i teškoće da bi širio svoju predivnu poruku ljubavi i milosti. Filipljanima 1:12-14.

Fil 1:12 A hoću da znate, braćo, da je to što se meni dogodilo još većma pospješilo napredak evanđelja, Fil 1:13 tako da moji okovi u Kristu postadoše poznati svemu carskomu dvoru i svima drugima, Fil 1:14 a većina se braće u Gospodinu, osvjedočena mojim okovima, još više usuđuje neustrašivo govoriti Riječ.

„Od Pavla, siromašnog sužnja bez prijatelja, nije se moglo očekivati da će uspjeti privući pozornost bogatih i uglednih rimskih građana. Njih je privlačio porok svojim zavodničkim sjajem i držao ih robovima po vlastitoj volji. Ali među radom iscijeđenim, gladnim žrtvama ugnjetavanja, čak i među jednim robovima, mnogi su s radošću slušali Pavlove riječi i vjera u Krista donijela im je nadu i mir koji su ih krijepili u nevoljama njihovog usuda.

Ali iako je apostol počeo djelovati među skromnima i poniženima, njegov se utjecaj širio dok nije dopro i na sam imperatorov dvor.” — *Djela apostola*, str. 461.

„Božja milost održavala je Pavla u sužanjstvu i osposobljavala ga da se raduje u nevoljama. S vjerom i uvjerenošću pisao je svojoj braći u Filipima da je njegovo sužanjstvo dovelo do napredovanja Evanđelja. (...)

U ovom Pavlovom iskustvu krije se pouka za nas jer otkriva način na koji Bog djeluje. Gospodin može izvesti pobjedu iz onoga što se nama čini kao propast i poraz. U opasnosti smo da zaboravimo na Boga, da gledamo ono što se vidi, umjesto da očima vjere gledamo ono što je nevidljivo. Kad naiđe nesreća ili tragedija, spremni smo Boga optužiti za nemar ili okrutnost. Ako On smatra dobrim da onemoguću našu korisnost u nekom području, mi tugujemo; ne zastanemo da pomislimo kako Bog na taj način radi za naše dobro. Moramo naučiti da je kažnjavanje dio Njegovog velikog plana i da pod palicom nevolje kršćanin za Učitelja katkad može učiniti više nego dok je radio u aktivnoj službi.” — *Djela apostola*, str. 480, 481.

b. Čega se trebamo sjetiti kad smo u iskušenju razočarati se zbog neuobičajenih načina na koje se sjeme istine može sijati? Filipljanima 1:15-18.

Fil 1:15 Neki, doduše, propovijedaju Krista i iz zavisti i nadmetanja, neki pak i iz dobre volje: Fil 1:16 prvi Krista navješćuju iz suparništva, neiskreno, misleći da će pridodati nevolju mojim okovima, Fil 1:17 drugi pak iz ljubavi, znajući da sam postavljen za obranu evanđelja. Fil 1:18 Što, dakle? Ipak se na svaki način — bilo himbeno bilo istinito — Krist navješćuje. I tome se radujem, a i radovat ću se.

„Usprkos Sotoninim nastojanjima da je uništi, ‘nepropadljivo’ sjeme Božje riječi, ‘koja živi i ostaje zauvijek’ (1. Petrova 1:23), sije se u srca ljudi. Kroz prijekor i progonstvo Njegove djece Kristovo ime se proslavlja i duše se spašavaju. Velika je nagrada na nebu za one koji svjedoče za Krista kroz progonstva i pogrd.” — *Misli s Gore blagoslova*, str. 34.

a. Zašto nas može nadahnuti Pavlovo nevjerojatno svjedočanstvo? Galaćanima 6:14; Filipljanima 1:19–21.

Gal 6:14 A meni se ničim nije hvaliti osim križem Gospodina našega Isusa Krista, po kojemu je svijet meni razapet i ja svijetu. **Fil 1:19** Jer znam da će mi to po vašoj molitvi i potpori Duha Isusa Krista izaći na spasenje, **Fil 1:20** prema mom očekivanju i nadi da se ni u čemu neću postidjeti, nego će se sa svom smjelošću — kako uvijek, tako i sada — Krist uzveličati u tijelu mojemu, bilo životom ili smrću. **Fil 1:21** Ta meni je živjeti Krist, a umrijeti dobitak!

„Najbliže Kristu stajat će onaj koji je na Zemlji najdublje zahvatio i pio od duha Njegove samopožrtvovne ljubavi koja se ‘ne hvasta... ne oholi se... ne traži svoje, ne razdražuje se, zaboravlja i prašta zlo’ (1. Korinćanima 13:4, 5), ljubavi koja pokreće učenike, kao što je pokretala našeg Gospoda da daruje sve, da živi i mukotrpno radi, da se žrtvuje do same smrti kako bi spasio čovječanstvo. Ovaj duh pokazao se i u Pavlovu životu. On je rekao: ‘Za me je uistinu život Krist’, jer je njegov život otkrivao Krista ljudima; ‘a smrt dobitak’, dobitak za Krista; sama smrt će učiniti da se izrazi sila Njegove milosti i prikupe ljudi za Njega. Jer ‘proslavit će se Krist u mom tijelu’, kaže on, ‘bilo da živim, bilo da umrem’ (Filipljanima 1:21, 20).” — *Želja vjekova*, str. 549.

„Pavle je bio živi primjer onoga što svaki kršćanin treba da bude. On je zaista živio na slavu Bogu. (...) On koji je nekada bio progonitelj Kristov u licu Njegovih svetih, sada je uzdizao pred svijetom križ Kristov. Pavlovo srce je gorjelo ljubavlju prema izgubljenim dušama i sve svoje energije on je posvetio radu na obraćanju ljudi. Nikada nije bilo usrdnijeg, istrajnijeg i nesebičnijeg radnika. Za njega je Krist bio sve u njegovom životu; on je radio djela Kristova. Smatrao je najvećom prednošću da sve primljene blagodati upotrijebi na dobro drugih.” — *Biblijski komentari*, knj. 6, str. 1112, 1113.

„‘Ta meni je živjeti Krist’ (Fil. 1:21) kaže on. Ovdje je, u cijelom Svetom Pismu, u svega nekoliko riječi data najsavršenija predstava o tome što u stvari znači biti kršćanin. To je potpuna istina evanđelja.” — *Biblijski komentari*, knj. 7, str. 903.

b. Kakav bismo stav trebali imati prema svojim dužnostima ovdje na Zemlji, iščekujući Kristov povratak? Filipljanima 1:22–24; 2. Timoteju 4:8; Ivan 14:3.

Fil 1:22 No ako to »živjeti u tijelu« donosi plod u mojemu djelovanju, pa što da odaberem? Ne znam! **Fil 1:23** Jer pritiješnjen sam od dvoga: imam želju otići i s Kristom biti, što je mnogo, mnogo bolje; **Fil 1:24** ali ostati u tijelu potrebnije je poradi vas. **2Tim 4:8** Nadalje, pripravljen mi je vijenac pravdnosti koji će mi u onaj dan predati Gospodin, pravedan sudac. I ne samo meni nego i svima koji ljube njegov pojavak. **Iv 14:3** I ako odem i pripravić vam mjesto, ponovno ću doći i uzeti vas k sebi da i vi budete gdje sam ja.

„Premda će velika konačna nagrada biti dana pri Kristovu dolasku, iskrena služba Bogu donosi nagradu već i u ovom životu. Radnik će se morati suočiti s preprekama, protivljenjem i gorkim, bolnim razočaranjima koja slabe srce. Možda neće vidjeti rezultate svojega rada, ali unatoč svemu tome u svojoj službi nalazi blagoslovljenu nagradu. Svi koji se nesebično predaju službi čovječanstvu u suradnji su s Gospodom slave. Ta misao čini svaki trud slađim, jača volju i daje snagu duhu za sve što ih može snaći.” — *Kršćanska služba*, str. 270.

a. Kako Pavlov stav može u nama pobuditi nadu? Filipljanima 1:25–28.

Fil 1:25 I u to uvjeren, znam da ću ostati i biti sa svima vama, za vaš napredak i radost vjere, Fil 1:26 da vaš ponos mnome obiluje u Kristu Isusu kad opet dođem k vama. Fil 1:27 Samo se ponašajte dostojno evanđelja Kristova, tako da — bilo da dođem i vidim vas bilo da nenazočan čujem što o vama — stojite u jednome duhu, jednodušno se zajednički borite za vjeru evanđelja Fil 1:28 i ni u čemu ne strahujete od protivnikâ. To je njima dokaz propasti, a vama spasenja, i to od Boga.

„Božji vjerni vjesnici trebaju stalno napredovati u radu. Obučeni u nebeski oklop trebaju neustrašivo i pobjedonosno ići dalje, ne prekidajući borbu dok svaka duša u njihovom dometu ne primi vijest istine za ovo vrijeme.” — *Djela apostola*, str. 220.

b. Kako nas Kristov primjer jača? Filipljanima 1:29, 30; Izaija 53:8–11.

Fil 1:29 Jer vama je darovano za Krista ne samo u njega vjerovati nego za njega i trpjeti, Fil 1:30 imajući istu borbu kakvu vidjeste u meni, a sad čujete da je u meni. Iz 53:8 Prisilom i sudom bi odveden, a tko je u njegovu naraštaju mario što je odstranjen iz zemlje živih zbog prijestupa puka mogega zbog kojeg je bio udaren? Iz 53:9 I odrediše mu grob sa zlotvorima, ali je u smrti svojoj bio s bogatašima; jer nikakva on ne učini nasilja niti se nađe prijevare na ustima njegovim.

„Što je podržavalo Sina Božjeg u Njegovim iskušenjima i stradanju? On je vidio plod svoje duše i bio je zadovoljan. Shvatio je veličinu vječnosti i sreću onih koji će kroz Njegovo poniženje primiti oprostaj i vječni život. Bio je ranjen za njihove prijestupe, izbijen za njihova bezakonja. Na Njemu je bio kar njihovog mira radi, i Njegovim ranama oni su se izliječili. Do Njegovog uha doprli su poklici iskupljenih. Čuo je spašene kako pjevaju pjesmu Mojsijevu i Janjetovu.

I mi moramo imati izvjesnu viziju budućnosti i blaženstva neba. Stanimo na prag vječnosti i čujmo srdačnu dobrodošlicu upućenu onima koji su surađivali s Kristom u ovome životu i smatrali za svoju sreću i čast što mogu stradati za Njega. (...)

Tu će iskupljeni pozdraviti one koji su ih uputili raspetom i uskrslom Spasitelju. Sjedit će se u slavljenju Onoga koji je umro da bi ljudska bića imala život koji se uspoređuje sa životom Božjim. Borba je završena. Svim patnjama i nevoljama došao je kraj. Kad se iskupljeni okupe oko Božjeg prijestola, pjesma pobjede ispunit će cijelo nebo.” — *Svjedočanstva*, knj. 8, str. 43, 44.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 2. listopada

1. Zašto moramo ustrajati u radu s palim dušama dok još uvijek ima barem tračka nade?
2. Koliko sam puta vidio tvrdoglave i zabludjele duše kako se na zadivljujući način mijenjaju?
3. Kako Bog može upotrijebiti naše kušnje da ostvari svoju dobru namjeru?
4. Opisi što je u biti bio moto Pavlova života.
5. Na koje načine trebam bolje odražavati Pavlov život, a iznad svega Kristov život?

Slični Kristu u svim okolnostima

STIH ZA UPAMTITI: „Ništa ne činite uz prkos ili za ispraznu slavu, nego u poniznosti neka jedan drugoga smatra većim od sebe! Ne gledajte svaki na svoje, nego i na ono, što je drugih!“ (Filipijanima 2:3, 4).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstva, knj. 5, str. 167–177, 477–490.*

„Prijateljska naklonjenost, voljnost da drugima činimo ono što želimo da drugi čine nama uklonile bi polovicu zala u životu. Duh samouзвишjenja je Sotonin duh, a srce koje gaji Kristovu ljubav imaće milost koja ne traži svoje.“ — Patrijarsi i proroci, str. 132.

1. NEOPHODNA OSOBINA

Nedjelja, 4. listopada

a. Zašto trebamo cijeniti ono što je Pavao rekao o vrijednosti istinskog kršćanskog jedinstva? Filipijanima 2:1, 2; Rimljanima 15:5, 6.

Fil 2:1 Ima li dakle u Kristu kakva ohrabrenja, ima li kakve utjehe ljubavi, ima li kakva zajedništva Duha, ima li kakva srca i milosrđa, Fil 2:2 upotpunite moju radost: iste misli budite, istu ljubav imajte, budite jednodušni, jedne misli;

Rim 15:5 A Bog postojanosti i utjehe dao vam da međusobno budete iste misli po Kristu Isusu, Rim 15:6 da jednodušno, jednim ustima slavite Boga i Oca Gospodina našega Isusa Krista.

„Krist izvodi jedan narod i dovodi ga u jedinstvo vjere da može biti ujedinjen, kao što je On s Ocem. Razlike u mišljenjima treba napustiti kako bi svi došli u jedinstvo s Tijelom i imali jedan um i jednu prosudbu.“ — *Svjedočanstva, knj. 1, str. 324.*

b. Opiši radost koju donosi takvo jedinstvo i objasni kako se ono jedino može postići. 1. Korinćanima 1:10; Psalam 133:1–3.

1Kor 1:10 A zaklinjem vas, braćo, imenom Gospodina našega Isusa Krista da svi isto govorite; i neka među vama ne bude razdora, nego budite savršeni u istome umu i u istoj misli.

Ps 133:1 Hodočasnička pjesma. Davidova. Gle, kako je dobro i kako je mило kad braća žive zajedno: Ps 133:2 kao na glavi ulje dragocjeno, što slazi na bradu, bradu Aronovu, što slazi na skute haljina njegovih; Ps 133:3 kao rosa hermonska što slazi na gore sionske; jer ondje Gospod zapovjedi blagoslov — život dovijeka.

„Uzrok podjele i razdora u obitelji i crkvi je odvajanje od Krista. Približiti se Kristu znači približiti se jedno drugom. Tajna pravog jedinstva u crkvi i u obitelji ne postiže se ni diplomacijom, niti gospodarenjem, niti ulaganjem nadljudskih napora za uklanjanje poteškoća, iako i to treba često učiniti, već zajednicom s Kristom.“ — *Temelji sretnog doma, str. 179.*

a. Koji se poziv upućuje svim kršćanskim vjernicima i zašto? **Filipljanima 2:3.**

Fil 2:3 nikakva suparništva ili isprazne slave, nego u poniznosti jedni druge smatrajte višima od sebe.

„Hvalisanje i sebične težnje stijena su na kojoj su se mnoge duše razbile i mnoge crkve ostale bez sile. Oni koji znaju najmanje o pobožnosti, koji su najmanje povezani s Bogom, najviše će težiti za najvišim mjestom. Oni nemaju pojma o svojim slabostima i o svojim karakternim nedostacima.” — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 174.*

„Ljudi različitih temperamenata i karakternih nedostataka mogu vidjeti pogreške kod drugih, ali izgleda da nisu svjesni svojih vlastitih pogrešaka. (...) U ljudskom rodu postoji sebičnost, ambicija koja šteti Božjem djelu. Vlastiti probitak mora se izgubiti iz vida.” — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 419.*

„Ali srce u kojemu nema Božjega mira nesretno je, puno nezadovoljstva; takva osoba vidi nedostatke u svemu i ona bi unijela nesklad u najsavršeniju nebesku glazbu. Sebičan život je zao život. Oni čije je srce ispunjeno ljubavlju prema sebi, skupljat će zle misli o svojoj braći i govorit će protiv Božjih oruđa. Strasti koje sam Sotona potiče i raspaljuje, gorki su izvor koji uvijek šalje gorčinu da zatruje živote drugima.

Neka svatko tko tvrdi da slijedi Krista sebe cijeni manje, a druge više. Zbijte se, zbijte se! U jedinstvu je snaga i pobjeda, a u neskladu i podjelama slabost i poraz.” — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 488.*

b. Objasni tajnu istinskog blagostanja. **Filipljanima 2:4.**

Fil 2:4 Ne gledajte samo svaki na svoje nego neka svatko gleda i na ono što je drugih.

„Ako je naš život ispunjen svetim mirisom, ako poštujemo Boga njegujući dobre misli o drugima i ako vršimo dobra djela na blagoslov drugima, nije važno živimo li u kolibi ili u palači. Okolnosti imaju jako malo veze s onim što doživljava duša. Duh koji njegujemo daje boju svim našim postupcima. Čovjeka koji je u miru s Bogom i svojim bližnjima ne možemo učiniti nesretnim. U njegovom srcu neće biti ljubomore, zlo u njemu neće naći mjesta i mržnja ne može postojati. Srce koje je u skladu s Bogom, uzdignuto je iznad neprilika i kušnji ovoga života.” — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 488.*

„Uspjeh će se povećavati razmjerno tome koliko [naše ustanove] pokazuju nesebičnu darežljivost, dijeleći svoje obilje s ustanovama koje se bore za opstanak. Naše uspješne ustanove trebaju pomagati onim ustanovama za koje je Bog rekao da trebaju živjeti i napredovati, ali koje se još uvijek bore za opstanak. Među nama ima vrlo malo istinske, nesebične ljubavi.” — *Svjedočanstva, knj. 8, str. 137.*

a. Što bi trebalo karakterizirati naše misli i postupke u ovom trenutku povijesti? 2. Korinćanima 10:3–5; Filipljanima 2:5.

2Kor 10:3 Jer ako i hodimo u tijelu, ne vojujemo po tijelu. 2Kor 10:4 Ta oružje našega vojevanja nije tjelesno, nego u Bogu moćno za rušenje utvrda. 2Kor 10:5 Obaramo mudrolije i svaku uznositost koja se podiže protiv spoznaje Boga i zarobljujemo svaki um na poslušnost Kristu
Fil 2:5 Ta neka u vama bude ona misao koja je i u Kristu Isusu,

„Da bismo proslavili nauk Krista, našeg Spasitelja, moramo pokazivati isti Duh koji je On pokazivao. Svoje osobne naklonosti ili pak neraspoloženja prema nekome, svaku želju da ugodimo sebi na štetu drugih moramo pobijediti. Neka mir Božji zavlada u našem srcu i životu. Živo i djelotvorno načelo u nama mora biti sila Kristova.” — *Biblijski komentari, knj. 7, str. 921.*

„Trebamo ući u Kristovu školu, da bismo se od Njega naučili poniznosti i krotkosti. Otkupljenje je postupak u kome se duša obučava za Nebo. Ovo obučavanje znači poznavanje Krista. To podrazumijeva oslobođenje od zamisli, navika i postupaka koji su stečeni u školi kneza tame. Duša se mora osloboditi od svega što se suproti vjernosti Bogu.” — *Želja vjekova, str. 330.*

b. Kako i zašto trebamo odražavati Kristov stav? Filipljanima 2:6–8.

Fil 2:6 koji se, premda u obličju Božjem, nije otimao da bude jednak Bogu, Fil 2:7 nego sama sebe obezvrijedi uzevši obličje sluge i postaviši ljudima sličan. Fil 2:8 I našavši se u obličju poput čovjeka, ponizi sam sebe postaviši poslušan do smrti, smrti na križu.

„Isus je na sebe uzeo našu narav, odložio je slavu, veličanstvo i bogatstvo i obavio svoju zadaću da spasi izgubljeno. On nije došao da Mu se služi, već da služi drugima. Kad su Ga grdili, zlostavljali i vrijeđali, Isus nije uzvraćao. ‘On koji na uvredu nije uvredom uzvraćao i mučen nije prijetio...’ (1. Petrova 2:23) Kad Mu je čovjekova okrutnost bolnim udarcima i ranama prouzročila patnju, On nije prijetio, već je sve prepuštao pravednome Sucu. Apostol Pavao poučava svoju braću u Filipima: ‘Ta neka u vama bude ona misao koja je i u Kristu Isusu, koji se, premda u obličju Božjem, nije otimao da bude jednak Bogu, nego sama sebe obezvrijedi uzevši obličje sluge i postaviši ljudima sličan.’ (Filipljanima 2:5-7). Zar je sluga iznad svojega gospodara? Krist nam je svojim životom dao primjer i mi Ga sramotimo kad nas uznemiri svako omalovažavanje, kad smo spremni reagirati na svaku uvredu, pretpostavljenu ili stvarnu. Nije dokaz plemenitog uma pripremanje za obranu samoga sebe, za očuvanje svojega dostojanstva. Bolje je stoput pretrpjeti nepravdu nego raniti nečiju dušu zbog duha odmazde ili davanja oduška gnjevu. U Bogu ima snage; On može pomoći. Može podariti milost i nebesku mudrost. Ako moliš vjerom, primit ćeš, ali moraš bdjeti u molitvi. Tvoja lozinka treba biti: Bdi, moli i radi.” — *Svjedočanstva, knj. 2, str. 426, 427.*

a. Kako Bog Otac gleda na beskrajnu Kristovu žrtvu i kako bismo je mi trebali gledati? Filipljanima 2:9–11.

Fil 2:9 Zato Bog njega i preuzvisi, i darova mu ime koje je iznad svakoga imena, Fil 2:10 da se u imenu Isusovu prigne svako koljeno onih na nebu i na zemlji i pod zemljom, Fil 2:11 i da svaki jezik prizna: »Isus Krist je Gospodin!« — na slavu Boga Oca.

„Na čijoj ste strani? Svijet je odbacio Krista, nebo Ga je primilo. Čovjek, ograničeni smrtnik, odbacio je Kneza života; Bog, kao Svemoćni vladar svemira, primio Ga je u nebo, i uzvisio Ga iznad svakog drugog imena. Čovjek Ga je krunisao trnovitim vijencem, Bog Ga je krunisao krunom kraljevskog veličanstva. Mi moramo najiskrenije razmisliti i odlučiti: Hoćemo li da nad nama vlada taj Isus Krist, ili pak Baraba? (...) Dok onima koji Krista prime i povjeruju u Njega, Njegova smrt donosi nadu i vječni život.“ — *Biblijski komentari, knj. 5, str. 1107.*

b. Budući da smo moralno slabi i nedostaje nam snage volje, zašto se moramo svojevoljno predati Spasitelju? Filipljanima 2:12, 13.

Fil 2:12 Tako, ljubljani moji, kao što uvijek poslušaste, ne samo kao za moje nazočnosti nego mnogo više sada, za moje nenazočnosti, sa strahom i trepetom radite oko svojega spasenja. Fil 2:13 Jer Bog je taj koji iz svoje dobrohotnosti izvodi u vama i htijenje i djelovanje.

„Ako si stvarno počeo živjeti vjerom, ti si se potpuno predao Gospodinu i On te je uzeo da bi te oblikovao prema svojoj namjeri, da budeš posuda za čast. Trebaš imati ozbiljnu želju da budeš savitljiv u Njegovim rukama i da ideš kamo god te On povede. Dok istodobno s Njim surađuješ i izgrađuješ svoje spasenje sa strahom i drhtanjem, možeš se pouzdati da će On izvršiti svoj plan. (...)

Čista vjera povezana je s voljom. Volja je vladajuća sila u ljudskoj naravi, dovodeći sve druge sposobnosti pod svoju vlast. Volja nije ukus ili sklonost, već odlučujuća sila koja radi u sinovima ljudskim na poslušnost Bogu ili na neposlušnost.“ — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 512, 513.*

„Bit ćeš u stalnoj opasnosti dok ne shvatiš pravu snagu volje. Možeš vjerovati i obećati sve, ali tvoja obećanja i tvoja vjera ništa ne vrijede dok svoju volju ne staviš na stranu vjere i djela. Ako budeš vodio borbu vjere svom svojom voljom, pobijedit ćeš. U svoje osjećaje, svoje dojmove, svoje emocije ne možeš se pouzdati jer nisu stvarni. (...)

Ali ne trebaš očajavati. (...) Trebaš pokoriti svoju volju Isusu Kristu, i kad to učiniš, Bog će je odmah preuzeti i raditi u tebi da hoćeš i činiš što Mu je ugodno. Tada će cijela tvoja narav doći pod nadzor Kristovog Duha i čak će tvoje misli biti podvrgnute Njemu.“ — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 513, 514.*

a. Nabroji neke uobičajene probleme koje moramo nadvladati. Filipljanima 2:14, 15.

Fil 2:14 Sve činite bez mrmljanja i premišljanja, Fil 2:15 da budete besprijekorni i čisti, neporočna djeca Božja usred naraštaja izopačena i iskvarena, u kojem svijetlite kao svjetila u svijetu,

„Dušu moraprožimati Božjaljubav, u protivnom neće biti plodova pravednosti. Nije sigurno popuštati taštini i oholosti ili ljubavi prema vlasti ili dobitku. Najgora je vrsta sebičnosti kad date maha zlovolji, osuđujete i prigovarate zato što imate vlast da to činite, a oni koje na ovaj način zlostavljate, ne mogu vas spriječiti. Sebičnost je razlog za sukobe u obiteljskom krugu i u crkvi. Nekršćanska srca misle da u drugima primjećuju veliko zlo premda ono uopće ne postoji; ona će se baviti sitnicama dok ne postanu jako uveličane. Posao na sređivanju takvih sitnica koje nekima izgledaju jako velike, Bog je prepustio svojim sljedbenicima. Ne dopustite da ove nesretne razlike u crkvi prerastu u korijen gorčine pa mnogi budu okaljani. Kad Krist živi u srcu, ono će zahvaljujući ljubavi prema Bogu i čovjeku tako omekšati i postati krotko da u njemu više neće biti zlovolje, nalaženja pogrešaka i nesloge. Kristova vjera u srcu osigurat će čovjeku potpunu pobjedu nad ovim strastima koje njime žele zagospodariti.” — *Svjedočanstva, knj. 4, str. 610.*

b. Na koju bi nas važnu činjenicu Pavlova pohvala Epafroditu trebala podsjetiti? Filipljanima 2:21, 25–27, 30.

Fil 2:21 jer svi traže svoje, a ne ono što je Krista Isusa. Fil 2:25 No smatrao sam potrebnim poslati k vama Epafrodita, brata i suradnika i suborca mogega, a vašega poslanika i službenika u mojoj potrebi, Fil 2:26 jer je čeznuo za svima vama i bio utučen što ste čuli da je obolio. Fil 2:27 I doista je bio gotovo na smrt obolio, ali Bog mu se smilovao — i ne samo njemu nego i meni, da ne bih imao žalost na žalost. Fil 2:30 jer se za djelo Kristovo smrti sasvim približio, zanemariivši svoj život, da nadoknadi ono što je nedostajalo u vašoj službi prema meni.

„Krist nije poslao svoje anđele u ovaj pali svijet, a On ostao na nebu; On je sam izašao izvan tabora, noseći sramotu. Postao je čovjek boli, vičan patnjama, uzeo je naše slabosti i ponio naše nemoći. A nedostatak samoodricanja kod onih koji se nazivaju Njegovim sljedbenicima Bog smatra odricanjem kršćanskog imena. Oni koji tvrde da su jedno s Kristom, a udovoljavaju svojim sebičnim željama za bogatom i skupocjenom odjećom, namještajem i hranom, kršćani su samo po imenu. Biti kršćanin znači biti sličan Kristu.” — *Savjeti o upraviteljskoj službi, str. 54.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 9. listopada

1. Zašto je kršćansko jedinstvo važno i kako se ono jedino može postići?
2. Koja je tajna uspjeha, kako za pojedince tako i za organizacije?
3. Kako bismo mogli sažeti što je Krist učinio za čovječanstvo?
4. Unatoč našoj okaljanost prošlosti, što je Isus spreman učiniti za nas i kako?
5. Zašto sam sklon prigovaranju i što mi može pomoći da nadvladam ovu manu?

Čeznuti da bolje upoznamo Isusa

STIH ZA UPAMTITI: „Da spoznam njega i silu uskrsnuća njegova i zajednicu njegovih muka, da mu budem sličan u smrti, ne bih li kako dostigao uskrsnuće od mrtvih.” (Filipljanima 3:10, 11).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstva, knj. 3, str. 22–32;*
The Story of Redemption, str. 310–314.

„Kad oni koji proučavaju Bibliju gledaju Spasitelja, u duši se budi tajanstvena sila vjere, obožavanja i ljubavi. Stalno gledajući Kristov lik, gledatelj postaje sve sličniji Onome koga obožava.” — Odgoj, str. 192.

1. OPRAVDANJE VJEROM

Nedjelja, 11. listopada

a. Kako Pavao uzdiže potrebu za vjerom u Krista bez oslanjanja na navodne zasluge tijela? Filipljanima 3:1–3.

Fil 3:1 Uostalom, braćo moja, radujte se u Gospodinu! Pisati vam jedno te isto meni nije dosadno, a za vas je sigurnije. Fil 3:2 Čuvajte se pasa, čuvajte se opakih radnika, čuvajte se sakaćenja! Fil 3:3 Jer obrezanje smo mi koji Boga u duhu štujeemo i dičimo se Kristom Isusom, a ne pouzdajemo se u tijelo,

„Što bliže budemo prilazili Kristu, što jasnije budemo sagledavali neporočnost Njegovog karaktera, to ćemo jasnije prepoznavati krajnju snagu grijeha i manje željeti uzdizati sebe. (...)

Nijedan od apostola i proroka nikad nije tvrdio da je bez grijeha. Ljudi koji su živjeli u najvećoj Božjoj blizini, ljudi koji su bili spremni radije žrtvovati i sam život nego da namjerno učine neko loše djelo, ljudi koje je Bog nagradio božanskim prosvjetljenjem i silom, priznavali su grešnost svoje naravi. Ni najmanje se nisu oslanjali na tijelo, nisu tvrdili da imaju neku svoju pravednost, već su se potpuno oslanjali na Kristovu pravednost. Tako će biti sa svima koji gledaju na Krista.

Sa svakim novim korakom u kršćanskom iskustvu naše će se pokajanje produbljivati. Onima kojima je Gospod oprostio i koje priznaje kao svoj narod kaže: 'I tada ćete se spomenuti zlih putova i nedjela svojih, i sami ćete sebe omrznuti zbog bezakonja i gadosti svojih.' (Ezekiel 36:31) (...) Tada naše usne neće govoriti riječi samouzdizanja. Shvatit ćemo da naša dostatnost dolazi jedino od Krista.” — *Kristove priče, str. 160.*

a. Opiši Pavlov stav prije njegova obraćenja Kristu. Filipljanima 3:4–6.

Fil 3:4 premda bih ja mogao imati pouzdanje i u tijelo. Ako tko drugi misli da se može pouzdati u tijelo, ja još više: Fil 3:5 obrezan osmoga dana, od roda Izraelova, plemena Benjaminova, Hebrej od Hebrejâ, po Zakonu farizej, Fil 3:6 po revnosti progonitelj crkve, po pravедnosti koja je u Zakonu besprijeoran.

„U teološkim školama Judeje, Božja riječ je bila potisnuta ljudskim spekulacijama; tumačenja i predaje rabina lišili su je snage. Samouzvisevanje, ljubav prema vlasti, ljubomorna isključivost, licemjerje i prezriva oholost bili su vladajuća načela i pobude ovih učitelja.

Rabini su se razmetali svojom superiornošću ne samo nad pripadnicima drugih naroda, već i nad svojim vlastitim sunarodnicima. Obuzeti divljom mržnjom prema svojim rimskim tlačiteljima, tvrdo su odlučili da svoju nacionalnu veličinu povrate snagom oružja. Mrzili su i ubijali Isusove učenike čija se vijest mira tako očito protivila njihovim častoljubivim planovima. U tom gonjenju Savle je bio jedan od najgorčunijih i najnemilosrdnijih sudionika.” — *Odgoj, str. 64, 65.*

b. Što Pavao objašnjava o neizmjerljivoj radosti potpunog predanja Isusu? Filipljanima 3:7, 8.

Fil 3:7 Ali što god mi bijaše dobitak, to poradi Krista smatrah gubitkom. Fil 3:8 Štoviše, i sve smatram da je gubitak zbog onog najvećeg — spoznaje Krista Isusa, Gospodina mogega, radi kojega sve izgubih i smatram da je smeće, da Krista zadobijem

„Apostoli nisu ni najmanje marili za svoj život; radovali su se što su smatrani dostojnima da podnesu zlostavljanje za Kristovo ime. Pavao i Sila izgubili su sve. Pretrpjeli su bičevanje i bili su nimalo nježno bačeni na hladno tlo tamnice, ostavljeni u posebno bolnom položaju s nogama podignutima i stavljenima u klade. Jesu li do uha tamničara doprli mrmljanje i žalbe? O, ne! Iz dna tamnice ponoćnu tišinu prekinule su pjesme radosti i hvale Bogu. Ove je učenike ohrabrila duboka i iskrena ljubav za djelo njihovog Otkupitelja, zbog kojega su patili.

Kad Božja istina ispuni naše srce, prožme naše osjećaje i zavlada našim životom, i mi ćemo smatrati radošću trpjeti radi istine. Nikakvi tamnički zidovi, nikakve lomače mučenika ne mogu nas zastrašiti ili spriječiti u ovom velikom poslu. Dođi, dušo moja, na Golgotu! Zapazi skroman život Sina Božjeg. On je bio ‘čovjek boli, vičan patnjama’. Promatrajte Njegovu sramotu, Njegovo stradanje u Getsemaniju i naučite što znači samoodricanje. Izloženi smo oskudici? I Krist je bio, to Veličanstvo Neba. Ali bio je siromah radi nas. Ubrajamo li se u bogate? I On je bio bogat. Ali je radi nas postao siromah, da bismo se mi Njegovim siromaštvom obogatili. U Kristu imamo primjer samoodricanja.” — *Svjedočanstva, knj. 3, str. 406, 407.*

a. Koji Pavlov cilj bismo trebali voljno odražavati danas? Filipljanima 3:9.

Fil 3:9 i u njemu se nađem — ne svojom pravednošću, onom od Zakona, nego onom po vjeri u Krista, pravednošću od Boga, na vjeri utemeljenoj:

„Vjerni Svjedok kaže: 'Kupi od mene zlata u vatri žežena da se obogatiš i bijele haljine da se odjeneš da se ne vidi tvoja sramotna golotinja'. Što predstavlja sramotu te nagosti, siromaštva i bijede? Tu sramotu predstavlja oblačenje u haljine vlastite pravde čime se odvajamo od Boga, dok je On osigurao toliko izobilje blagoslova koji su svima na domaku.” — *Biblijski komentari, knj. 7, str. 965.*

„Kršćanin koji ljubi Boga uzdiže svoj pogled iznad magle sumnji i nevjerovanja; on stječe duboko, trajno i živo iskustvo i postaje krotak i sličan Kristu. Skriven s Kristom u Bogu, on se potpuno podčinjava Njegovoj volji. On je u stanju mirno podnositi zapostavljanje, uvrede i prezir, budući da je i Njegov Spasitelj podnosio sve to. On neće postati mrzovoljan, ljutit i obeshrabren kad ga pritisnu teškoće, kao što se ni Krist u sličnim okolnostima nije kolebao niti gubio hrabrost. Svaki pravi kršćanin bit će snažan, ne u snazi i zasluži svojih dobrih djela, nego u pravdi Kristovoj, pravdi koja mu se pripisuje vjerom. Velika je stvar biti krotak i smjeren u srcu, i ostati čist i neoskvrnjen, kao što je bio Sin Božji kad je živio među ljudima.” — *Biblijski komentari, knj. 7, str. 907.*

b. Objasnite na što je usmjeren istinski kršćanski život. Filipljanima 3:10, 11; 1. Petrova 2:21.

Fil 3:10 da upoznam njega i silu uskrsnuća njegova i zajedništvo u patnjama njegovim, suobličujući se sa smrću njegovom, Fil 3:11 ne bih li kako dospio do uskrsnuća od mrtvih.

1Pt 2:21 Ta na to ste pozvani, jer je i Krist pretrpio za nas i ostavio nam primjer da pođete za njegovim stopama.

„[Apostoli su] svojim samoodricanjem i nošenjem križa ukazivali su na put života. Oni su imali zajedništvo u Spasiteljevim patnjama i njihova je najveća želja bila da poznaju Isusa Krista i to raspetoga. Nije im bilo do osobne udobnosti niti su marili za svoj život. Nisu živjeli zato da bi ugađali sebi, nego da čine dobro i spašavaju duše za koje je Krist umro.” — *Svjedočanstva, knj. 3, str. 27.*

„Upravo zajedništvo s Kristom, osobni dodir sa živim Spasiteljem osposobljava um, srce i dušu da postignu pobjedu nad svojom nižom naravi. Govorite odlutalome o moćnoj ruci koja će ga primiti, o beskrajnom sažaljenju koje Krist kao čovjek osjeća prema njemu. Nije njemu dovoljno da vjeruje jedino u zakon i red, u ustanove koje nemaju sažaljenja i koje nikada ne čuju poziv u pomoć. Njemu je potrebno da se uhvati za toplu ruku, da se osloni na srce puno nježnosti. Govorite mu neprestano da je Bog uvijek pokraj njega, da ga uvijek prati svojom ljubavlju punom sažaljenja. Pomozite mu da misli o Očevom srcu koje je žalosno zbog grijeha, o Očevoj ruci koja je stalno ispružena.” — *Kristove priče, str. 388.*

a. Kako Pavao opisuje neprekidni, svakodnevni poziv za svakoga Kristova sljedbenika? 2. Korinćanima 7:1; Filipljanima 3:12–14; 1. Korinćanima 15:31.

2Kor 7:1 Dakle, budući da imamo ta obećanja, ljubljani, očistimo se od svake ljage tijela i duha dovršujući svetost u strahu Božjemu.

Fil 3:12 Ne kao da sam već polučio ili čak postigao savršenstvo, nego težim ne bih li ga dohvatio, jer je i mene dohvatio Krist Isus. Fil 3:13 Braćo, ja za sebe ne mislim da sam ga već dohvatio. Jedno samo: zaboravljam što je za mnom, a sežem se za onim što je predamnom. Fil 3:14 Prema cilju težim, k nagradi višnjega poziva Božjeg u Kristu Isusu.

1Kor 15:31 Dan za danom umirem, tako mi vaše slave koju imam u Kristu Isusu, Gospodinu našem.

„Postoji izrazita suprotnost između hvalisavih, samopravednih tvrdnji onih koji se smatraju bez grijeha i skromnog govora apostola. Upravo su čistoća i vjernost njegova života davale toliku snagu njegovim opomenama upućenima njegovoj braći.” — *The Sanctified Life*, str. 86.

„O, kad bi svatko izabrao nebeski dar i postao Božji baštinik, nasljednik baštine koju nitko nikada neće moći uništiti! O, ne birajte ovaj svijet, nego izaberite bolje nasljedstvo! Težite svom snagom prema cilju kako biste zadobili nagradu uzvišenog Božjeg poziva u Kristu Isusu.” — *Fundamentals of Christian Education*, str. 235.

„Mi nikad ne znamo koliko će snažan biti naš sukob idući dan. Sotona živi, aktivan je i mi svakog dana moramo ozbiljno vapiti Bogu za pomoć i snagu da bismo mu se oduprli. Dokle god Sotona vlada, morat ćemo se boriti protiv svojeg „ja” i svladavati svoje grešne sklonosti. Nikad nećemo moći stati i reći da smo u potpunosti postigli cilj. (...)

Kršćanski život je stalno napredovanje. Isus sjedi kao Onaj koji pretapa i čisti svoj narod; i kada se Njegov lik bude savršeno odražavao u njima, bit će savršeni i sveti, pripremljeni za preobraženje.” — *Svjedočanstva*, knj. 1, str. 340.

b. Koje je tjelesno iskušenje često duhovna zamka? Filipljanima 3:18, 19.

Fil 3:18 Jer mnogi o kojima sam vam često govorio, a sada i plaćući govorim, žive kao neprijatelji križa Kristova. Fil 3:19 Njihov je svršetak propast, njihov bog trbuh, a slava u sramoti njihovoj — oni misle na zemaljsko.

„Samoodricanje i obuzdavanje tjelesnih požuda nužni su kako bi se unaprijedilo i učvrstilo bolje stanje zdravlja i morala te pročistilo iskvareno društvo. Svako kršenje načela u jelu i piću otupljuje sposobnost rasuđivanja. (...) Umjerenost u svemu nužna je za zdravlje te za razvoj i izgradnju dobrog kršćanskog karaktera.

Oni koji krše Božje zakone koji se odnose na njihov tjelesni organizam neće biti ništa manje skloni kršiti ni Božji zakon objavljen na Sinaju. Oni koji, nakon što im je svjetlost dana, ne jedu i ne piju iz načela, nego dopuštaju da njima upravlja apetit, neće biti postojani ni u drugim područjima u kojima je potrebno ravnati se načelima. Pokretanje pitanja reforme u jelu i piću razvit će karakter i nepogrešivo otkriti one koji su od „svoga trbuha načinili boga.” — *Counsels on Health*, str. 38, 39.

a. Koji poziv i obećanje djeluju na naša srca danas? Filipljanima 3:20, 21.

Fil 3:20 Jer naša je domovina na nebesima, odakle i Spasitelja iščekujemo, Gospodina Isusa Krista, Fil 3:21 koji će, prema djelotvornosti moći svoje, preobraziti ovo naše bijedno tijelo da bi ga suobličio slavnome tijelu svojemu i sebi podložiti sve.

„Tako su i pripadnici Božjeg naroda, istinski Izrael, premda rasut među svim narodima na zemlji samo putnici čije je državljanstvo na Nebu.” — *Patrijarsi i proroci*, str. 447.

„Draga braćo i sestre, vjerujete li svim srcem da će Krist uskoro doći i da mi sada imamo posljednju vijest milosti koju treba objaviti grešnom svijetu? Je li naš primjer onakav kakav bi trebao biti? Dokazujemo li svojim razgovorima i svetim životom onima koji su oko nas da očekujemo veličanstvenu pojavu našeg Gospoda i Spasitelja Isusa Krista koji će ovo naše ništavno tijelo preobraziti i učiniti ga sličnim svom veličanstvenom obličju? Bojim se da mi to ne vjerujemo i ne shvaćamo onako kako bi trebalo. Život i postupci onih što vjeruju u značajnu istinu koju mi ispovijedamo, trebaju biti usklađeni s tom vjerom. Previše se teži uživanju, razonodi i privlačenju pažnje ovog svijeta, pretjerano se misli o odijevanju, a jezik se često bavi lakomislenim i potpuno beznačajnim razgovorima, čime se pobija ono što ispovijedamo, jer ne govorimo o nebu, odakle očekujemo Spasitelja.

Anđeli bdiju nad nama i čuvaju nas; međutim, odajući se neozbiljnim razgovorima, šali i zadirkivanju, i spuštajući se na taj način u stanje neopreznosti i duhovnog mrtvila, mi te anđele često žalostimo. Iako možda tu i tamo uložimo poneki napor i izvojujemo pobjedu, ali ako u tome ne ustrajemo, nego se ponovo spustimo u isto stanje bezbrižnosti i ravnodušnosti, nesposobni da podnosimo iskušenja i da se suprotstavimo neprijatelju, mi ne odolijevamo kušanju naše vjere - mnogo vrijednije od zlata. Ne patimo Krista radi i ne slavimo Ga u stradanju.

Veliki nedostatak se osjeća u kršćanskoj ustrajnosti i služenju Bogu iz načela. Ne trebamo težiti tomu da ističemo sebe ili ugađamo sebi, nego da uzvisujemo i proslavljamo Boga. U svemu što činimo i govorimo pred očima trebamo imati jedino Njegovu slavu.” — *Rani spisi*, str. 111, 112.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 16. listopada

1. Što će me sačuvati od toga da postanem uznosit?
2. Opiši zadivljujuću promjenu Pavlova karaktera.
3. Na što bi trebao usmjeriti moj život?
4. Kako pretjerano ugađanje apetitu utječe na moj duhovni život?
5. Koje su neke zamke koje mogu ometati moj kršćanski rast?

Ojačani s Neba

STIH ZA UPAMTITI: „Znam i oskudijevati, znam i obilovati; na sve sam i na svašta navikao; i sit biti, i gladovati, i izobilovati i nemati! Sve mogu u Onome koji mi snagu daje.” (Filipljanima 4:12, 13).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstva, knj. 2, str. 594–597; Djela apostola, str. 461–468.*

„Imajte uvijek na umu činjenicu da u ovom radu surađujete s Kristom kao sa svojim osobnim Spasiteljem koji je vaša snaga i vaša pobjeda. To je uloga koju svatko treba ispuniti. Onima koji tako čine dano je ovo obećanje: 'A koji Ga primiše dade im vlast da budu sinovi Božji.'” — *Svjedočanstva, knj. 7, str. 39.*

1. SUOSJEĆANJE

Nedjelja, 18. listopada

a. Što trebamo naučiti iz načina na koji je Pavao ohrabrivao druge? Filipljanima 4:1.

Fil 4:1 Zato, braćo moja ljubljena i željena, radosti i vijenče moj, tako, ljubljene, stojte u Gospodinu!

„Pavao (...) nije pisao onima koji su bili savršeni u karakteru. On im je pisao kao muškarcima i ženama koji su se opirali kušnji i bili u opasnosti od pada. (...)”

Kada netko tko je pogriješio postane svjestan svoje zablude, pazite da ne uništite njegovo samopoštovanje. Nemojte ga razočarati ravnodušnošću ili nepovjerenjem. Nemojte reći: 'Prije nego što mu poklonim svoje povjerenje, pričekat ću da vidim hoće li izdržati.' Često je bas ovakvo nepovjerenje povod da onaj tko je kušan posrne.” — *Zdravlje i sreća, str. 167, 168.*

„Radosno prosvjetljenje uma i hrama duše s jamstvom da smo pomireni s Bogom, ta nada koju imamo u vječni život po Kristu i zadovoljstvo blagoslivljanja drugih, radosti su koje sa sobom ne nose žalost.” — *Moj život danas, str. 177.*

b. Kakvu su važnost imale neke osobe koje je Pavao spomenuo? Filipljanima 4:2, 3; Otkrivenje 20:15.

Fil 4:2 Evodiju zaklinjem i Sintihu zaklinjem da budu iste misli u Gospodinu. Fil 4:3 A molim i tebe, pravi druže, pomaži im, one su se borile u evanđelju zajedno sa mnom, i s Klementom i ostalim mojim suradnicima kojih su imena u Knjizi života.

Otk 20:15 I tko god se ne nađe zapisan u Knjizi života, bi bačen u jezero ognjeno.

a. Koji zadivljujući poziv Pavao upućuje iz zatvora? Filipljanima 4:4.

Fil 4:4 Radujte se u Gospodinu svagda! Opet ću reći: radujte se!

„Hvalite Gospodina i kad se nađete u tami. Hvalite Ga čak i kad ste izloženi kušnji. 'Radujte se u Gospodinu uvijek!' kaže apostol. 'Ponavljam: radujte se!' Hoće li to donijeti turobnost i mrak u vašu obitelj? Neće; donijet će sunčanu zraku. Tako ćete skupljati zrake vječnog svjetla s prijestolja slave i širiti ih oko sebe. Pozivam vas da se primite ovog posla, da širite ovo svjetlo i život oko sebe, ne samo na vlastitom putu, već i na putovima onih s kojima se družite. Neka vaš cilj bude da ljude koji vas okružuju učinite boljima, da ih uzdignete, da ih usmjerite prema Nebu i slavi; nastojte da iznad svega zemaljskog traže ono što je vječno, besmrtnu baštinu, neprolazno blago.” — *Svjedočanstva, knj. 2, str. 593, 594.*

„Kakve god bile vaše sklonosti, Bog ih može oblikovati tako da postanu ugodne i u skladu s kršćanskim životom. Vježbajući živu vjeru, možete se odvojiti od svega što nije u skladu s Božjom voljom i tako već ovdje, na zemlji, unijeti ozračje Neba u svoj život. Budete li tako činili, na svakom ćete koraku osjećati tople zrake sunčeve svjetlosti. Kada neprijatelj pokuša obaviti vašu dušu tamom, pjevajte i govorite o vjeri pa ćete iskusiti da ste pjesmom sami sebi donosili svjetlost.

Mi sami otvaramo brane bujici, bilo jada, bilo radosti. Ako dopustimo da naše misli neprestano budu zaokupljene brigama i prolaznim stvarima ovoga svijeta, naše će srce ispuniti mračne slutnje, tuga i nevjera. Ali ako svoje osjećaje i misli uzdignemo iznad svega toga, Kristov će glas progovoriti našem srcu; gundanje će utihnuti, a teške i sumorne misli nestat će u pjesmi hvale našem Otkupitelju.” — *Savjeti za roditelje, učitelje i studente, str. 233, 234.*

b. U užurbanom svijetu punom stresa, što uvijek trebamo imati na umu? Filipljanima 4:5–7.

Fil 4:5 Blagost vaša neka je znana svima ljudima! Gospodin je blizu! Fil 4:6 Ne brinite se ni za što, nego u svemu — molitvom i prošnjom, sa zahvaljivanjem — iskanja svoja obznanjujte Bogu. Fil 4:7 I mir Božji, koji nadilazi svaki razum, čuvat će srca vaša i misli vaše u Kristu Isusu.

„Kao odgovor na poniznu molitvu kad zapadnemo u teške okolnosti, Bog otkriva svoju moć i mudrost. Imajte povjerenja u Njega kao u Boga koji čuje i uslišava molitve. On će vam se otkriti kao Onaj koji može pružiti pomoć u svakoj teškoj nevolji. On koji je stvorio čovjeka i dao mu zadivljujuće tjelesne, umne i duhovne sposobnosti, neće zadržati ono što je nužno da se održi život što ga je darovao.” — *Zdravlje i sreća, str. 199.*

a. Navedite ključne elemente potrebne za pobjedu kroz Krista. Filipljanima 4:8.

Fil 4:8 Uostalom, braćo, što je god istinito, što je god časno, što je god pravedno, što je god čisto, što je god ljubazno, što je god na dobru glasu, je li što krjepost i je li što pohvala — o tome promišljajte!

„Dok Bog svojim svetim Duhom djeluje na srce, čovjek sa svoje strane mora surađivati s Njim. Misli se moraju ograničavati, čuvati i odvrćati od zadržavanja na onome što samo slabi i skrnavi dušu. Misli moraju biti čiste, a usredotočenost srca besprijekorna, da bi riječi koje izlaze iz usta bile ugodne Bogu i korisne za one s kojima se družimo...

U svojoj besjedi na Gori blaženstva, Krist je svojim učenicima prikazao dalekosežna načela zakona Božjeg. On je obrazložio svojim slušateljima da se zakon može prestatuati i u mislima prije nego što se zla želja provede u djelo. Stoga moramo kontrolirati svoje misli i uvijek ih usklađivati s Božjim zakonom. Plemenite sile uma Gospod nam je podario da bismo ih koristili u pobožnom razmišljanju o onome što je nebesko. Bog nam je pružio obilne mogućnosti da bi duša stalno napredovala u pobožnosti i božanskom životu. Stavio nam je na dohvata ruke sve sile neophodne da bismo napredovali u spoznaji i vrlinama; a ipak, kako se malo ta prednost i sile cijene i uživaju! Kako se često dopušta mislima da se zadržavaju na onome što je zemaljsko, puteno i ponižavajuće! Svoje vrijeme i misli mi posvećujemo tričavim i beznačajnim stvarima ovog svijeta, a zanemarujemo velike interese koji su vezani za vječni život. Plemenite snage uma zakrčljaju i slabe zato što ih ne uvijekbavamo razmišljanjem o onome što je vrijedno i dostojno njihove koncentracije.” — *Biblijski komentari, knj. 3, str. 1145.*

b. Opiši izvanrednu disciplinu uma koju je Pavao razvio u svom životu. Filipljanima 4:11, 12.

Fil 4:11 Ne govorim to zbog oskudice, ta ja sam naučio biti zadovoljan u kojem god stanju bio. Fil 4:12 Znam i živjeti skromno, znam i obilovati. U svemu sam se i na sve navikao: i sit biti i gladovati, i obilovati i oskudijevati.

„Sreću ne pruža ni bogatstvo ni pamet, već moralna vrijednost. Nebo smatra pravom veličinom istinsku dobrotu. Vrijednost čovjeka određuje stanje njegovih moralnih osjećaja. Netko može imati imetak i pamet, a da ipak bude bezvrijedan jer na žrtveniku njegova srca nikad nije gorio plamen dobrote zato što je njegova savjest otupjela, pocrnjela i postala kruta zbog sebičnosti i grijeha.” — *Svjedočanstva, knj. 2, str. 305.*

„Pobožnost, zadovoljna onim što ima, velik je dobitak. Ovdje se nalazi istinska tajna sreće i stvarni napredak duše i tijela.” — *Svjedočanstva, knj. 1, str. 542.*

a. Prebivajući u Kristu, koliko dalekosežno bivamo preobraženi i osnaženi? Ivan 15:5; Filipljanima 4:13.

Iv 15:5 Ja sam trs, vi mladice. Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo ploda. Jer bez mene ne možete činiti ništa.

Fil 4:13 Sve mogu u onomu koji mi snagu daje — Kristu.

„Sada nije vrijeme u kojem si možemo priuštiti slabu vjeru; ne možemo se osjećati sigurno ako imamo ravnodušan, neosjetljiv, lijen stav. Moramo upotrijebiti svaku mrvicu sposobnosti, i moramo misliti oštro, smireno i duboko. Mudrost bilo kojeg ljudskog oruđa nije dostatna za planiranje u ovo doba. Iznesite svaki plan pred Boga uz post i uz ponižavanje duše pred Gospodom Isusom, i predajte svoje putove Gospodu. Pouzdano obećanje glasi, On će upravljati tvojim putovima. On na raspolaganju ima neograničena sredstva. Svetac Izraelov, Onaj koji zna imena svih članova nebeske vojske, i koji održava zvijezde na njihovim mjestima, čuva svakog pojedinog od vas.” — *Odabrane poruka, knj. 2, str. 364.*

„Neka oni koji nemaju povjerenja u sebe, koje nedostatak samopouzdanja navodi da izbjegavaju brigu i odgovornost, budu poučeni da se oslone na Boga. Tako će mnogi među onima koji bi inače bili samo brojka u svijetu, možda samo bespomoćno breme za druge, biti sposobni da kažu zajedno s apostolom Pavlom: ‘Sve mogu u Isusu Kristu, koji mi moć daje.’” — *Odgoj, str. 256.*

„Kad god je Crkva napustila svoje grijehе i vjerovala i hodila u istini, Bog je to nagradio. U vjeri i poniznoj poslušnosti nalazi se sila kojoj se svijet ne može oduprijeti. Prema Božjoj providnosti, Njegov narod treba stalno napredovati u usavršavanju kršćanskog karaktera na putu svetosti, uzdižući se sve više i više u jasnom svjetlu i spoznaji i ljubavi Božjoj, do svršetka vremena.” — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 484.*

„Kakve god bile naše prošle pogreške ili padovi, uz Božju pomoć možemo ih nadvladati.” — *Zdravlje i sreća, str. 516.*

b. Objasni veliku vrijednost promišljene velikodušnosti. Filipljanima 4:14–19.

Fil 4:14 Ipak, dobro učiniste što sa mnom podijeliste moju nevolju. Fil 4:15 A i vi, Filipljani, znate: u početku evanđelja, kad odoh iz Makedonije, nijedna mi se crkva nije pridružila u pogledu izdataka i primitaka, osim vas jedinih. Fil 4:16 Jer i u Solun ste, i jednom i dvaput za potrebu moju poslali. Fil 4:17 Nije da tražim dar, nego tražim plod koji se množi u vašu korist. Fil 4:18 A imam svega i obilujem. Namiren sam pošto od Epafrodita primih ono od vas, slatki miris, žrtvu prihvatljivu, ugodnu Bogu. Fil 4:19 A Bog moj ispunit će svaku vašu potrebu prema bogatstvu svojem, u slavi, u Kristu Isusu.

„Tko je posvetio svoj život Bogu da bi služio Njegovoj djeci, povezan je s Onim koji upravlja svim zalihama svemira. Život mu je povezan zlatnim lancem nepromjenjivih obećanja s Božjim životom. Gospodin ga neće iznevjeriti u času muke i potrebe. (...) U času posljednje potrebe milostivi će naći utočište u milosti Spasitelja punog sažaljenja i bit će primljeni u vječne stanove.” — *Misli s Gore blagoslova, str. 24.*

a. Koja posebna skupina obraćenika može biti pravo nadahnuće svima koji se nalaze u teškim okolnostima i zašto? Filipljanima 4:21, 22.

Fil 4:21 Pozdravite svakoga svetog u Kristu Isusu. Pozdravljaju vas braća koja su sa mnom. Fil 4:22 Pozdravljaju vas svi sveti, a poglavito oni iz careve kuće.

„Čak su i u Neronovom kućanstvu zadobiveni trofeji križa. Od zlih poslužitelja još goreg cara pridobiveni su obraćenici koji su postali sinovi Božji. Oni nisu bili tajni, već javni kršćani. Oni se nisu stidjeli svoje vjere.” — *Djela apostola, str. 463.*

„Svaki kršćanin ima određen posao u službi za svojega Gospodara. Ne trebamo tražiti lak život i udobnost, već na prvom mjestu izgrađivati Kristovo kraljevstvo. (...)

Bog je raspršio svoju djecu u razne društvene zajednice kako bi svjetlo istine moglo svijetliti usred moralne tame koja prekriva Zemlju. Što je tama oko nas gušća, to je veća potreba da naše svjetlo svijetli za Boga. Mi se možemo naći u velikim teškoćama i nevoljama, ali to nije dokaz da nismo na mjestu koje nam je Providnost dodijelila. Među kršćanima u Rimu u Pavlovo doba apostol spominje one “iz careva dvora”. Moralno ozračje nigdje nije bilo nepovoljnije za kršćanstvo nego na rimskom dvoru pod okrutnim i razuzdanim Neronom, koji su prihvatili Krista dok su bili u carevoj službi, nisu se osjećali slobodnima da nakon obraćenja napuste svoju dužnost. Unatoč zavodničkim kušnjama, žestokom protivljenju i velikim opasnostima, oni su bili vjerni Kristovi svjedoci.

Tko god se potpuno osloni na božansku milost, njegov će život postati trajno svjedočanstvo za istinu. Nitko se ne nalazi na takvom mjestu da ne može biti pravi i vjerni kršćanin. Koliko god prepreke bile velike, svima koji poslušaju Boga bit će otvoren put kada krenu naprijed. Oni koji ostaju vjerni Bogu usred protivničkih utjecaja, stječu najvrjednije iskustvo. Sa svakom prijednom preprekom i svakom pobijeđenom kušnjom njihova se snaga povećava.” — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 182, 183.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 23. listopada

1. Kako mogu biti djelotvorniji u pomaganju zalutalim dušama?
2. Objasni nevjerojatne posljedice biranja naših misli.
3. O kakvim bismo stvarima trebali razmišljati, a o kakvima ne?
4. Objasni snagu koju primamo prebivanjem u Kristu.
5. Koje pouke mogu izvući iz života kršćana koji su živjeli u Cezarovu domu?

Hoditi dostojno

STIH ZA UPAMTITI: Da živite dostojno Gospoda, te mu u svemu omilite, da budete plodni u svakom dobrom djelu i rastete u spoznaji Božjoj, ojačali svakom snagom po sili slave njegove, da sve podnesete u strpljivosti i ustrajnosti s radošću." (Kološanima 1:10, 11).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstva, knj. 2, str. 71–77; Svjedočanstva, knj. 8, str. 286–289.*

„Tako je Pavao pretočio u riječi svoju želju za vjerne Kološane. Kako je uzvišen ideal koji ove riječi uzdižu pred Kristovim sljedbenikom! One pokazuju čudesne mogućnosti za kršćanski život i pojašnjavaju da nema granica blagoslovima koje mogu primiti Božja djeca.” — Djela apostola, str. 471.

1. PRIMJER ZA NAS

Nedjelja, 25. listopada

a. Kako apostol Pavao izražava svoje duboko povjerenje u duhovno stanje kološanskih vjernika? Kološanima 1:1–6.

Kol 1:1 Pavao, apostol Isusa Krista po volji Božjoj, i brat Timotej; Kol 1:2 svetima u Kolosima i vjernoj braći u Kristu. Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista. Kol 1:3 Zahvaljujemo Bogu i Ocu Gospodina našega Isusa Krista svagda za vas moleći. Kol 1:4 Čuli smo za vjeru vašu u Kristu Isusu i za ljubav prema svima svetima; Kol 1:5 zbog nade koja vam je pohranjena na nebesima, za koju već čujete u riječi istine, evanđelju Kol 1:6 koje je došlo do vas, kao i po svem svijetu, te plod donosi kao što je i u vama donosilo od dana u kojem ste čuli i spoznali milost Božju u istini,

„Prva i druga poglavlja Kološanima predložena su mi kao slika onoga što bi naše crkve u svakom dijelu svijeta trebale biti.” — *Biblijski komentari, knj. 7, str. 906.*

b. Na što ova vjera motivira apostola? Kološanima 1:7–11.

Kol 1:7 kako ste i naučili od Epafre, ljubljenoga našeg slugu, koji je, za vas, vjeran služnik Kristov. Kol 1:8 On nas je i izvijestio o vašoj ljubavi u Duhu. Kol 1:9 Zbog toga i mi, od dana u kojem to čusmo, ne prestajemo moliti za vas i iskati da se ispunite spoznajom volje njegove u svoj mudrosti i duhovnom razumijevanju; Kol 1:10 da proživite dostojno Gospodina i posve mu ugodite, da svakim dobrim djelom plod donosite i rastete u spoznaji Boga; Kol 1:11 osnaženi svakom snagom, prema moći slave njegove, za svaku postojanost i strpljivost s radošću;

„[Kološanima 1:9–11] Kako je sveobuhvatna ova molitva! U blagoslovima, koje imamo prednost tražiti i primiti, nema nikakvog ograničenja. I mi možemo u molitvi tražiti, i uspjeti da se ispuni 'spoznajom Njegove volje'. Sveti Duh ne bi Pavla nadahnuo da ovakvu molitvu upućuje za svoju braću, kad njima ne bi bilo omogućeno da od Boga prime ono što je u toj molitvi zatraženo. Budući da je to tako, znamo da se volja Božja otkrila Njegovom narodu jer im je bilo potrebno još jasnija spoznaja volje Njegove.” — *Biblijski komentari, knj. 7, str. 906.*

a. Opiši slavno iskustvo koje apostol opisuje te kako da i mi održimo svoju vjeru snažnom ostajući u tom iskustvu? Kološanima 1:12–14.

Kol 1:12 zahvaljujući Ocu koji nas osposobi za dioništvo u baštini svetih u svjetlosti. Kol 1:13 On nas izbavi iz vlasti tame i prenese u kraljevstvo Sina, ljubavi svoje; Kol 1:14 u kome imamo otkupljenje krvlju njegovom — oproštenje grijeha.

„Kad nas je Bog oslobodio takve tame i zablude, stojmo čvrsto u slobodi kojom nas je oslobodio i radujmo se u istini. Bogu nije drago kad odlazimo tamo i slušamo zabludu ako ne moramo. Možemo ići samo ako nas On šalje na sastanke gdje se ljudima silom nameće zabluda; u protivnom nas neće čuvati. Anđeli više neće bdjeti nad nama i mi ćemo biti prepušteni neprijateljevim udarima te će nas on i sila njegovih zlih anđela zaslijepiti i oslabiti naš um, a naše svjetlo pomiješati s tamom. (...)

Vidjela sam da nemamo vremena za slušanje bajki. Ne smijemo dopustiti da nam misli na ovaj način budu preusmjerene, već se trebamo baviti sadašnjom istinom i tražiti mudrost da možemo temeljitije upoznati svoj položaj i osposobiti se da s krotkošću iz Svetog pisma damo razlog naše nade.” — *Rani spisi, str. 124, 125.*

„Bog ‘nas istrgnu iz vlasti tame i prenese u kraljevstvo svoga ljubljenog Sina’. (Kološanima 1:13) Sve nam se to nudi u Njegovoj riječi. Ako prihvatimo tu riječ, oslobođeni smo.” — *Želja vjekova, str. 320.*

b. Kako uspoređivanje različitih dijelova Svetoga pisma razjašnjava da je Krist prvi u svemu? Kološanima 1:15, 18; usporedi riječ „prvorođenac” u Psalmu 89:20, 27; 1. Samuelova 16:11–13.

Kol 1:15 On je slika Boga nevidljivoga, prvorođenac svakoga stvorenja. Kol 1:18 On je i glava tijelu, crkvi. On je početak, prvorođenac od mrtvih, da sâm u svemu ima prvenstvo.

Ps 89:20 Nađoh Davida, slugu svojega, svojim ga svetim uljem pomazah; Ps 89:27 A ja ću ga prvorođencem učiniti, najvišim među kraljevima zemaljskim.

1Sam 16:12 I on posla i dovede ga. A bijaše to rumen momak, lijepih očiju i dobra izgleda. I reče Gospod: »Ustani, pomaži ga, jer to je taj.« 1Sam 16:13 Tada Samuel uze rog s uljem i pomaza ga usred braće njegove; i spusti se na Davida Duh Gospodnji te osta na njemu od onoga dana pa nadalje. A Samuel ustade i ode u Ramu.

„Mi imamo samo jednu savršenu sliku ili lik Boga, a to je Isus Krist.” — *Biblijski komentari, knj. 7, str. 906.*

c. Što nam otkriva da je Krist Bog? Kološanima 1:16, 17; Ivan 1:1–3; Hebrejima 1:2.

Kol 1:16 Jer u njemu je sve stvoreno, što je na nebesima i što je na zemlji, vidljivo i nevidljivo, bilo prijestolja bilo gospodstva bilo poglavarstva bilo vlasti — sve je po njemu i za njega stvoreno. Kol 1:17 I on je prije svega i sve u njemu postoji.

Iv 1:1 U početku bijaše Riječ, i Riječ bijaše u Boga, i Riječ bijaše Bog. Iv 1:2 Ona u početku bijaše u Boga. Iv 1:3 Sve po njoj postade i bez nje ne postade ništa što je postalo.

„Kroz Krista kao Riječ, Bog kao Osoba stvorio je čovjeka i obdario ga razumom i moći.” — *Zdravlje i sreća, str. 415.*

„Ruka koja održava svjetove u prostoru, ruka koja drži u sređenom poretku i neumornoj aktivnosti sve po cijelom Božjem svemiru, to je ruka koja je bila za nas prikovana na križ.” — *Odgov, str. 132*

a. Što trebamo shvatiti o dubokom značenju Kristove misije kada je došao kao Sin Čovječji? Kološanima 1:19, 20; 2:9.

Kol 1:19 Jer svidjelo se Ocu u njemu nastaniti svu puninu Kol 1:20 i po njemu, uspostavivši mir krvlju križa njegova, sa sobom po njemu izmiriti sve, bilo ono na zemlji ili ono na nebesima. Kol 2:9 Jer u njemu tjelesno prebiva sva punina božanstva

„Da bismo mogli potpuno razumjeti vrijednost spasenja, moramo shvatiti kojom je cijenom bilo plaćeno. Upravo zato što imaju ograničene predodžbe o mukama koje je Krist podnio, mnogi nedovoljno cijene veliko djelo pomirenja. (...) Ovaj božanski plan je najčudesnije očitovanje Božje ljubavi prema palom ljudskom rodu.” — *Svjedočanstva, knj. 2, str. 200.*

„Međutim, iako je Kristova božanska slava za izvjesno vrijeme bila zaklonjena time što je uzeo na sebe ljudsku prirodu, On ipak samim tim što je postao čovjek nije prestao biti i Bog. Ono što je u Njemu bilo ljudsko nije uzimalo mjesto božanskog, niti je pak božansko isključivalo ljudsko. U tome je tajna pobožnosti. To što izražavamo riječima 'ljudsko' i 'božansko', bilo je nerazdvojno spojeno u Kristu, ali su i jedno i drugo sačuvali svoju osobnost. Mada se ponizio postavši čovjek, Krist je i dalje zadržao svoje Božanstvo. Njegovo Božanstvo nije moglo nestati dokle god se On vjerno i istinito držao svoje odanosti. Okružen tugom, patnjama i moralnom izopačenošću, prezren i odbačen od strane naroda kome su bila data živa proročanstva neba, Isus je ipak mogao da govori o sebi kao o Sinu čovječjem u nebu. Svoju božansku slavu, On je bio spreman ponovno uzeti tek onda kad se Njegovo djelo na zemlji završi.” — *Biblijski komentari, knj. 5, str. 1129.*

„Isus je križ obavio svjetlošću koja dolazi s neba, jer u križ ljudske oči mogu gledati. Križ je neposredno obavljen svjetlošću božanskog lica, tako da promatrajući križ, ljudi mogu upoznati Boga i Isusa Krista koga je On poslao. Promatrajući Onoga koji je dušu svoju dao za nas, mi promatramo Boga. Promatrajući križ i žrtvu na njemu naš pogled se prostire do Boga, i to nam otkriva Njegovu mržnju protiv grijeha. Ali dok u križu vidimo Božju mržnju prema grijehu, mi tu isto tako vidimo i Njegovu ljubav prema grješniku. Ljubav koja je jača od same smrti.” — *Biblijski komentari, knj. 5, str. 1133.*

b. Kako apostol ukratko opisuje djelo koje Krist izvršava za one koji Mu se potpuno predaju? Kološanima 1:21, 22.

Kol 1:21 A vas koji nekoć bijaste zlim djelima otuđeni i u umu neprijatelji, sada izmiri Kol 1:22 u tijelu puti njegove, kroza smrt, da vas preda se izvede svete i bez mane i besprigovorne.

„Krist je stvorio mogućnosti da Njegova crkva, posjedujući slavu Emanuela, bude jedno preobraženo tijelo, osvijetljeno nebeskom svjetlošću. Njegov je cilj da svaki kršćanin bude okružen duhovnom atmosferom svjetlosti i mira. Nema granice korisnosti za onog tko se odrekao vlastitog 'ja' i dozvolio da Sveti Duh djeluje na njegovo srce, i tko živi životom potpune posvećenosti Bogu.” — *Svjedočanstva, knj. 8, str. 19.*

a. Pod kojim je važnim uvjetom potpuno zajamčeno spasenje onih koji dolaze Kristu? 1. Korinćanima 15:1, 2; Kološanima 1:23.

1Kor 15:1 Obznanjujem vam, braćo, evanđelje koje vam navijestih, koje i primiste, u kojem i stojite, Kol 1:23 Samo ako ostanete u vjeri utemeljeni i čvrsti i nepoljuljani od nade evanđelja koje čujete, koje se propovijeda svakomu stvoru pod nebom, a kojemu ja, Pavao, postadoh služnikom.

„Ne možemo si dopustiti da imamo promjenjivu vjeru. Evanđelje se mora propovijedati i osobno prihvatiti. Opće slaganje s njime nije dovoljno. Istina mora biti razumno i srcem prihvaćena, pri čemu onaj tko je prima treba čvrsto stajati u njoj i ustrajno prenositi drugima primljenu spoznaju. Istina se mora provoditi u svakom pogledu, čvrsto se držeći riječi života, 'po kojoj se i spašavate, ako držite ono što sam vam navijestio, osim ako niste uzalud povjerovali' (1. Korinćanima 15:2).

Postoji ispovijedanje vjere koje je toliko razvodnjeno čovjekovim prirodnim karakternim osobinama da je izgubilo svoju spasonosnu snagu, jer je izgubilo svoje prepoznatljivo obilježje, sličnost Kristu. Premda govoriš da si bogat, na kraju ćeš se pokazati kao bijedan, jadan, siromašan, slijep i gol. Kada su vjerovanje i život nepromišljeni te nisu u skladu s Kristovim poukama, tada je tvoja vjera uzaludna. U tvome srcu moraju se nalaziti ili blaga dobrote ili blaga zla. Iz dobrog blaga srca onaj koji je primio istinu iznosi dobro. Onaj koji tvrdi da vjeruje, a ne živi prema svojoj vjeri, iznosi zlo koje ranjava, obeshrabruje i razara.”

„Molim te, brate moj, nemoj u razumijevanju biti kao dijete. Budi poput djeteta koje provodi u djelo Božju riječ. Krist kaže: 'Zašto me zovete: Gospode! Gospode!, a ne činite što govorim?' Dosljednost našega ponašanja, naših riječi, strpljivosti i krotкости otkrit će Krista koji prebiva u srcu. Ozbiljno se prihvati rada na sebi, brate moj, i postojano idi naprijed, korak po korak, kako bi postao pobjednik.” — *Manuscript Releases, knj. 9, str. 213, 214.*

b. Kako Pavao opisuje svoj poziv? Kološanima 1:24, 25; 2. Korinćanima 11:28-30.

Kol 1:24 Ja koji se sada radujem u svojim patnjama za vas i u svojoj puti dopunjam što nedostaje mukama Kristovim za tijelo njegovo, to jest crkvu; Kol 1:25 kojoj ja postadoh služnikom, po rasporedbi Božjoj koja mi je dana za vas, da ispunim Riječ Božju,

2Kor 11:28 Povrh svega, svakodnevna navala na me i briga za sve crkve. 2Kor 11:29 Tko je slab, a ja da nisam slab? Tko se sablažnjuje, a ja da ne izgaram? 2Kor 11:30 Ako se treba hvaliti, hvalit ću se onim što je od slabosti moje.

„Stječimo hrabrost iz Pavlovog iskustva. On je prolazio kroz mnoge nevolje. Bio je neumoran radnik i stalno putovao, nekad kroz puste i negostoljubive pokrajine, a često i preko mora, izložen buri i nevremenu. Njegova sudbina bila je daleko teža od naše, jer je putovao onda kad nije bilo pogodnosti koje mi sada imamo. Ali Pavle nije pustio da ga bilo što odvoji od njegovog životnog zadatka.” — *Biblijski komentari, knj. 6, str. 1106.*

a. Na koji jedini način kršćani mogu predstavljati živo Evanđelje koje smo pozvani širiti? Kološanima 1:27–29.

Kol 1:27 kojima Bog htjede obznani ti što je bogatstvo slave ove tajne među poganima — to je Krist u vama, nada slave. Kol 1:28 Njega mi navješćujemo, opominjući svakoga čovjeka i poučavajući svakoga čovjeka u svoj mudrosti, da bismo svakoga čovjeka priveli savršenstvu u Kristu Isusu. Kol 1:29 Za to se i trudim, boreći se po njegovoj djelotvornosti koja u meni djeluje silom.

„Zahvaljujući Kristovoj sili, muškarci i žene su slomili okove grješnih navika. Odrekli su se sebičnosti. Bezbožan je postao pobožan, pijan trijezan, a nemoralan čist. Duše koje su nalikovale Sotoni, preobrazile su se u sliku Božju. Ova je promjena sama po sebi čudo nad čudima. Promjena koju je izvršila Riječ, jedna je od njezinih najdubljih tajni. Mi je ne možemo razumjeti; možemo samo vjerovati da je, kako izjavljuje Sveto pismo, ‘Krist, nada slave... među vama’” — *Djela apostola, str. 476.*

„Potrebni su joj posvećeni, požrtvovni ljudi; ljudi koji neće izbjegavati tegobe i odgovornost; ljudi koji su hrabri i vjerni; ljudi u čijim je srcima Krist ‘nada slave’; ljudi koji će propovijedati ‘riječ’ usnama dodirnutim svetim ognjem. Božje djelo propada zbog nedostatka takvih radnika, a kobne zablude kao smrtonosni otrov kaljaju moral i gase nade velikog dijela ljudskog roda.” — *Djela apostola, str. 507.*

„Ako je u vama Krist, ‘nada slave’, nećete imati sklonost vrebati druge da biste objelodanili njihove pogreške. Umjesto želje za optuživanjem i osuđivanjem, vaš će cilj biti pomaganje, blagoslivljanje i spašavanje. U postupcima s onima koji griješe slušat ćete nalog: ‘I pazi na samoga sebe da i ti ne budeš iskušani!’ (Galaćanima 6:1) Sjetit ćete se koliko ste puta i vi zalutali i kako je bilo teško naći pravi put kad ste ga jednom napustili. Nećete gurati svojega brata u još veću tamu, nego ćete mu, srcem punim sažaljenja, govoriti o opasnosti koja mu prijete.

Tko često usmjerava pogled prema križu na Golgoti, svjestan da su i njegovi grijesi odveli Spasitelja onamo, nikad neće pokušati procijeniti stupanj svoje krivnje uspoređujući ga sa stupnjem krivnje drugih. Neće se penjati na sudski stolac da bi optužio druge. U onima koji hode u sjeni križa na Golgoti, ne može biti duha kritičizma ili samouzvišenja.” — *Misli s Gore blagoslova, str. 128.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 30. listopada

1. Koju Pavlovu želju za Kološane trebamo primijeniti na sebe danas?
2. Kako Sveto pismo uzdiže Krista kao Stvoritelja svega?
3. Zašto je ispravno razumijevanje Kristove prirode od presudne važnosti?
4. Iako netko može ispovijedati Krista, koji nemar potkopava istinsku vjeru u Njega?
5. Zašto je poruka Krist u nama, nada slave, danas toliko potrebna?

Dar prve subote

Subota, 7. studenog 2026.

Za Odjel izdavaštva Generalne konferencije

Godinama ste navikli da se prve subote u studenome u ovoj lekciji čita poziv koji sadrži citate iz Duha proroštva o širenju literature, s posebnim naglaskom na potrebu proširenja toga djela, što je i više nego opravdano i u pravo vrijeme.

Ovaj put, međutim, želimo s vama podijeliti nekoliko informacija koje će vam pomoći da još bolje razumijete te potrebe.

Prije nekoliko godina tiskali smo 10.000 primjeraka Biblijskih lekcija za subotnju školu na engleskom jeziku (po povoljnijoj cijeni zbog velike naklade). Danas se taj broj smanjio na približno 2.000 primjeraka, što nažalost znači znatno veći trošak proizvodnje po primjerku. Do ovog smanjenja došlo je zbog pogodnosti koje pružaju besplatne internetske aplikacije (što je, s druge strane, svakako blagoslov tehnološkog napretka).

Prateći svjetske trendove, Generalna konferencija razvila je aplikaciju u kojoj možete proučavati subotnjoškolske lekcije na vlastitom jeziku. Trenutačno su dostupna 22 jezika, uz poveznice na prethodne pouke na engleskom jeziku. Aplikaciju možete pronaći u trgovinama Google Play i Apple App Store pod nazivima „Sabbath Bible Lessons”, „Church Hymnal” ili „sdarm”. Putem aplikacije također možete pristupiti dječjim poukama i predavanjima za molitveni tjedan.

Na našoj mrežnoj stranici „sdarm.org” dostupne su prethodne lekcije, a trenutačno se Biblijske lekcije mogu pronaći na 53 jezika. Svjesni smo predanog rada naših prevoditelja volontera i duboko ga cijenimo. Internetska dostupnost uistinu je izvanredna i ponovno zahvaljujemo Bogu na blagoslovu tehnologije.

Međutim, istina je da to ne može nadomjestiti potrebu za tiskanom literaturom diljem svijeta.

Odjel za izdavaštvo Generalne konferencije besplatno šalje tiskane primjerke Biblijskih lekcija, časopisa The Reformation Herald i Youth Messenger u više od 30 misijskih polja diljem svijeta. To znači da se i tisak i troškovi slanja financiraju priložima koji se prikupljaju svakoga studenoga. Već je na prvi pogled jasno da ti prilozi ne pokrivaju sve troškove.

Stoga vas molimo da za ovu subotu unaprijed isplanirate svoj dar za literaturu kako bismo, uz vašu potporu, mogli s evanđeosko porukom doprijeti do još većeg broja ljudi.

Odjel za izdavaštvo

Ojačani u Spasitelju

STIH ZA UPAMTITI: „Kao što primiste Krista Isusa, Gospoda, tako u njemu živite: ukorijenjeni i nazidani na njemu i učvršćeni vjerom kako ste poučeni, obilujte zahvaljivanjem.” (Kološanima 2:6, 7).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstva, knj. 1, str. 290–302.*

„Imate Uzora, Isusa Krista; hodite Njegovim stopama i bit ćete osposobljeni zauzeti svako mjesto i svaku službu na koju budete pozvani.” — *Fundamentals of Christian Education*, str. 303.

1. POUZDANI IZVOR

Nedjelja, 1. studenog

a. U vremenu kada imamo pristup tolikom mnoštvu informacija, gdje nas apostol upućuje da tražimo odgovore? Kološanima 2:1–4.

Kol 2:1 Htio bih naime da znate koliku borbu imam za vas i one u Laodiceji, i za sve koji nisu osobno vidjeli moje lice: Kol 2:2 da se utješe srca njihova povezana u ljubavi i da dođu do sveg bogatstva punine razumijevanja, do spoznaje tajne Boga i Oca i Krista, Kol 2:3 u kojem su sva blaga mudrosti i znanja skrivena. Kol 2:4 A ovo govorim da vas tko ne bi varao zavodljivim riječima.

„Naloženo mi je da kažem našem narodu: Slijedimo Krista. Ne zaboravite da On mora biti naš uzor u svemu. Ideje koje se ne nalaze u Njegovom učenju možemo odbaciti bez ikakve bojazni. Pozivam naše propovjednike: nastojte da vaše noge čvrsto stoje na tlu vječne istine. Pazite da se ne povodite za svojim pobudama nazivajući to Svetim Duhom. Nekima prijeti opasnost u tom pogledu. Ja ih pozivam da budu zdravi u vjeri, sposobni da daju odgovor svakome tko ih zapita za njihovo nadanje.” — *Svjedočanstva, knj. 8, str. 296.*

„Približavamo se svršetku vremena i ne želimo sada oponašati svjetovne ukuse i praksu, već Božji um, da vidimo što Pismo kaže i da onda hodimo u skladu sa svjetlom koje nam je Bog dao. Naše sklonosti, naši običaji i praksa ne trebaju imati prednost. Božja riječ je naše mjerilo.” — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 506.*

b. Koje dragocjene osobine vjernih Kološana apostol posebno ističe? Kološanima 2:5.

Kol 2:5 Jer ako sam i tijelom nenazočan, duhom sam ipak s vama, radujući se i gledajući vaš red i čvrstoću vaše vjere u Krista.

a. Kako trebamo rasti na svakom koraku našeg kršćanskog hoda, i kako nas to treba voditi u odgajanju sljedeće generacije? Kološanima 2:6, 7.

Kol 2:6 Dakle, kao što primiste Krista Isusa, Gospodina, tako u njemu živite, Kol 2:7 ukorijenjeni i nadograđivani na njemu i učvršćivani u vjeri, kako ste poučeni, te obilujući njome sa zahvalnošću.

„Najbolje obrazovanje koje se može pružiti djeci i mladima jest ono koje je u najbližijoj vezi s budućim, besmrtnim životom. Takvo obrazovanje trebaju pružati bogobojazni roditelji, predani učitelji i Crkva, kako bi mladi zauzvrat mogli postati revni misionari u domovini ili u stranim krajevima. Trebaju biti ozbiljno poučeni istinama Biblije kako bi postali stupovi u Crkvi, borci za istinu, ukorijenjeni i utemeljeni u vjeri. Trebaju znati u što vjeruju i imati takvo iskustvo u božanskim stvarima da nikada ne postanu izdajice svetih povjerenja koja su im povjerena.

Mladi se trebaju odgajati poukom i primjerom kako bi postali Božji suradnici, glasnici milosti, spremni za svaku dobru riječ i djelo, te kako bi bili blagoslov onima koji su blizu propasti.” — *Fundamentals of Christian Education*, str. 231.

b. Uzimajući u obzir današnji svjetovni način razmišljanja, koji ključan stav uvijek moramo imati na umu? Kološanima 2:8; 1. Korinćanima 3:19.

Kol 2:8 Pazite da vas tko ne odvuče mudroljubljem i ispraznim zavaravanjem što se oslanja na predaju ljudsku, na počela svijeta, a ne na Krista.

1Kor 3:19 Jer mudrost ovoga svijeta ludost je pred Bogom. Ta pisano je: On hvata mudre u lukavstvu njihovu.

„I najoštromniji um na svijetu, ako nije prosvjetljen Riječju Božjom, postaje zbunjen i gubi se u pokušaju da pronikne u suštinu znanosti i otkrivenja. Tvorac i Njegova djela nadmašuju moć shvaćanja ograničenog ljudskog uma; i ljudi, budući da nisu u stanju da djela i putove Božje razjasne prirodnim uzrocima, zaključuju da je biblijska povijest nepouzdana. Mnogi u svojim nastojanjima da Bogu ospore svemoćnu vlast i silu u stvaranju svemira, unižavaju i čovjeka, krunu Njegovog stvaranja. Teorije i špekulativna nagađanja filozofije naveli bi nas da povjerujemo da je čovjek nastao postepenim i sporim razvojem, ne samo iz stanja divljaštva i zaostalosti, nego iz najnižih oblika životinjskog svijeta. Ne priznajući Božju čudotvornu moć oni uništavaju i čovjekovo dostojanstvo.

Bog je prosvjetlio ljudski um, i posredstvom otkrića umjetnosti i znanosti preplavio svijet obiljem svjetlosti. Ali oni koji to promatraju iz čisto ljudske perspektive neizbježno dolaze do pogrešnog zaključka. Prerušeni, pod plaštem filozofije i znanosti, uvlače se skepticizam, trnje zabluda i nevjerovanje. Ovo Sotona izmišlja veoma snalažljivo da bi privukao duše, odvajajući ih od živog Boga, od istine i od religije.” — *Biblijski komentari*, knj. 7, str. 906.

a. Što moramo shvatiti o Kristovoj prirodi? Kološanima 2:9.

Kol 2:9 Jer u njemu tjelesno prebiva sva punina božanstva

„Čudesno sjedinjenje čovjeka i Boga! ... Vječna Riječ pristala je postati tijelom! Bog je postao čovjekom! Bila je to zadivljujuća poniznost.” — *Biblijski komentari, knj. 5, str. 1127.*

„Krist na ovu zemlju nije mogao doći u slavi koju je imao u nebeskim dvorovima. Oči grješnih ljudskih bića ne bi mogle to izdržati. Svoje božanstvo, On je zaklonio odjećom ljudske prirode, ali se pritom nije lišio svojih božanskih svojstava. Kao božansko-ljudski Spasitelj stao je na čelo palog ljudskog roda, i dijelio ljudska iskustva od djetinjstva do odrasle dobi. Svoje božanstvo, Krist nije zamijenio ljudskom prirodom, nego je božanstvo samo zaodjenuo ljudskim tijelom.

Budite pažljivi, izuzetno pažljivi kad govorite o Kristovoj ljudskoj prirodi. Ne prikazujte Ga narodu kao čovjeka sklonog grijehu. On je drugi Adam. Prvi je Adam bio stvoren kao čisto, bezgriješno biće, bez ijedne mrlje grijeha; nosio je na sebi lik Božji. On je mogao pasti i pao je uslijed prijestupa. Uslijed grijeha, njegovi potomci se rađaju sa nasljednom sklonošću ka neposlušnosti. Ali Krist je jedinorođeni Sin Božji. On je uzeo na sebe ljudsku prirodu i bio kušan u svemu u čemu se ljudi kušaju. Mogao je zgriješiti i pasti, ali u Njemu ni za jedan trenutak nije postojala sklonost ka zlu.” — *Biblijski komentari, knj. 5, str. 1128.*

b. Što otkriva Njegovu moćnu silu, potpuno dostatnu da nas spasi? Kološanima 2:10.

Kol 2:10 pa ste i vi ispunjeni u njemu, koji je glava svakog poglavarstva i vlasti.

„Kroz svoju poslušnost svim Božjim zapovijedima, Krist je donio spasenje ljudima. To nije učinio prepuštanjem te dužnosti nekom drugome, već je sam usvojio ljudsku prirodu. Na taj način Krist je ljudskom rodu podario vlastito postojanje. Dvesti ljudsko Kristu, privući pali rod u jedinstvo s božanskim, to je djelo otkupljenja. Krist je uzeo ljudsku prirodu kako bi ljudi mogli biti jedno s njime kao što je On jedno s Ocem, kako bi Bog mogao ljubiti čovjeka kao što ljubi svog jedinorođenog Sina, kako bi ljudi mogli biti dionici božanske prirode i biti potpuni u Njemu. (...)

To jedinstvo slikovito je prikazano jedinstvom trsa i loze. Ograničen čovjek ujedinjen je s Kristovom ljudskošću. Kroz vjeru, ljudska priroda stapa se s Kristovom prirodom. U Kristu, postajemo jedno s Bogom.” — *Odabrane poruke, knj. 1, str. 250, 251.*

a. Opišite iskustvo predstavljeno krštenjem. Luka 3:16; Kološanima 2:11-13.

Lk 3:16 odgovori Ivan svima govoreći: »Ja vas, istina, krstim vodom. No dolazi jači od mene, kojemu ja nisam dostojan odriješiti remen na obući njegovoj. On će vas krstiti u Duhu Svetome i ognju.

Kol 2:11 U njemu ste i obrezani obrezanjem nerukotvorenim — odlaganjem tijela grijeha putenih — obrezanjem Kristovim: Kol 2:12 s njime suukopani u krštenju, u kojem ste i suuskrsli s njime po vjeri u djelovanje Boga koji ga uskrisi od mrtvih. Kol 2:13 I vas, koji bijaste mrtvi u prijestupima i neobrezanosti tijela svojega, oživi zajedno s njime; oprostí vam sve prijestupe,

„Krštenje predstavlja najsvečanije odricanje od ovoga svijeta. Oni koji se krštavaju u ime Oca, Sina i Svetoga Duha javno izjavljuju na samom početku svojega kršćanskog života da prekidaju sa služenjem Sotoni i postaju članovi carske obitelji, djeca nebeskog Cara. Ovim činom oni dokazuju da su poslušali zapovijed: „Izidište između njih i odvojite se, ... i ne dotičite se nečistoga.” — *Svjedočanstva, knj. 6, str. 91.*

„Gospod osposobljava jedan narod za Nebo. Narod koji vrši Njegove zapovijedi mora se osloboditi karakternih nedostataka, tvrdoglave volje, sebičnog idolopoklonstva, nalaženja tuđih pogrešaka, mržnje i rivalstva koji izazivaju Božji gnjev. (...) Bog će svojem narodu slati ukore i opomene dokle god živi na zemlji.” — *Svjedočanstva, knj. 4, str. 180.*

b. Što moramo razumjeti o uredbama koje su bile pribijene na križ? Kološanima 2:14, 15.

Kol 2:14 izbriše nama protivnu zadužnicu koja odredbama bijaše protiv nas i uze je između nas pribivši je na križ. Kol 2:15 Skinuvši poglavarstva i vlasti, javno ih izloži slaveći njome pobjedu nad njima.

„Nakon završetka Šatora od sastanka On je s Mojsijem razgovarao iz oblaka slave iznad prijestolja milosti i dao mu potpune uredbe o žrtvenom sustavu i obliku bogoslužja koje treba održavati u Svetišću. Mojsije je primio obredni zakon i on ga je zapisao u knjigu. Međutim, sam Bog je izgovorio Deset zapovijedi na Sinaju i napisao ih na kamenim pločama koje su se čuvale u Kovčegu.

Postoje mnogi koji pokušavaju stopiti ova dva sustava koristeći retke koji se odnose na obredni zakon da dokažu kako je moralni Zakon ukinut, ali to je krivo tumačenje Svetoga pisma. Obredni zakon se sastojao od simbola koji su upućivali na Krista, njegovu žrtvu i svećenstvo. Ovaj su obredni zakon, sa svim žrtvama i uredbama, Izraelci trebali držati sve dok se predlika nije ostvarila u slici, u smrti Isusa Krista, Janjetu Božjem koje je na se uzelo grijehe svijeta. Tada su trebale prestati sve obredne žrtve. Ovaj je zakon Krist 'prikovao na križ' (Kološanima 2:14). Ali psalmist kaže o Deset zapovijedi: 'Dovijeka, o Jahve, riječ tvoja ostaje, stalna poput nebesa.' (Psalam 119:89)." — *Patrijarsi i proroci, str. 364, 365.*

- a. Za razliku od subote kao sedmog dana, koja je dio Deset zapovijedi (Izlazak 20:8–11), u kojem se drugom kontekstu riječ „subota“ spominje u Kološanima 2:16,17? Objasni razliku. Levitski zakonik 23:37–39; Hebrejima 10:1–4.**

Lev 23:37 Ovo su blagdani Gospodnji što ćete ih sazivati kao svete zborove da biste prinosili Gospodu žrtvu ognjenu — paljenicu i prinosnicu, žrtvu i ljevanicu, svaku kad je njezin dan, Lev 23:38 povrh subota Gospodnjih i povrh vaših darova i povrh svih vaših zavjeta i povrh svih vaših dragovoljnih prinosa što ih dajete Gospodu. Lev 23:39 Usto, petnaestoga dana sedmoga mjeseca, pošto pokupite urod zemlje, svetkujte blagdan Gospodnji sedam dana; prvoga dana imajte subotnji počinak i osmoga dana imajte subotnji počinak.

„Pavao je nastojao misli svojih slušatelja usmjeriti na veliku Žrtvu za grijeh. Ukazao je na žrtve koje su bile sjena onoga što će doći i onda prikazao Krista kao stvarnost svih ovih obreda, cilj na koji su ukazivale kao jedini izvor života i nade za palog čovjeka. Kad su vidjeli kako su prinošene žrtve u mukama umirale, gledali su preko ponora stoljeća na Janje Božje koje uzima grijehe svijeta.” — *Djela apostola*, str. 424.

- b. Navedi primjere onoga na što Pavao upozorava u Kološanima 2:18–23.**

Kol 2:18 Neka vas nitko ne podcjenjuje svojevolumnom poniznošću i štovanjem anđela, zadirući u ono što nije vidio, bezrazložno se oholeći tjelesnom pameću svojom, Kol 2:19 a ne držeći se Glave, Njega od kojeg sve tijelo, zglobovima i svezama opskrbljeno i povezano, raste rastom Božjim. Kol 2:20 Ako ste dakle s Kristom umrli za počela svijeta, zašto se, kao da u svijetu živite, podređujete odredbama: Kol 2:21 »Ne dotiči, ne okusi, ne diraj«? Kol 2:22 Sve će to uporabom propasti — uredbi i nauči ljudski, Kol 2:23 koji u samovoljnom bogoštovlju i poniznosti i trpljenju tijela doduše imaju izgled mudrosti, ali to nema nikakve vrijednosti osim za zadovoljenje puti.

„Učitelji spiritizma pristupaju na privlačan, očaravajući način da vas prevare i ako slušate njihove bajke, neprijatelj pravednosti će vas prevariti i vi ćete sigurno izgubiti svoju nagradu. Kad vas svlada očaravajući utjecaj pravaralice, vi ste otrovani i njegov smrtonosni utjecaj izopačava i uništava vašu vjeru da je Krist Božji Sin, i prestajete se oslanjati na zasluge Njegove krvi. Oni koji su prevareni ovom filozofijom, zavedeni su Sotoninim lažima kao svojom nagradom. Oni se oslanjaju na vlastite zasluge, pokazuju dragovoljnu poniznost, čak su spremni prinijeti žrtvu, sebe poniziti i prepustiti svoj um vjerovanju u vrhunsku besmislicu, prihvaćajući besmislene ideje od onih za koje vjeruju da su njihovi umrli prijatelji. Sotona im je toliko zaslijepio oči i izopačio njihovo prosuđivanje da ne primjećuju zlo; i oni provode upute koje dolaze od njihovih mrtvih prijatelja, a koji su sada anđeli u višoj sferi.” — *Svjedočanstva*, knj. 1, str. 297, 298.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 6. studenog

1. Zašto je mudro cijeniti pouke koje primam proučavajući Sveto pismo?
2. Navedi neke suptilne opasnosti s kojima se suočavamo pri stjecanju visokog svjetovnog obrazovanja.
3. Kako nam razumijevanje Kristove prirode može pomoći da postanemo bolji ljudi?
4. Što trebam znati o Kološanima 2:14,15?
5. Na koju vrstu subote Pavao misli u Kološanima 2:16,17?

Odražavati vječnost

STIH ZA UPAMTITI: Težite za onim što je gore, a ne što je na zemlji! (Kološanima 3:2).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstva, knj. 4, str. 92–94, 350–359;*
Poruka mladima, str. 102–118.

„Da si svoju spretnost i sposobnost koristio u spašavanju duša i u donošenju istine onima koji su u tami onoliko koliko si ih ulagao u stjecanje dobitka i povećanje zemaljskog imetka, imao bi u kruni mnogo zvijezda kojima bi se radovao u kraljevstvu slave.” — *Svjedočanstva, knj. 4, str. 358.*

1. ZADRŽAVANJE FOKUSA

Nedjelja, 8. studenog

a. Kamo trebaju usmjeriti svoju pažnju svi koji se predaju Kristu? Kološanima 3:1.

| Kol 3:1 Ako ste dakle suuskrslili s Kristom, tražite što je gore, gdje Krist sjedi zdesna Bogu.

„Uskrsnuli smo s Kristom. Krist je naš život. Kroz Njegovu milost i dobrostivu ljubav proglašeni smo izabranima, posvojenima, pomilovanima i opravdanima. Stoga veličajmo Gospoda.” — *Odabrane poruke, knj. 2, str. 245.*

„Ne smiješ se savjetovati sa svojim ‘ja’. Ponositost, samoljublje, sebičnost, pohlepa, lakomost, ljubav prema svijetu, mržnja, sumnjičavost, ljubomora, zloslutnost, sve to mora biti pokoreno i zauvijek žrtvovano. Kad se Krist pojavi, On neće ispraviti ova zla i onda čovjeka moralno osposobiti za svoj dolazak. Svi se moraju pripremiti prije nego što On dođe. To treba biti predmet našeg razmišljanja, proučavanja i ozbiljnog ispitivanja. Što trebam činiti da bih se spasio? Kako se moramo ponašati da bismo se pokazali prokušanima pred Bogom?

Kad dođeš u kušnju da mrmljaš, kritiziraš i popuštaš razdražljivosti ranjavajući sve oko sebe, i na taj način ranjavaš vlastitu dušu, o, neka iz tvoje duše dođe duboko, ozbiljno, zabrinuto pitanje: Hoću li bez mane stati pred Božjim prijestoljem? Tamo će biti samo oni koji su bez mane. Nitko neće biti prenesen na Nebo ako mu je srce ispunjeno zemaljskim smećem. Prvo se mora osloboditi svakog nedostatka u moralnom karakteru, ukloniti svaku mrlju Kristovom krvlju koja čisti, i nadvladati sve nemile i odbojne crte karaktera.” — *Svjedočanstva, knj. 1, str. 705.*

a. Koju svjesnu odluku moramo neprestano donositi kako bismo osigurali svoje spasenje? Kološanima 3:2, 3; Otkrivenje 3:11.

Kol 3:2 Za onim gore težite, ne za onim što je na zemlji! Kol 3:3 Ta umrijetes, i život je vaš skriven s Kristom u Bogu.

Otk 3:11 Evo, dolazim ubrzo. Drži što imaš, da ti nitko ne uzme vijenca.

„Naš um je na visini onoga na čemu se naše misli zadržavaju, i ako stalno razmišljamo samo o zemaljskim stvarima izgubit ćemo svaku predstavu o onome što je nebesko. Razmišljanje o milosti, dobroti i ljubavi Božjoj donijelo bi nam velike blagoslove dok zadržavanjem na prolaznim ovozemaljskim stvarima samo uvećavamo svoj gubitak. Mi dopuštamo da tuga, briga i zbunjenost naše misli vežu stalno za ovu zemlju, i tako od krtičnjaka pravimo planine teškoća...

Ne smijemo dozvoliti da prolazne ovozemaljske stvari obuzmu svu našu pažnju, i da nam um bude zauzet mislima samo o zemlji i onome što je zemaljsko. Moramo odgojiti, disciplinirati i privikavati svoj um da razmišlja o onome što je nebesko, nevidljivo i vječno, i da duhovnim čulom vida može razlikovati dobro od lošeg. Promatrajući na taj način Onoga koji je nevidljiv, možemo steći snagu uma i okrepljenje duha.” — *Biblijski komentari, knj. 6, str. 1100.*

b. Koja se uzvišena prednost nudi svakom Kristovom sljedbeniku i kako je možemo aktivno prihvatiti? Kološanima 3:4; 1. Ivanova 3:2, 3.

Kol 3:4 Kad se pojavi Krist, život naš, tada ćete se i vi s njime pojaviti u slavi.

1Iv 3:2 Ljubljeni, sada smo djeca Božja i još se ne očitova što ćemo biti. A znamo: kad se očituje, bit ćemo njemu slični, jer ćemo ga vidjeti kao što jest. 1Iv 3:3 I svaki koji ima tu nadu u njemu, čisti se kao što je i on čist.

„Naš život treba biti sakriven s Kristom u Bogu, i premda se ‘još ne očitova što ćemo biti’, ‘kad se pojavi Krist, život naš’, ‘bit ćemo njemu slični, jer vidjet ćemo ga kao što jest.’ Kneževsko dostojanstvo kršćanskog karaktera sjat će kao sunce, a zrake svjetla s Kristova lica odražavat će se na onima koji su se očistili kao što je On čist. Prednost da postanemo Božji sinovi jeftino je kupljena, čak ako je kupljena po cijenu svega što posjedujemo, pa i samoga života.

Moj dragi brate, nastoj biti čovjek po Božjem srcu. Ono što drugi čine ili govore, a nije potpuno u skladu s kršćanskim mjerilima, ne treba ti poslužiti kao izgovor. Ti moraš stati pred Suca cijele Zemlje i odgovarati za sebe, a ne za drugoga. Ti si osobno odgovoran i karakterni nedostaci nijednog čovjeka ne mogu biti izgovor za našu krivnju jer nam je Krist dao svoj karakter kao savršeni uzor, život bez nedostatka. (...)

Bit ćemo izloženi kušnjama jer tijekom tog vremena moramo biti provjeravani. Tom provjerom Bog otkriva što je u našem vlastitom srcu. Izloženost kušnji nije grijeh; grijeh nastaje kad podlegnemo kušnji.” — *Svjedočanstva, knj. 4, str. 357, 358.*

a. Prionuvši uz Krista, što moramo usmrtniti i kako je to jedino moguće? 1. Petrova 2:11; Kološanima 3:5–8.

1Pt 2:11 Ljubljeni, zaklinjem vas kao pridošlice i došljake da se klonite tjelesnih požuda koje vojuju protiv duše.

Kol 3:5 Umrtnite dakle svoje udove koji su na zemlji: bludnost, nečistoću, strast, zlu požudu i lakomstvo, to jest idolopoklonstvo. Kol 3:6 Zbog toga dolazi gnjev Božji na sinove neposlušne, Kol 3:7 među kojima ste i vi nekoć hodili kad ste živjeli u tome. Kol 3:8 Ali sada i vi odložite sve: gnjev, srdžbu, zloću, hulu, prostotu iz usta svojih.

„Apostol nas poziva da se klonimo putenih požuda koje vojuju protiv duše. Svaki izopačeni apetit postaje požuda koja vojuje protiv duše. Popuštanje apetitu nauštrb tjelesne snage dovodi do obolijevanja duše. Požuda o kojoj apostol govori nije ograničena na kršenje sedme zapovijedi, jer svako popuštanje apetitu koje umanjuje tjelesnu živost, požuda je koja vojuje protiv duše. (...)

Ti trebaš razvijati samosvladavanje. Sada trebaš svladati lekciju koju si trebao naučiti u mladosti. Umri svome ‘ja’ i svoju volju pokori Kristovoj.” — *Svjedočanstva, knj. 4, str. 215.*

„Kada kršćanin prihvati svoj krštenički zavjet, obećana mu je božanska pomoć. Otac, Sin i Sveti Duh spremni su raditi u njegovu korist. Bog mu stavlja na raspolaganje riznice Neba da bi mogao postati pobjednik. Njegova vlastita snaga je mala; ali je Bog svemoguć i djeluje kao njegov pomoćnik. Svakoga dana treba iznositi svoje potrebe pred prijestoljem milosti. Vjerom i pouzdanjem, služeći se izvorima koji su mu ponuđeni, on može postati i više nego pobjednik.” — *Naše visoko zvanje, str. 157.*

b. Kako obnova našeg srca utječe na naše riječi? Kološanima 3:9, 10.

Kol 3:9 Ne lažite jedni drugima! Svukoste staroga čovjeka s djelima njegovim Kol 3:10 i odjenuste novoga, koji se obnavlja za spoznaju prema slici Onoga koji ga stvorio.

„Sve što kršćani čine mora biti jasno kao sunčana svjetlost. Istina je od Boga, a laž, u svakom od svojih bezbrojnih oblika, potječe od Sotone. Tko na bilo koji način skreće s pravog puta istine, prepušta se sili Zloga. Ipak, nije jednostavno ni lako reći pravu istinu. Ne možemo govoriti istinu ako je ne znamo. Unaprijed stvoreno mišljenje, predrasude, nedovoljno znanje i pogrešne procjene često sprječavaju pravilno razumijevanje problema koje moramo rješavati. Nećemo moći govoriti istinu ako našim razumom stalno ne upravlja Onaj koji je sam Istina.” — *Misli s Gore blagoslova, str. 68.*

„Sotona je likovao što je u ljudskom rodu uspio uniziti Božje obličje. Tada je Isus došao da obnovi u čovjeku Stvoriteljevo obličje. Nitko drugi do Krist nije mogao ponovno oblikovati karakter koji je upropašten grijehom. On je došao istjerati demone koji su nadzirali ljudsku volju. On nas je došao podignuti iz prašine, kako bi ponovno oblikovao uništeni karakter prema uzoru svojega božanskog karaktera i uljepšao ga svojom slavom.” — *Želja vjekova, str. 37, 38.*

a. Opiši Božju poruku cijelom ljudskom rodu kojeg je On stvorio. Djela 17:24, 26, 27; Kološanima 3:11.

Dj 17:24 Bog koji stvori svijet i sve što je na njemu, on koji je Gospodar neba i zemlje, ne prebiva u rukotvorenim hramovima Dj 17:26 I od jedne krvi stvori svaki ljudski narod da prebiva po svem licu zemlje pošto omeđi unaprijed postavljena vremena i međe prebivanja njihova, Dj 17:27 da traže Gospodina ne bi li ga kako napipali i našli, premda nije daleko ni od jednog od nas.

„[Krist] je čovječanstvo zatekao duboko utonulo u nesreću izazvanu grijehom. Znao je da su ljudi i žene toga doba bili izopačeni i degradirani te da se odaju najodvratnijim porocima. Anđeli su bili zaprepašteni što se Krist prihvatio zadatka koji se njima činio potpuno beznadnim. Izgledalo im je neshvatljivo što Bog podnosi tako grešan rod. Oni nisu mogli vidjeti nikakav razlog za ljubav prema takvima. Ali, pored svega toga, 'Bogu tako omilje svijet da je i Sina svojega jedinorođenoga dao, da nijedan koji u Njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni' (Ivan 3:16).

Krist je došao na ovaj svijet s porukom milosti i praštanja. On je utemeljio vjeru u kojoj su Židovi i neznabošci, crni i bijeli, slobodnjaci i robovi, ujedinjeni u zajedničko bratstvo, ravnopravni i jednako priznati u Božjim očima. Spasitelj pokazuje bezgraničnu ljubav prema svakom ljudskom biću. U svakom pojedincu On vidi mogućnost da se popravi. S božanskom energijom i nadom On dočekuje i pozdravlja sve one za koje je dao svoj život. Njegovom snagom oni se mogu obogatiti dobrim djelima i biti ispunjeni silom Svetoga Duha.” — *Svjedočanstva, knj. 7, str. 225.*

b. Navedi neke načine na koje naš govor i naši postupci mogu otkrivati uzvišeniji oblik kršćanstva od onoga koji se obično susreće. Kološanima 3:12–14.

Kol 3:12 Obucite se dakle — kao izabranici Božji, sveti i ljubljeni — u milosrdno srce, dobrostlost, poniznost, krotkost, strpljivost. Kol 3:13 Podnosite jedni druge i opraštajte si međusobno ako tko protiv koga ima kakvu pritužbu. Kao što je i Krist vama oprostio, takooprostite i vi! Kol 3:14 A povrh svega toga — ljubav! To je sveza savršenstva.

„Ako neki brat otvoreno griješi, nemoj to prenositi drugome, već mu s ljubavlju prema njegovoj duši, srcem punim suosjećanja, bićem punim milosrđa, reci da griješi, a onda prepusti stvar njemu i Gospodu. Izvršio si svoju dužnost. Nemaš pravo izricati presudu.

Došlo je do toga da se jako lako moglo povezati brata s nekom aferom, osuditi ga i proglasiti krivim. To je bilo revnovanje za Boga, ali ne po razumu. Kad bi svatko sremio vlastito srce, kad bi se braća okupila, njihovo bi svjedočanstvo bilo spremno i poteklo bi iz duše, što bi pokrenulo ljude koji ne vjeruju u istinu. Djelovanje Božjega Duha govorilo bi njihovim srcima da su djeca Božja. Vaša ljubav prema drugima treba biti vidljiva svima. Onda bi to nešto značilo; imalo bi utjecaj. (...)

Neka se svatko sam primi posla, bude revan i pokaje se i kad svako poznato zlo ispravite, onda vjerujte da vas Bog prima. Ne budite potišteni, već držite Boga za riječ.” — *Svjedočanstva, knj. 1, str. 165.*

a. U današnjem neprijateljskom svijetu navedi neke dragocjene osobine istinskog života u Kristu koje donose osvježenje. Kološanima 3:15–17.

Kol 3:15 I mir Božji neka upravlja srcima vašim, mir na koji ste i pozvani u jednome tijelu. I budite zahvalni! Kol 3:16 Riječ Kristova neka izobilno prebiva u vama u svoj mudrosti: poučavajte se i opominjte psalmima i hvalospjevima i duhovnim pjesmama, s milošću u srcu svojemu pjevajte Gospodinu! Kol 3:17 I sve što god činite, riječju ili djelom, sve činite u imenu Gospodina Isusa, zahvaljujući Bogu i Ocu po njemu.

„Zaboravljajući svoje probleme i nevolje, hvalimo Boga za priliku da možemo živjeti na slavu Njegova imena. Neka svježih blagoslovi svakog novog dana pobude hvalu u našim srcima za to znamenje Njegovog nježnog staranja. Kad ujutro otvoriš oči, zahvali Bogu što te je tijekom noći čuvao. Zahvali Mu za Njegov mir u svom srcu. Ujutro, u podne i uvečer, neka se kao slatki miris podiže tvoja zahvalnost Nebu.

Kad te tko pita kako si, ne nastoj misliti na nešto žalosno što bi izgovorio s ciljem da zadobiješ sućut. Ne govori o nedostatku svoje vjere ili o svojim brigama i patnjama. Kušač se raduje kad čuje takve riječi. Dok govoriš o sumornim temama, ti slaviš njega. Ne razmišljajmo o velikoj moći Sotone da nas pobjeđuje. Često, dok govorimo o njegovoj moći, mi se predajemo u njegove ruke. Stoga radije govorimo o velikoj Božjoj moći da sve naše interese ujedini sa svojim interesima. Govorimo o neusporedivoj Kristovoj sili, pričajmo o Njegovoj slavi. Cijelo je Nebo zainteresirano za naše spasenje. Božji anđeli, tisuće i tisuće, i desetine tisuća puta deset tisuća, poslani su da služe onima koji će biti nasljednici spasenja. Oni nas čuvaju od zla i odbijaju sile tame koje nas pokušavaju uništiti. Nemamo li razloga da u svakom trenutku budemo zahvalni, zahvalni i onda kad su očite poteškoće na našoj stazi?” — *Zdravlje i sreća*, str. 253, 254.

„Na glave pobjednika Isus svojom vlastitom desnicom stavlja vijenac slave. Za svakoga ima krunu na kojoj je ispisano njegovo ‘novo ime’ (Otkrivenje 2:17) i natpis: ‘Posvećen Jahvi!’ U svakoj se ruci nalazi pobjednička palma i blistava harfa. A onda, na znak anđela koji daju ton, svaka ruka vješto dodiruje žice, izvodeći iz njih zanosnu glazbu s bogatim skladnim akordima.” — *Velika borba*, str. 646.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 13. studenog

1. Što prečesto pokazuje da smo možda zapeli u zemaljskom načinu razmišljanja?
2. Kako mogu bolje usmjeriti svoju pažnju na pripremu za Isusov dolazak?
3. Zašto Isus želi da moje misli i postupci budu uzvišeni?
4. Zašto je rasprava o rasnim razlikama nevažna za istinske kršćane?
5. Kako mogu svojim riječima i pjesmom širiti čistoću i nevinost Neba?

U obitelji i izvan nje

STIH ZA UPAMTITI: „Abudite jedan drugome blagi, milosrdni, opraštajući jedan drugome kao što je i Bog u Kristu oprostio vama!” (Efežanima 4:32).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstva, knj. 3, str. 527-540*

„Moramo imati Božjega Duha jer bez njega nikada nećemo imati sklad u domu. ... Ako jedan pogriješi, drugi će pokazati strpljivost nalik Kristovoj i neće se hladno udaljiti.” — *Temelji sretnog doma, str. 118.*

1. POZIVI UPUĆENI ŽENAMA

Nedjelja, 15. studenog

a. Kako supruga može pridonijeti predivnom skladu u svom braku? Izreke 14:1; Efežanima 5:33 (zadnji dio); Kološanima 3:18.

Izr 14:1 Ženska mudrost gradi kuću svoju, a ludost je vlastitim rukama razvaljuje.

Ef 5:33 Neka dakle i svaki pojedini od vas tako ljubi svoju ženu kao sebe sama, a žena neka poštuje muža.

Kol 3:18 Žene, pokoravajte se svojim muževima, kao što dolikuje u Gospodinu.

„Odnos muža i žene najsvetiji je i najsvečaniji.” — *Manuscript Releases, knj. 6, str. 43.*

„Mnogi muževi zaustavljaju se na riječima: ‘Žene, slušajte’, ali mi ćemo pročitati nalog do kraja, a on glasi: ‘kao Gospoda.’

Bog očekuje da žena pred sobom stalno ima strah Božji i Njegovu slavu. Potpuna pokornost pripada samo Gospodu Isusu Kristu, koji ju je kupio da bude Njegovo dijete beskrajnom cijenom svoga života. Bog joj je dao savjest, koju ona ne može nekažnjeno kršiti. Njena osobnost ne smije nestati u osobnosti njenoga supruga, jer ju je Krist kupio. Pogrešno je misliti da žena slijepom odanošću treba činiti sve što joj muž kaže, ako zna da će, kad tako postupa, nanijeti štetu svom tijelu i duhu, koji su otkupljeni od sotoninog ropstva. Postoji jedan koji je viši od njenog muža, to je njen Otkupitelj, a ona treba biti pokorna svome mužu tako kako je to Bog odredio, kao Gospodu.” — *Temelji sretnog doma, str. 116.*

„Ako ima Kristovog Duha, supruga će paziti na svoje riječi; ona će upravljati svojim duhom, bit će pokorna, a ipak neće smatrati da je robinja, već drug svome suprugu.” — *Temelji sretnog doma, str. 118.*

a. Kako žene koje se boje Boga trebaju cijeniti Božja načela življenja i kako ih njihove obitelji i crkve mogu podupirati u tome? 1. Petrova 3:1-6; Filipljanima 2:14.

1Pt 3:1 Tako i vi, žene, budite podložne svojim muževima da, ako su neki i neposlušni Riječi, pridobiveni budu bez riječi življenjem vašžena 1Pt 3:2 pošto promotre vaše strahom prožeto čisto življenje. 1Pt 3:3 Vaš nakit neka ne bude izvanjski: oblikovanje kose i nošenje zlata ili oblačenje kićenih haljina, 1Pt 3:4 nego: čovjek skrovita srca, neprolazne ljepote krotka i smirena duha. To je pred Bogom dragocjeno. 1Pt 3:5 Ta i svete žene, koje su se pouzdavale u Boga, nekoć su se tako kitile — bile su podložne svojim muževima, 1Pt 3:6 kao što se Sara pokorila Abrahamu te ga nazivala svojim gospodarom. Njezina ste djeca ako činite dobro i ne bojite se nikakva zastrašivanja. **Fil 2:14** Sve činite bez mrmljanja i premišljanja,

„U našim obiteljima i skupštinama gaje se idoli čiji je utjecaj na naš narod isto tako poguban kao što je bio utjecaj koji je zlatno tele imalo na Izraelce. Hoće li naš narod preispitati svoja srca? Hoće li pastiri izvršiti svoj zadatak kao vjerni Božji stražari? Hoće li oni zapaziti idole koji se gaje i čuvaju? Hoće li svaki koji se smatra pristalicom umjerenosti razmisliti o tome da se kao narod svojim načinom odijevanja, svojim riječima i ponašanjem trebamo razlikovati od svijeta? Hoće li oni uvidjeti da se svojim idolopoklonstvom u malim isto tako kao i u velikim stvarima odvajaju od Boga? Kad im se riječi ukora upute oni se postide, ali se ne kaju.“ — *Biblijski komentari, knj. 7, str. 941.*

„Razmetljivo i raskošno odijevanje prečesto potiče požudu u srcu onoga koji ga nosi i budi niske strasti u srcu onoga koji ga promatra. Bog vidi da propasti karaktera često prethodi popuštanje ponosu i taštini u odijevanju.“ — *Counsels on Health, str. 602.*

„Moda je božica koja vlada vanjskim svijetom i ona se često uvlači u crkvu. Crkva treba Božju riječ učiniti svojim mjerilom, a roditelji trebaju ozbiljno razmisliti o ovome predmetu. Kada vide da su njihova djeca sklona svjetovnoj modi, oni trebaju poput Abrahama odlučno zapovjediti svojim nakon sebe. Umjesto da ih povežete sa svijetom, povežite ih s Bogom.“ — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 499.*

„Kako bi svoj narod zaštitio od iskvarenog utjecaja svijeta, ali i kako bi promicao tjelesno i duhovno zdravlje, Bog je dao da se uvede reforma u odijevanju. Ona nije trebala biti ropski jaram, već blagoslov.“ — *Svjedočanstva, knj. 4, str. 634.*

b. Što daje snagu crkvi da u bezbožnom svijetu čuva pobožna načela i štiti moral? Titu 2:1-5; Matej 5:8.

Tit 2:1 A ti govori što dolikuje zdravu nauku: Tit 2:2 da starci budu trijezni, dostojanstveni, razumni, zdrave vjere, ljubavi, postojanosti; Tit 2:3 tako i starice — vladanja primjerena svetima: ne klevetnice, ne ropkinje mnogome vinu, nego učiteljice dobra; Tit 2:4 da urazumljuju mlađe neka ljube svoje muževe, neka ljube svoju djecu, Tit 2:5 neka budu razumne, čiste, kućevne, čestite, podložne svojim muževima, da se ne bi riječ Božja pogrdivala.

„Moje sestre, trebate izbjegavati čak i pojavu zla. U ovom brzom dobu, koje zaudara na pokvarenost, niste sigurne ako ne budete bdjele i čuvale se. Čestitost i skromnost rijetke su. Apeliram na vas kao na sljedbenice Isusa Krista, koje ispovijedaju uzvišenu i plemenitu vjeru, da negujete ovaj dragocjeni, neprocjenjivi dragulj – skromnost. Ona će sačuvati vašu čestitost.“ — *A Solemn Appeal, str. 151.*

a. Što muškarac mora shvatiti kada odluči stupiti u brak? Kološanima 3:19.

Kol 3:19 Muževi, ljubite svoje žene i ne budite osorni prema njima.

„Kada muževi traže potpunu pokornost od svojih žena, tvrdeći da žene nemaju glasa ni prava u domu, i da moraju pokazati potpunu pokornost, oni stavljaju svoje žene u položaj suprotan Bibliji. Ovako tumačeći Sveto pismo, oni ustaju protiv Njegovih propisa o ustanovi bračne zajednice. Ovako tumačenje je izraz čiste samovolje na koju nemaju pravo. Međutim, u Pismu stoji: 'Muževi, ljubite žene svoje i ne srdite se na njih.' Zašto bi se muž ljutio na svoju suprugu? Ako muž zapaža kod nje greške i nedostatke, gorčina neće ukloniti zlo. (...)

Međutim, Božja namjera nije bila da suprug ima prevlast kao glava doma ako se sam nije pokorio Kristu. On mora biti pod Kristovom upravom da bi mogao predstaviti Kristov odnos prema Crkvi." — *Temelji sretnog doma, str. 116, 117.*

„Mnogi muževi vole svoje žene, ali su odviše sebični da im to pokažu. Njihovo lažno dostojanstvo i ponos sprečava ih da svoju ljubav pokažu riječima i djelima. Mnogi muškarci uopće ne znaju koliko srce njihovih žena gladije za riječima nježnog priznanja i ljubavi. Oni pokapaju svoje voljene i mrmljaju protiv Božje providnosti koja ih je lišila njihovih družica, a kad bi mogli pogledati u unutarnji život tih družica, vidjeli bi da je upravo njihovo ponašanje uzrok njihove prerane smrti." — *Svjedočanstva, knj. 3, str. 527, 528.*

b. Što nadahnjuje muškarca na istinsku ljubav prema svojoj ženi i kako taj stav utječe na njegov odnos s Bogom? Efežanima 5:25, 33 (prvi dio); 1. Petrova 3:7.

Ef 5:25 Muževi, ljubite svoje žene, kao što i Krist uzljubi crkvu te sama sebe predade za nju, Ef 5:33 Neka dakle i svaki pojedinu od vas tako ljubi svoju ženu kao sebe sama, a žena neka poštuje muža.

1Pt 3:7 Tako i vi, muževi, živite sa svojim ženama po spoznaji, iskazujući ženi čast kao slabijoj posudi i kao subaštinicama milosti života, da vaše molitve ne bi bile spriječene.

„Muževi trebaju proučavati spomenuti uzor i nastojati shvatiti simbol koji je iznijet u Poslanici Efežanima, odnos Krista prema Crkvi. Muž u svojoj obitelji treba biti sličan Spasitelju. Hoće li on uvijek čuvati svoju plemenitu Bogom danu muževnost, težeći da uzdigne svoju suprugu i djecu? Hoće li oko sebe stvarati čistu i ugodnu atmosferu? Neće li ustrajno gajiti Isusovu ljubav, koja za njega mora biti stalno načelo u domu, ako zahtijeva da se njegov autoritet poštuje?

Neka se svaki suprug i otac trudi da razumije Kristove riječi, ali ne jednostrano, baveći se pokornošću žene prema mužu, već u svjetlosti križa sa Golgote treba pronaći svoje mjesto u obiteljskom krugu." — *Temelji sretnog doma, str. 117.*

a. Objasni dužnost koju imamo prema našim roditeljima. Ponovljeni zakon 5:16; Kološanima 3:20.

Pnz 5:16 Poštuj oca svojega i majku svoju, kako ti je zapovjedio Gospod, Bog tvoj, da ti se produlje dani i da ti dobro bude na zemlji koju ti daje Gospod, Bog tvoj.

Kol 3:20 Djeco, slušajte roditelje u svemu — jer to je ugodno Gospodinu.

„Djeca koja ne poštuju i ne slušaju svoje roditelje i ne mare za njihov savjet i upute, neće imati dijela na novoj Zemlji. Očišćena nova Zemlja neće biti mjesto za buntovne, neposlušne i nezahvalne sinove i kćeri.“ — *Temelji sretnog doma*, str. 295.

„Nema vremena kada bi djeca trebala uskratiti poštovanje i ljubav svojemu ocu i majci. Dok roditelji žive, radost djece treba biti da im iskazuju čast i poštovanje. Trebaju unijeti što je više moguće vedrine i sunca u život svojih ostarjelih roditelja. (...)“

Misao da su djeca pridonijela udobnosti i zadovoljstvu svojih roditelja misao je koja donosi zadovoljstvo tijekom cijeloga života, a osobito će im donijeti radost kada i sama budu trebala suosjećanje i ljubav. Oni čija su srca ispunjena ljubavlju smatrat će neprocjenjivom povlasticom olakšati svojim roditeljima put prema grobu. Radovat će se što su imali udjela u donošenju utjehe i mira u posljednje dane svojih voljenih roditelja.“ — *The Review and Herald*, studenog 15, 1892.

b. Kao roditelji, kako smo pozvani olakšati svojoj djeci ispunjavanje njihove dužnosti prema nama? Kološanima 3:21; Efežanima 4:32, 6:4.

Kol 3:21 Očevi, ne razdražujte svoje djece da ne klonu duhom.

Ef 4:32 I budite jedni drugima dobrotivi, samilosni, opraštajući jedni drugima kao što i Bog u Kristu oprostio vama. Ef 6:4 A vi, očevi, ne razdražujte djece svoje, nego ih odgajajte stegom i opomenom Gospodnjom.

„Mladi su neiskusni i nemaju znanje, i ljubav prema Bibliji i njezinim svetim istinama neće doći prirodno. Ako ne uložimo veliki trud i oko njih ne podignemo barijere koje će ih štititi od Sotoninih zamki, ona će biti podložna njegovim kušnjama i vođena po njegovoj volji kao zarobljenici. U svojim ranim godinama djecu treba poučiti o zahtjevima Božjeg zakona kao i vjeri u Isusa našeg Otkupitelja koji ih može očistiti od mrlja grijeha. (...) Djecu se može oblikovati dok su mlada. Ali godine prolaze dok su njihova srca nježna i podložna dojmovima istine, a toliko je malo vremena posvećeno njihovom moralnom razvoju. Dragocjene pouke istine i dužnosti trebaju se svakodnevno usadivati u njihova srca.“ — *Svjedočanstva*, knj. 5, str. 329.

„Kada očevi i majke shvate kako ih njihova djeca oponašaju, pažljivo će paziti na svaku riječ i svaku gestu.“ — *Sermons and Talks*, knj. 1, str. 325.

„Sretni su oni roditelji čiji je život istinski odraz božanskoga, tako da Božja obećanja i Njegove zapovijedi bude u djeci zahvalnost i poštovanje; roditelji čija nježnost, pravednost i strpljenje otkrivaju djetetu Božju ljubav, pravednost i strpljenje.“ — *Proroci i kraljevi*, str. 245.

a. Bez obzira na naš položaj na poslu ili društveni status, koji nam stav pomaže da budemo istinski kršćani? Kološanima 3:22–4:1, 5.

Kol 3:22 Robovi, slušajte u svemu svoje gospodare po tijelu. Ne naoko, kao oni koji se ulagaju ljudima, nego u prostodušnosti srca, bojeći se Boga. Kol 3:23 I sve što god činite, radite zdušno — kao Gospodinu, a ne ljudima, Kol 3:24 znajući da ćete od Gospodina primiti nagradu — baštinu. Ta Gospodinu Kristu služite! Kol 3:25 A tko čini nepravdu, primit će ono što je nepravedno učinio. I nema pristranosti! Kol 4:1 Gospodari, pružajte svojim robovima što je pravo i pravično, znajući da i vi imate Gospodina na nebesima. Kol 4:1 Gospodari, pružajte svojim robovima što je pravo i pravično, znajući da i vi imate Gospodina na nebesima. Kol 4:5 Mudro se vladajte prema onima vani, iskupljujući vrijeme.

„I najjednostavniji posao predstavlja izvjesnu vještinu, i kad bi svi tako gledali na rad, uvidjeli bi da on oplemenjuje čovjeka. Bilo čime da se bavimo, trebamo u svom poslu biti i srcem i dušom, onda ćemo biti i radosni i uspješni. (...) Svaki posao koji je bitan i koji se treba obaviti, častan je. Zakon Božji treba učiniti mjerilom aktivnosti, i to treba oplemenjivati i posvećivati svaki rad. Vjernost u vršenju svake dužnosti čini rad plemenitim i otkriva karakter koji Bog može odobriti.

‘Zato ljubi Gospoda Boga svojega iz svega srca svojega, i iz sve duše svoje, i iz svega uma svoga, i iz sve snage svoje’. Bog traži ljubav koja se izražava u službi našeg srca, uma i naših fizičkih snaga. (...)

Vi možete birati: hoćete li ostati ukalupljeni u pogrešnom načinu rada zato što niste voljni reformirati se; ili ćete pak razvijati svoje snage, osposobljavajući se za najbolju službu, i tada ćete vidjeti da se ona svuda traži. Bit ćete cijenjeni zbog svoje vrijednosti i korisnosti. ‘I što god nakaniš učiniti, učini dok možeš’. ‘U revnosti budite hitri, u duhu gorljivi, Gospodu služite!’ — *Biblijski komentari, knj. 5, str. 1112.*

„Mi ne možemo znati kakve će posljedice imati neki dan, neki sat ili čak neki trenutak, pa zato na početku svakog novog dana moramo svoje putove predati našem nebeskom Ocu. On je svojim anđelima zapovjedio da bdiju nad nama, pa ako se predamo njihovoj zaštiti, oni će nam u svakom trenutku opasnosti biti s desne strane. Kad se nesusjesno nađemo u opasnosti da širimo negativan utjecaj, anđeli će biti uz nas, vratiti nas na pravi put, birati riječi koje ćemo izgovarati i utjecati na naše postupke. I tako će naš utjecaj postati tiha, nesusjesna, ali moćna snaga u privlačenju bližnjih Kristu i nebeskom svijetu.” — *Kristove priče, str. 341, 342.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 20. studenog

1. Objasni zdravu ravnotežu koju je Bog predvidio za supruge.
2. Navedi jednu idolopokloničku smetnju koja često postaje zamka.
3. Opiši uzvišeni poziv muža u braku.
4. Kako u svom stavu prema roditeljima mogu bolje odražavati Božju volju?
5. Kako mogu bolje odražavati Božji karakter onima koje susrećem na svom radnom mjestu?

Rad za izgubljene

STIH ZA UPAMTITI: „Svjedoci ste vi i Bog kako smo se sveto i pravedno i besprijeckorno vladali prema vama koji vjerujete. (...) a proživite dostojno Boga koji vas zove u svoje kraljevstvo i slavu.” (1. Solunjanima 2:10, 12).

Predlažemo da pročitate: *Djela apostola, str. 346–358.*

„Pavle je bio pravi odgajatelj. On je propovijedao evanđelje svojim glasom, a u svom razboritom radu propovijedao je i svojim rukama.” — *The Review and Herald*, March 6, 1900.

1. VJERNI POMOĆNI PASTIR

Nedjelja, 22. studenog

a. Kako Pavlov jednostavan uvodni pozdrav vjernicima u Solunu otkriva dubinu njegove nježne brige za Božje stado? 1. Solunjanima 1:1–4.

1Sol 1:1 Pavao i Silvan i Timotej: crkvi Solunjana u Bogu Ocu i Gospodinu Isusu Kristu. Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista! 1Sol 1:2 Zahvaljujemo Bogu svagda za sve vas spominjući vas se u svojim molitvama, 1Sol 1:3 neprestance se sjećajući vašega djela vjere i truda ljubavi i postojanosti nade u Gospodina našega Isusa Krista pred Bogom i Ocem našim. 1Sol 1:4 Znamo, braćo ljubljena, da ste od Boga izabrani,

„Iz korijena prave poniznosti cvjeta najdragocjenija veličina uma, veličina koja vodi ljude da se oblikuju prema Kristovom liku. Oni koji posjeduju ovu veličinu, dobivaju strpljenje i povjerenje u Boga. Njihova je vjera nepobjediva. Njihovo istinsko posvećenje i predaja potiskuje njihovo 'ja'. Riječi koje izlaze iz njihovih usana oblikovane su izrazima kristolike nježnosti i ljubavi. Imajući na umu vlastite slabosti, oni cijene pomoć koju im Gospod pruža i žude za Njegovom milošću da bi mogli činiti ono što je ispravno i istinito. Svojim ponašanjem, stavom i duhom oni sa sobom nose odlike učenika u Kristovoj školi.” — *Upoznajmo Krista, str. 37.*

b. Po čemu je poziv apostola Petra sličan Pavlovu? 1. Petrova 5:2, 3.

1Pt 5:2 napasite stado Božje što je među vama, nadgledajte ga — ne prisilno, nego dragovoljno; i ne radi prljava dobitka, nego dobrohotno; 1Pt 5:3 i ne kao oni koji gospodare Božjom baštinom, nego kao oni koji su uzori stadu;

„Oni koji uživaju položaj potpastira trebaju marljivo bdjeti nad Gospodnjim stadom. To ne treba biti diktatorski nadzor, već nadzor koji nastoji ohrabriti, ojačati i uzdići. Propovjednička služba je više od držanja propovijedi; ona podrazumijeva ozbiljan osobni rad.” — *Djela apostola, str. 526.*

a. Kako bi se istina mogla širiti, što svi možemo naučiti od apostola i obraćenika u Solunu? 1. Solunjanima 1:5-8.

1Sol 1:5 jer evanđelje naše nije k vama došlo samo u riječi nego i u sili i u Duhu Svetome i u mnogostrukoj punini. Takvi smo, kao što znate, bili među vama poradi vas. 1Sol 1:6 I vi postadoste nasljedovateli naši i Gospodinovi: prihvatiste Riječ u nevolji mnogoj s radošću Duha Svetoga, 1Sol 1:7 tako da postadoste uzori svima vjerujućima u Makedoniji i Ahaji. 1Sol 1:8 Od vas je naime odjeknula riječ Gospodnja, ne samo po Makedoniji i Ahaji nego se vjera vaša prema Bogu proširila i na svakome mjestu, tako da nema potrebe da o tome što govorimo.

„Neka se pokaže veća želja za primanjem Svetoga Duha kao Učitelja.” — *Medical Ministry*, str. 307.

„Djelo je Duha Svetoga da prosvijetli zamračeno shvaćanje, otopi sebično, kameno srce, pokori buntovnog prijestupnika i spasi ga od izopačujućih svjetovnih utjecaja. Krist se molio za svoje učenike: ‘Posveti ih u istini: tvoja je riječ istina.’ Mač Duha, Božja riječ, prodire u srce grešnika i siječe ga na komade. Kad se teorija istine ponavlja, a govornik pritom u duši ne osjeća njezin sveti utjecaj, ona ne djeluje na slušatelje, već je odbacuju kao zablude. Tako govornik sam sebe čini odgovornim za gubitak duša. Naši propovjednici moraju biti obraćeni ljudi, skromni, krotki i ponizna srca.” — *Svjedočanstva*, knj. 4, str. 441.

„Bog je svojim propovjednicima dao poruku istine koju trebaju objavljivati. Crkve je trebaju prihvatiti i na svaki mogući način širiti, primajući prve zrake svjetlosti i prenoseći ih dalje.” — *Svjedočanstva*, knj. 6, str. 425.

b. Kako je promjena u životima novih vjernika bila svjedočanstvo svijetu i prizor koji se treba ponavljati i danas? 1. Solunjanima 5:9, 10; Izaija 56:6, 7.

1Sol 5:9 Jer Bog nas nije odredio za gnjev, nego za dobivanje spasenja po Gospodinu našem Isusu Kristu, 1Sol 5:10 koji je za nas umro da — bilo bdjeli bilo spavali — zajedno s njime oživimo. Iz 56:6 A sinove tuđinske koji pristadoše uz Gospoda da mu služe i da ljube ime Gospodnje, da mu budu sluge — sve koji drže subotu pazeć’ da je ne oskrvnu i pridržavaju se saveza mojega Iz 56:7 — njih ću dakle dovesti na svetu goru svoju i razveselit ću ih u svojem Domu molitve. Njihove paljenice i žrtve njihove bit će primljene na mom žrtveniku, jer Dom moj zvat će se Dom molitve za sve pukove.«

„Živa sila mora pratiti vijest o Kristovu drugom dolasku. Ne smijemo počinuti dok ne vidimo da se mnogo duša obratilo blaženoj nadi u Gospodnji dolazak. Vijest koju su u vrijeme apostola učenici nosili izvršila je veliko djelo i odvrtila duše od idola prema službi živome Bogu. Djelo koje trebamo obavljati danas nije ništa manje stvarno, a istina nije ništa manje istina; samo trebamo objavljivati vijest s još većom ozbiljnošću kako se Gospodnji dolazak približava. Vijest za ovo vrijeme pouzdana je, jednostavna i od najdubljeg značenja. Postupajmo kao muškarci i žene koji vjeruju u nju. Naš je posao čekati, bdjeti, raditi, moliti se i opominjati svijet...

Cijelo Nebo je u pokretu, pripremajući se za dan Božje osvete, za dan oslobođenja Siona. Vrijeme iščekivanja gotovo je završeno. Putnici i došljaci koji su tako dugo čeznuli za boljom zemljom nalaze se nadomak doma.” — *Evangelizam*, str. 219.

a. Navedite neke čimbenike koji su pridonijeli uspjehu u Solunu. 1. Solunjanima 2:1–7.

1Sol 2:1 Ta i sami znate, braćo: naš dolazak k vama nije bio uzalud. 1Sol 2:2 Naprotiv, pošto smo, kao što znate, u Filipima i trpjeli i bili zlostavljeni, odvažismo se u Bogu našem, s velikom borbom, reći vam evanđelje Božje. 1Sol 2:3 Jer bodrenje naše nije iz zablude, niti iz nečistoće, niti u prijevari, 1Sol 2:4 nego kako je Bog prosudio povjeriti nam evanđelje, tako govorimo; ne kao da ugađamo ljudima, nego Bogu koji ispituje srca naša. 1Sol 2:5 Jer niti se kada, kao što znate, poslužismo laskavom riječju niti prikrivenom pohlepom — Bog nam je svjedok! 1Sol 2:6 Niti smo od ljudi tražili slavu, ni od vas ni od drugih, premda smo se mogli nametnuti kao Kristovi apostoli. 1Sol 2:7 Naprotiv, bijasmo blagi usred vas kao što mati njeguje svoju djecu.

„Vjernici u Solunu bili su pravi misionari. Srce im je gorjelo revnošću za njihovog Spasitelja koji ih je izbavio od ‘srdžbe koja će doći’. Zahvaljujući Kristovoj milosti, u njihovom je životu došlo do čudesne preobrazbe i Gospodnja riječ, kad su je oni govorili, bila je popraćena silom. Tako prikazanim istinama zadobivali su srca i dodavali duše broju vjernika.

U ovoj prvoj poslanici Pavao je spomenuo svoj način rada među Solunjanima. Izjavio je kako nije nastojao zadobiti obraćenike prijevaram ili lukavštinom.” — *Djela apostola, str. 256.*

b. Dok promatramo Pavlovu službu u Solunu, koje su nam osobine osobito dirljive? 1. Solunjanima 2:8–10.

1Sol 2:8 Tako nam se, kako smo vas bili željni, svidjelo udijeliti vam ne samo evanđelje Božje nego i svoje duše, jer ste nam omiljeli. 1Sol 2:9 Ta sjećate se, braćo, našega truda i napora, jer radeći noću i danju, da ne bismo opteretili koga od vas, propovijedismo vam evanđelje Božje. 1Sol 2:10 Svjedoci ste vi i Bog kako smo se sveto i pravedno i besprijekorno vladali prema vama koji vjerujete.

„Prije nego što je postao Kristov učenik, Pavao je zauzimao visok položaj i nije morao raditi rukama da bi se uzdržavao. Ali poslije, kad je sva svoja sredstva upotrijebio za napredak Kristova djela, katkad se poslužio svojim zanatom da se prehrani. To je posebno činio u mjestima gdje su se njegove pobude mogle pogrešno protumačiti.

Prvi put čitamo da je Pavao zarađivao svojim rukama za život dok je propovijedao u Solunu.” — *Djela apostola, str. 347.*

„Pavle, veliki apostol neznabožaca, bio je po zanatu izrađivač šatora. Postojala je viša i niža struka u izrađivanju šatora. Pavle je izučio višu struku, ali je bio spreman raditi i u nižoj struci kad su okolnosti i prilike to zahtijevale. Izrađivanje šatora nije donosilo tako brzu i laku zaradu kao neka druga zanimanja, i ponekad je Pavle samo najstrožim ekonomiziranjem mogao da zadovolji svoje potrebe.

Iako slabog zdravlja, Pavle je u toku dana radio u službi Kristovoj, a zatim se veliki dio noći, a često i svu noć, mučno naprezao u svom zanatu da bi osigurao nasušne potrebe za sebe i za druge.

Pavle je bio pravi odgajatelj. On je propovijedao evanđelje svojim glasom, a u svom razboritom radu propovijedao je i svojim rukama. Odgajao je druge na isti način na koji je sam bio odgajan kod nogu onoga koji je bio smatran najvišim ljudskim učiteljem. Radeći brzo i vješto svojim rukama, Pavle je svoje suradnike upoznavao sa detaljnim uputama koja je Krist dao Mojsiju u pogledu podizanja šatora od sastanka.” — *Biblijski komentari, knj. 6, str. 1063.*

a. Koji je cilj imao Pavao dok se brinuo za stado? 1. Solunjanima 2:11–13.

1Sol 2:11 Kao što i znate kako smo svakoga pojedinog od vas, kao otac djecu svoju, bodrili i sokolili i svjedočili vam 1Sol 2:12 da proživite dostojno Boga koji vas zove u svoje kraljevstvo i slavu. 1Sol 2:13 Zbog toga i mi bez prestanka zahvaljujemo Bogu što ste, kad primiste od nas riječ poruke Božje, primili ne riječ ljudsku, nego kao što uistinu jest — riječ Božju, koja i djeluje u vama koji vjerujete.

„Znanje istine ne ovisi toliko o snazi uma koliko o čistoći namjere, iskrenoj jednostavnosti i čvrstoj vjeri. Božji anđeli su blizu onih koji u poniznosti srca traže božansko vodstvo. Njima se daje Sveti Duh da im otvori bogate riznice istine.” — *Kristove priče, str. 59.*

b. Opišite prepreke s kojima se susretalo širenje evanđelja u Pavlovo vrijeme i kako su se one ponavljale kroz povijest, uključujući i ono što nas očekuje u bliskoj budućnosti. 1. Solunjanima 2:14–18; 2. Timoteju, 3:12; Matej 5:10–12.

„Kako se borba širi u nova područja i pozornost ljudi obraća na pogaženi Božji Zakon, Sotona postaje uznemiren. Sila koja prati poruku samo će razbjesniti one koji joj se protive. Svećenstvo će uložiti gotovo nadljudske napore da zakloni svjetlost kako ne bi obasjala njihovo stado. Svim raspoloživim sredstvima nastojat će spriječiti raspravu o tim pitanjima od životne važnosti. Crkva će pozvati u pomoć jaku ruku građanske vlasti, i u tome će se rimokatolici i protestanti ujediniti. Kad pokret za nametanje svetkovanja nedjelje postane smjeliji i odlučniji, bit će izglasan zakon protiv onih koji vrše Božje zapovijedi. Zaprijetit će im novčanim kaznama i zatvorom, a nekima će ponuditi utjecajne položaje, kao i druge nagrade i prednosti kako bi ih privoljeli da se odreknu svoje vjere. No njihov odlučan odgovor glavit će: ‘Dokažite nam Božjom Riječju našu zabludu.’ Taj isti zahtjev izrekao je Luther kad se nalazio u sličnim prilikama. Oni koji budu dovedeni pred sudove obranit će istinu jasnim izlaganjem, a neki od onih koji ih budu čuli, bit će potaknuti da odluče vršiti sve Božje zapovijedi. Na taj način svjetlost će doći do mnogih tisuća ljudi koji inače ništa ne bi doznali o tim istinama.

Savjesna poslušnost Božjoj Riječi smatrat će se pobunom. Zaslijepljeni od Sotone, roditelji će grubo i okrutno postupati sa svojom djecom koja su vjerna Božjim zapovijedima, a gospodari će mučiti svoje slugе koje vrše Božje zapovijedi. Ljubavi će nestati. Djeca će biti razbaštinjena i otjerana od kuće. Doslovno će se ispuniti riječi apostola Pavla: ‘A i svi koji hoće pobožno živjeti u Kristu Isusu bit će progonjeni.’ (2.Timoteju 3:12). Budući da će branitelji istine odbiti poštovati nedjelju, neki će od njih biti bačeni u zatvor, neki prognani, a s nekima će se postupati kao s robovima. Ljudskom se razumu sve to sada čini nemogućim, ali kad se Božji Duh povuče od ljudi i kada dođu pod vlast Sotone koji mrzi božanske propise, dogodit će se čudnovate stvari. Srce može biti vrlo okrutno kad u njemu nestane ljubavi i Božjeg straha.” — *Velika borba, str. 607, 608.*

a. **Zašto nas može nadahnuti to što je želja Pavlovog srca tako blisko odražavala Kristovu želju? 1. Solunjanima 2:19, 20; Izaija 53:11.**

1Sol 2:19 Jer tko je naša nada, ili radost, ili vijenac hvale? Nećete li to biti i vi pred Gospodinom našim Isusom Kristom o njegovu dolasku? 1Sol 2:20 Ta vi ste naša slava i radost!

Iz 53:11 Gledat će tegobu duše svoje, i nasitit će se. Svojom spoznajom sluga moj pravedni opravdat će mnoge, jer sâm će nositi bezakonja njihova.

„Tko može procijeniti kakav je utjecaj na svijet imalo Pavlovo životno djelo? Koliko se od svih tih blagotvornih utjecaja koji ublažavaju patnje, tješe žalosne, obuzdavaju zlo, uzdižu život iznad svega što je sebično i tjelesno te ga obasjavaju nadom u besmrtnost može pripisati djelu Pavla i njegovih suradnika dok su, noseći evanđelje o Božjem Sinu, nezapaženo putovali iz Azije na obale Europe?

Koliku bi vrijednost imao svačiji život kada bi postao oruđe u Božjim rukama za širenje takvih blagoslovljenih utjecaja? Kako će biti divno u vječnosti promatrati plodove jednoga takvog životnog djela!” — *Odgoj, str. 70.*

„Ne shvaćamo koliko [Spasiteljeve pouke] znače bićima koja je On stvorio. On ljubi ljudski rod. Pitate li koliko? Upućujem vas na Golgotu.” — *Savjeti za roditelje, učitelje i studente, str. 284.*

„Mnoge oko nas treba samo osloboditi predrasuda i iz Riječi im pokazati dokaze našeg sadašnjeg stajališta, i oni će s radošću prihvatiti sadašnju istinu. Vjesnici trebaju biti u potrazi za dušama svjesni da će morati podnijeti račun. Njihov život mora biti ispunjen radom i tjeskobom dok na njima počiva breme ovog dragocjenog, ali često prezrenog Kristovog djela. Takvi će morati žrtvovati svjetovne probitke i udobnost i u skladu sa svojim osnovnim ciljem učiniti sve što je u njihovoj moći za napredovanje djela sadašnje istine i spašavanje duša koje propadaju.

Oni će zato biti bogato nagrađeni. Oni koje su izbacili i na kraju spasili u njihovim će krunama radosti zauvijek sjati kao zvijezde. I kroz svu vječnost osjećat će zadovoljstvo što su učinili ono što je bilo u njihovoj moći da prikažu istinu u njezinoj čistoći i ljepoti tako da su se duše u nju zaljubile, bile njome posvećene i iskoristile neprocjenjivu vrijednost da se obogate, operu u Janjetovoj krvi i budu otkupljene za Boga.” — *Rani spisi, str. 61.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 27. studenog

1. Što svi možemo naučiti iz predanosti apostola u širenju istine?
2. Zašto je evanđeoski rad u Solunu bio posebno upečatljiv?
3. Zašto je Pavao, kao propovjednik evanđelja, ponekad radio fizički posao kako bi se uzdržavao?
4. Kada se progonstvo povećava, do kakvih to ipak i pozitivnih rezultata dovodi?
5. Opišite radost koju su doživjeli Krist, Pavao i svi koji rade na pridobivanju duša.

Dar prve subote

Subota, 5. prosinca 2026.

Za crkvu u Brazzavilleu, Republika Kongo

Grad Brazzaville glavni je grad Republike Kongo, države smještene u središnjoj Africi. Brazzaville se nalazi neposredno uz granicu s Demokratskom Republikom Kongo, nasuprot njezinu glavnom gradu Kinshasi. Brazzaville i Kinshasa dva su međusobno najbliža glavna grada na svijetu. (Postoje dva Konga zbog kolonijalne povijesti, kada su različite europske sile kolonizirale ove susjedne krajeve i nazvale ih prema rijeci Kongo.)

Republika Kongo prostire se na površini od 125.097 četvornih milja (342.000 km²), s ukupnim brojem stanovnika od 6.484.437 (2025.). Glavni grad Brazzaville prostire se na površini od 101,9 četvornih milja (263,9 km²) i ima gotovo 2,8 milijuna stanovnika, od kojih je oko 75 % kršćana: 90 % katolika i 10 % evangelika – uglavnom kimbanguista. Ostali se pridržavaju tradicionalnih animističkih vjerovanja afričkog mesijanizma ili su ateisti.

Jezici koji se govore jesu: francuski (službeni jezik), lingala i kikongo.

Poruka RPASD-a prvi je put stigla u Brazzaville 2013. godine, kada je jedan misionar došao na četiri dana i prenio reformnu poruku dvama mladim bračnim parovima. Tri mjeseca kasnije vratio se ponovno i za 27 dana njih petero doprijelo je do 41 duše. Sljedeće godine na tom su području održani seminari s dodatnim proučavanjima, a velik dio vjernika odlučio se za sadašnju istinu. Od 2021. godine kao biblijski radnik u Brazzaville radi brat koji je završio misionarsku školu RAMA u Kongu.

Jedan od izazova ovdje jest kako osigurati prikladno mjesto za bogoslužje. Braća se sastaju u staroj zgradi koju je vlasnik napustio i koju su morali prekriti s nekoliko velikih plastičnih cerada. Tijekom kišne sezone takvi uvjeti veoma otežavaju redovito održavanje bogoslužja.

Unatoč tomu, crkva u Brazzavilleu raste. Svake se subote ovdje u prosjeku okuplja 30 osoba kako bi slavile Gospoda. U ovom trenutku braća i sestre ove grupe polažu svoju nadu u vas, našu braću i sestre diljem svijeta, kako biste svojom dobrovoljnom velikodušnošću mogli financijski pridonijeti kupnji zemljišta, da bi se izgradio prikladniji hram na Njegovu čast i slavu.

Vaša braća i sestre iz Brazzavillea

Priprema za susret s Kristom

STIH ZA UPAMTITI: „Da svaki vas zna čuvati svoj sud u svetosti i časti.” (1. Solunjanima 4:4).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstva, knj. 2, str. 480–489;*
Odabrane poruke, knj. 2, str. 257–274.

„Posvećenje je postupno djelo; ono se ne ostvaruje za jedan sat ili dan, a onda održava bez ikakvog posebnog napora.” — *Svjedočanstva, knj. 2, str. 472.*

1. ISPRAZAN SJAJ

Nedjelja, 29. studenog

a. Čak i usred najuzvišeniije umjetničke kulture, kako je Pavao ukazao na ispraznost života bez Krista i svoju čežnju za zajedništvom s vjernom braćom? Djela 17:16, 17, 32, 33; 1. Solunjanima 3:1–4.

Dj 17:16 A dok ih je Pavao u Ateni iščekivao, duh se njegov razdraži u njemu promatrajući kako je grad pun kumira. Dj 17:17 Raspravljao je tako u sinagogi sa Židovima i pobožnicima, a na trgu svaki dan s onima koji bi se ondje zatekli. Dj 17:32 No kad čuše »uskrsnuće mrtvih«, jedni se rugahu, a drugi rekoše: »Opet ćemo te o tome slušati.« Dj 17:33 I tako Pavao izađe između njih. 1Sol 3:1 Zato, kad više ne mogosmo izdržati, naumismo ostati u Ateni sami. 1Sol 3:2 te poslasm o Timoteja, brata našega i služnika Božjega i suradnika našega u evanđelju Kristovu, da vas učvrsti i utješi vas u vjeri vašoj. 1Sol 3:3 da se nitko ne pokoleba u ovim nevoljama. Ta i sami znate da smo za to određeni. 1Sol 3:4 Jer i kad bijasmo kod vas, pretkazivali smo vam da nas imaju snaći nevolje, a to se, kao što znate, i dogodilo.

„Atena je bila metropola poganskog svijeta. U tom se gradu Pavao nije sreo s neukim, lakovjernim pučanstvom, kao u Listri, već s ljudima poznatim po umnosti i kulturi. Na sve su se strane mogli vidjeti njihovi bogovi i obožavani junaci iz povijesti i poezije, dok su veličanstvene građevine i slike ukazivale na nacionalnu slavu i rasprostranjeno štovanje poganskih božanstava. (...)

Kad je Pavao vidio ljepotu i veličinu svega što ga je okruživalo i grad potpuno posvećen idolopoklonstvu, spopala ga je revnost za Boga koji je bio obeščaćen na svakom koraku; u srcu je osjetio sažaljenje prema Atenjanima koji, bez obzira na svoju intelektualnu kulturu, nisu poznavali pravoga Boga. (...)

Kad je vidio veličanstvenost Atene, shvatio je njezinu zavodljivu moć nad ljubiteljima umjetnosti i znanosti, i njegov je um bio pod dubokim dojmom važnosti rada koji ga je očekivao.

U ovom velikom gradu, u kojem se nije štovalo Boga, Pavla je obuzeo snažan osjećaj samoće; čežnuo je za razumijevanjem i pomoći svojih suradnika. Što se ljudskog prijateljstva tiče, osjećao se potpuno sam. U pismu upućenom Solunjanima izrazio je svoje osjećaje riječima: 'Pristadosmo u Ateni ostati sami.' — *Djela ap. str. 233, 234.*

a. Što u poslanici Solunjanima ponovno otkriva Pavlovu snažnu predanost i ljubav vjernicima? 1. Solunjanima 3:5–10.

1Sol 3:5 Zbog toga i ja, ne mogavši više izdržati, poslao da doznam o vjeri vašoj, da vas možda ne iskuša Kušać pa uzaludnim postade trud naš. 1Sol 3:6 A sada kad Timotej od vas dođe k nama i donese nam radosnu vijest o vjeri i ljubavi vašoj, da nas svagda imate u dobru sjećanju i čeznete vidjeti nas, kao i mi vas, 1Sol 3:7 zbog toga se, braćo, utješismo nad vama, po vjeri vašoj, uza svu nevolju i potrebu našu; 1Sol 3:8 jer sada živimo kad vi stojite u Gospodinu. 1Sol 3:9 Ta kojom bismo zahvalom mogli Bogu uzvratiti za vas, za svu radost kojom se zbog vas radujemo pred Bogom našim 1Sol 3:10 dok noću i danju najusrdnije molimo da vidimo vaše lice i nadoknadimo što još nedostaje vašoj vjeri?

„[Timotej i Sila] donijeli su mu ‘dobre vijesti’ o ‘vjeri i ljubavi’ onih koji su prihvatili istinu za vrijeme prvog posjeta vjesnika Evanđelja Solunu. Pavao je iskreno suosjećao s ovim vjernicima koji su, unatoč kušnjama i teškoćama, ostali vjerni Bogu.” — *Djela apostola, str. 255.*

b. Opišite veličanstvenu Božju namjeru za Njegovu Crkvu i objasnite kako to djeluje u našim životima. 1. Solunjanima 3:12, 13; 4:1–3 (prvi dio).

1Sol 3:12 Vama pak dao Gospodin da uzrastete i izobilujete ljubavlju jedni prema drugima i prema svima, kao i mi prema vama, 1Sol 3:13 da bi se učvrstila srca vaša i bila besprijeekorna u svetosti pred Bogom i Ocem našim o dolasku Gospodina našega Isusa Krista sa svima svetima njegovima. 1Sol 4:1 Nadalje vas dakle, braćo, molimo i zaklinjemo u Gospodinu Isusu da, kao što ste primili od nas kako vam valja živjeti i ugađati Bogu, u tome još više uznapređujete. 1Sol 4:2 Ta znate koje smo vam zapovijedi dali po Gospodinu Isusu. 1Sol 4:3 Jer ovo je volja Božja — vaše posvećenje: da se uzdržavate od bludnosti,

„U brizi da vjernici u Solunu žive u Božjem strahu, apostol ih je molio da u svakidašnjem životu pokažu praktičnu pobožnost.” — *Djela apostola, str. 262.*

„Bog bi htio da Njegova djeca već jednom shvate da Ga ne mogu proslaviti ukoliko svoju naklonost ne poklone onima kojima je ona najpotrebnija. Nikakva sebičnost u izgledu, riječima ili odijevanju ne smije doći do izražaja kada imamo posla s onima koji su s nama u vjeri bez obzira na to jesu li na visokom ili niskom položaju, jesu li siromašni ili bogati. Ljubav koja ljubazne riječi upućuje samo nekima, dok prema ostalima postupa hladno i ravnodušno, uopće nije ljubav, već sebičnost. Ona nikada neće ni na koji način donijeti dobro dušama ili proslaviti Boga. Naša ljubav ... ne smije biti rezervirana samo za neke posebne osobe, dok će ostale zanemariti. Razbijte bočicu i miris će ispuniti cijelu kuću. (...)

Ljubiti kao što je Krist ljubio znači pokazivati nesebičnost u svako vrijeme i na svakom mjestu svojim ljubaznim riječima i ugodnim izgledom. One koji je pokazuju to ništa ne stoji, ali ona iza sebe ostavlja miris koji okružuje dušu. Njezino djelovanje nikad se ne može procijeniti. Ne samo da je na blagoslov onima koji je primaju, već i davatelju, jer se vraća onima koji je daju. Istinska ljubav je dragocjeno svojstvo nebeskog podrijetla koje postaje to mirisnije što se u većoj mjeri dijeli drugima.” — *Naše visoko zvanje, str. 231.*

„Svetost je potpuna predanost i podčinjenost duše Bogu. Naša volja, pa čak i naše misli, dovode se u pokornost volji Kristovoj. Ljubav Kristova ispunjava dušu i, poput čistog, osvježavajućeg potočića, stalno teče, uveseljavajući srca drugih.” — *Biblijski komentari, knj. 6, str. 1076.*

a. Navedite jedan konkretan grijeh na koji je Pavao upozorio vjernike u Solunu, a koji je također zabrinjavajuće raširen i danas. 1. Solunjanima 4:3–5.

1Sol 4:3 Jer ovo je volja Božja — vaše posvećenje: da se uzdržavate od bludnosti, 1Sol 4:4 da svatko od vas zna svoju posudu posjedovati u posvećenju i poštovanju, 1Sol 4:5 a ne u strasti požude kao i pogani koji ne znaju Boga;

„Ne čuvaju svi koji tvrde da vrše Božje zapovijedi svoje tijelo u posvećenom i čistom stanju. Ovome narodu povjerena je najsvečanija vijest koja je ikad predana smrtnim ljudima i on može snažno djelovati ako bude njome posvećen. On tvrdi da se nalazi na uzvišenom položaju vječne istine vršeći sve Božje zapovijedi, pa zbog toga, ako se odaje grijehu, ako čini blud i preljub, njegov je zločin deset puta veći od onih koje sam spomenula, koji ne priznaju da za njih vrijedi Božji zakon. U posebnom smislu oni koji tvrde da vrše Božji zakon, prestupanjem njegovih propisa sramote Boga i istinu.

Upravo je rasprostranjenost ovoga grijeha — bluda — u starom Izraelu dovela do posebnog očitovanja Božjeg nezadovoljstva. Nakon gnusnog grijeha Izraelaca brzo su slijedili Božji sudovi; tisuće su izginule i njihova su obeščašćena tijela ostavljena u pustinji. (...)

Adventisti sedmoga dana trebali bi više od svih drugih ljudi na svijetu biti uzor pobožnosti, sveti u srcu i riječima.” — *Svjedočanstva, knj. 2, str. 450, 451.*

„Razvrat je poseban grijeh ovoga vremena. Nikad porok nije tako drsko dizao svoju nakaznu glavu kao sada. Ljudi kao da su njime paralizirani, a oni koji poštuju vrlinu i pravu dobrotu, gotovo su obeshrabreni njegovom smjelošću, snagom i učestalošću. Poročnost koja vlada svijetom nije ograničena samo na nevjernike i rugače. Bilo bi dobro da je tako, ali nije. Mnogi muškarci i žene koji ispovijedaju Kristovu vjeru, krivi su za ovaj grijeh. Pa čak i neki koji tvrde da čekaju Njegov dolazak, nisu za taj događaj spremniji od samoga Sotone. Oni se ne čiste od svake nečistoće. Tako su dugo služili svojoj pohoti da je sasvim prirodno što su njihove misli nečiste, a mašta pokvarena. Njihove misli ne mogu se baviti onim što je čisto i sveto, kao što je nemoguće okrenuti tok Niagare i učiniti da njezina voda teče naviše.” — *Svjedočanstva, knj. 2, str. 346.*

b. Koju sljedeću opomenu Pavao upućuje stadi? 1. Solunjanima 4:6, 7.

1Sol 4:6 da se ne ogriješujete i ne zakidate u poslu brata svojega. Jer Gospodin je osvetnik za sve to, kao što vam već i rekosmo i posvjedočismo. 1Sol 4:7 Ta nije nas Bog pozvao na nečistoću, nego na posvećenje.

„Kad Gospod dođe kao osvetnik, doći će i kao zaštita svima koji su sačuvali vjeru u čistoći i držali se neokaljani od svijeta. Bog je obećao da će u to vrijeme obraniti svoje izabrane koji dan i noć vape k Njemu sve ako i odgađa njihovu stvar.” — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 210.*

a. Koje je ohrabrenje Pavao uputio stadu? 1. Solunjanima 4:8–10.

1Sol 4:8 Prema tome, tko to odbacuje, ne odbacuje čovjeka, nego Boga, koji nam je i dao Duha svoga Svetoga. 1Sol 4:9 A o bratoljublju vama nije potrebno pisati. Ta vi ste i sami od Boga poučeni da ljubite jedni druge. 1Sol 4:10 To naime i činite prema svoj braći u cijeloj Makedoniji. No zaklinjemo vas, braćo, da u tome još više uznapređujete

„Jedan od najsnažnijih dokaza pravog obraćenja jest ljubav prema Bogu i čovjeku. Oni koji prihvate Isusa za svojeg Otkupitelja osjećaju duboku, iskrenu ljubav prema ljudima koji s njima dijele dragocjenu vjeru. Tako je bilo i kod vjernika u Solunu.” — *Djela apostola*, str. 262.

b. Koja je životna pouka od koristi svima nama? 1. Solunjanima 4:11, 12; Izreke 13:4.

1Sol 4:11 i nastojite mirno živjeti i svojim se baviti i raditi svojim rukama, kako smo vam i zapovjedili; 1Sol 4:12 da se vladate časno prema onima vani i nikoga ne trebate.

Izr 13:4 Duša lijenčine žudi, a nema; a duša će marljivih obilovati.

„Mladići, pođite u mjesta u koja vas usmjerava Duh Gospodnji. Radite svojim rukama kako biste se mogli sami uzdržavati, a kad vam se za to pruži prilika, objavljujte poruku upozorenja.” — *Medical Ministry*, str. 321.

c. Koja biblijska doktrina, od velike važnosti vjernicima u Solunu, opet postaje aktualna nakon stoljeća tame i zbunjenosti? 1. Solunjanima 4:13–15; Psalam 6:5; 13:3.

1Sol 4:13 A ne bih htio, braćo, da budete u neznanju o onima koji su usnuli, da se ne žalostite kao i ostali koji nemaju nade. 1Sol 4:14 Jer ako vjerujemo da je Isus umro i uskrsnuo, tako će Bog i one koji usnuše u Isusu privesti zajedno s njime. 1Sol 4:15 Ovo vam naime govorimo po riječi Gospodinovoj: mi živi, preostali za dolazak Gospodinov, nećemo preteći one koji su usnuli.

Ps 6:5 Jer nema u smrti na te spomena, tko li će te u Šeolu hvaliti? Ps 13:3 Pogledaj, usliši me, Gospode, Bože moj! Prosvijetli mi oči da ne zaspim nasmrtn,

„Solunjani su radosno prihvatili misao da će Krist doći preobraziti žive vjerne i povesti ih k sebi. Oni su brižljivo čuvali živote svojih prijatelja kako ne bi umrli i izgubili blagoslov koji su očekivali kad dođe njihov Gospod. Ali jedan za drugim njihovi su im dragi bili oduzeti i Solunjani su s tjeskobom po posljednji put gledali u lice svojih umrlih ne usuđujući se nadati da će ih sresti u budućem životu.

Kad su otvorili i pročitali Pavlovu poslanicu, riječi koje su otkrile pravo stanje mrtvih donijele su veliku radost i utjehu crkvi. Pavao im je objasnio da oni koji budu živjeli kad Krist dođe neće sresti svoga Gospodina prije onih koji su zaspali u Isusu.” — *Djela apostola*, str. 258.

„U kršćansku vjeru uvedene su opasne zablude. Jedna od najistaknutijih bila je vjerovanje u čovjekovu urođenu besmrtnost, te u njegovo svjesno stanje i nakon smrti. To je učenje temelj na kome Rim osniva kult svetaca i obožavanje djevice Marije. Iz njega proizlazi i lažno učenje o vječnim mukama nepokajanih, koje je vrlo rano ugrađeno u papinsko vjerovanje.” — *Velika borba*, str. 58.

a. Opišite veličanstveni prizor koji će se uskoro dogoditi kada se Krist vrati na oblacima slave. 1. Solunjanima 4:16–18; Otkrivenje 20:4–6.

1Sol 4:16 Jer sâm Gospodin — na zapovijed, na glas arkandela i na zvuk trube Božje — sići će s neba. I najprije će uskrsnuti mrtvi u Kristu, 1Sol 4:17 zatim ćemo mi živiti, preostali, zajedno s njima biti poneseni na oblacima u susret Gospodinu, u zrak. I tako ćemo svagda biti s Gospodinom. 1Sol 4:18 Zato tješite jedni druge ovim riječima.

Otk 20:4 I vidjeh prijestolja, i sjedоše na njih, i dade im se sud; i duše obezglavljenih zbog svjedočanstva Isusova i zbog riječi Božje, i one koji se ne pokloniše Zvijeri ni liku njezinu i ne primiše žig na čelo svoje i na ruku svoju; i oživješe i zakraljevaše s Kristom tisuću godina. Otk 20:5 A ostali mrtvi ne oživješe dok se ne navrši tisuću godina. Ovo je prvo uskrsnuće. Otk 20:6 Blažen i svet onaj koji ima udjela u prvome uskrsnuću! Nad njima druga smrt nema vlasti, nego će oni biti svećenici Božji i Kristovi, i s njime će kraljevati tisuću godina.

„Nebo će ostati prazno dok će Ga sveti čekati i netremice gledati u nebo kao Galilejci kad se uznio s Maslinske gore. Tada će samo oni koji su sveti, samo oni koji su vjerno slijedili krotki Primjer, uskliknuti s neizrecivom radošću kad Ga ugledaju: ‘Gle, ovo je Bog naš, kojega čekasmo, on će nas spasiti.’ I oni će se preobraziti ‘u jedan hip, u tren oka, na glas posljednje trube’, to je truba koja budi usnule svete i poziva ih da ustanu sa svojih prašnjavih ležajeva, obučeni u slavnu besmrtnost.” — *Rani spisi, str. 110.*

„Oživljujuća sila Kristovog Duha koji boravi u smrtnom tijelu veže svaku dušu koja vjeruje za Isusa Krista. Oni koji vjeruju u Isusa sveti su za Njegovo srce; jer njihov život je skriven s Kristom u Bogu. Od Darivatelja života stići će zapovijed: ‘Probudite se i kličite, stanovnici praha! Jer rosa je tvoja, rosa svjetlosti, i zemlja će sjene na svijet dati’ (Izaija 26:19).

Darivatelj života pozvat će one koje je kupio da ustanu u prvom uskrsnuću, i do tog pobjedonosnog trenutka, kada se oglasi posljednja truba i velika se vojska podigne na vječnu pobjedu, svaki sveti koji počiva bit će na sigurnom, čuvan poput dragocjenog bisera kojeg Bog zna po imenu. Kroz Spasiteljevu silu koja je obitavala u njima dok su bili živi, i zbog toga što su bili dionici božanske prirode, oni su podignuti iz mrtvih. (...)

Kako će slavno jutro biti to jutro uskrsnuća! Kakav će to predivan prizor biti kada će Krist doći da Mu se dive oni koji vjeruju! Svi koji su bili dionici s Kristom u Njegovim patnjama i poniženju, bit će dionici s Njime u Njegovoj slavi. Zbog Kristovog uskrsnuća iz mrtvih svaki svetac koji vjeruje i otpočine u Isusu izaći će pobjedonosno iz svoje tamnice. Uskrsnuli sveti će izjaviti, ‘Gdje je, smrti, pobjeda tvoja? Gdje je, smrti, žalac tvoj?’ (1. Korinćanima 15:55).” — *Odabrane poruka, knj. 2, str. 271, 272.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 4. prosinca

1. Poput Atene, koja mjesta danas otkrivaju ograničenost zemaljskog sjaja?
2. Zašto je nesebična ljubav tako važna u svakodnevnom životu?
3. Koju je istinu potrebno poučavati u današnjem razuzdanom vremenu?
4. Zašto je važno razumjeti stvarno stanje mrtvih?
5. Navedite događaje koji će se odvijati prilikom Kristova povratka.

Živjeti u svjetlosti

STIH ZA UPAMTITI: „Ali vi, braćo, niste u tami, da bi vas onaj dan kao tat mogao zaskočiti.” (1. Solunjanima 5:4).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstva, knj. 4, str. 309–313; Ibid., knj. 5, str. 711–718.*

„Sunce pravde obasjava crkvu kako bi raspršilo postojeću tamu i pozornost Božjega naroda usmjerilo na pripremu koja je toliko potrebna onima koji trebaju svijetliti poput upaljenih svjetiljki u ovome svijetu.” — *Svjedočanstva, knj. 6, str. 166.*

1. BUDNOST U MOLITVI

Nedjelja, 6. prosinca

a. Dok gledamo kako se proročanstva ispunjavaju pred našim očima, što uvijek trebamo imati na umu? 1. Solunjanima 5:1, 2; Propovjednik 8:5.

1Sol 5:1 A o vremenima i razdobljima, braćo, nije potrebno pisati vam. 1Sol 5:2 Ta i sami dobro znate da dan Gospodnji tako dolazi kao tat u noći.

Prop 8:5 Tko drži zapovijed, neće doživjeti ništa zlo; a srce mudroga zna za vrijeme i sud,

„Moramo biti bliži Bogu. U svakodnevnom životu mora biti puno manje našeg ja, a puno više Isusa Krista i Njegove milosti. Živimo u važnom razdoblju povijesti ovog svijeta. Kraj svih stvari je blizu; pijesak vremena brzo će iscuriti; uskoro će na nebu biti izgovorene riječi: ‘Svršeno je’ (Otkrivenje 21:6). ‘Svet neka se i dalje posvećuje,’ ‘okaljan neka se i dalje kalja’ (Otkrivenje 22:11).

Neka naša svjedočanstva postanu jasnija; držimo se čvršće za Boga. Ne mogu se suzdržati da se u jedan, dva i tri sata ujutro ne molim da Gospod djeluje na srca svoga naroda. Mislim na to kako je cijelo nebo zainteresirano za djelo koje se odvija na zemlji. Službujući anđeli čekaju pored prijestolja da trenutno izvrše nalog Isusa Krista i odnesu odgovor na svaku molitvu prinesenu u žarkoj, živoj vjeri.” — *Odabrane poruke, knj. 2, str. 376, 377.*

„Hvala Bogu, svi neće biti uljuljani u tjelesnu sigurnost. Bit će vjernih koji će prepoznati znake vremena. Bit će onih koji će izdržati do kraja, dok će se velik broj onih koji ispovijedaju sadašnju istinu svojim djelima odreći vjere.” — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 10.*

a. S kojom se stvarnošću suočavaju oni koji žive u posljednjim danima? Izaija 13:9; Luka 17:28–30.

Iz 13:9 Evo, dan Gospodnji dolazi — okrutan, s bijesom i gnjevom žestokim — da zemlju u pustoš pretvori i istrijebi iz nje grješnike.

Lk 17:28 Slično kao što bijaše i u dane Lotove: jeli su, pili, kupovali, prodavali, sadili, gradili. Lk 17:29 No u dan kad Lot izađe iz Sodome, zapljušti s neba oganj i sumpor, i uništi sve. Lk 17:30 Tako će biti i u dan kad se Sin Čovječji objavi.

„Stanje pokvarenosti i otpada koje će u posljednjim danima vladati u vjerskom svijetu prikazano je proroku Ivanu u viđenju o Babilonu: ‘Veliki grad koji kraljuje nad kraljevima zemlje.’ (Otkrivenje 17:18) Prije njegovog uništenja uputit će se poziv: ‘Izidite iz nje, moj narode, da ne postanete sudionicima njezinih grijeha i da ne dijelite njezinih zala!’ (Otkrivenje 18:4) Kao i u danima Noe i Lota mora postojati očita razlika između grijeha i grješnika. Ne može biti kompromisa između Boga i svijeta, nema spašavanja svjetovnih blaga. ‘Nitko ne može služiti dvojici gospodara...’ (Matej 6:24)

„Poput stanovnika Sidimske doline ljudi sanjaju o blagostanju i miru. ‘Bježi, da život spasiš,’ upozorenje je Božjih anđela, ali čuju se i drugi glasovi kako govore: ‘Ne uzbuđujte se, nema razloga za uzbunu.’ Mnoštvo viče: ‘Mir i sigurnost’, dok Nebo objavljuje da uništenje samo što nije došlo na prijestupnike.” — *Patrijarsi i proroci, str. 167.*

b. Unatoč primamljivim obećanjima zemaljske slave koja iznose utjecajni ljudi, čega uvijek moramo biti svjesni? 1. Solunjanima 5:3.

1Sol 5:3 Jer kad budu govorili: »Mir i sigurnost!«, tada će na njih iznenada navaliti propast, kao trudovi na trudnicu, i neće umaći.

„Odvjetnici, mehaničari, farmeri, trgovci, pa čak i propovjednici, viču s propovjedaonice: ‘Mir i sigurnost’, dok im se propast naglo približava.

Vjerovanje u skori dolazak Sina Čovječjeg na nebeskim oblacima neće dopustiti pravom kršćaninu da postane nemaran i bezbrižan u svakidašnjim životnim poslovima. Oni koji očekuju Kristov dolazak neće biti lijeni, već marljivi u poslu. Svoj posao neće obavljati nemarno i nepošteno, već pošteno, na vrijeme i temeljito. Oni koji smatraju da je nemar i nezainteresiranost za stvari ovoga života dokaz njihove duhovnosti i odvajanja od svijeta, itekako su zavedeni. Njihova vjerodostojnost, vjernost i poštenje u ovozemaljskim stvarima nalaze se na ispitu i provjeri. Ako su vjerni u malome, bit će vjerni i u mnogome. (...)

Pokazano mi je da mnogi u ovome neće položiti ispit. Oni razvijaju svoj karakter upravljanjem onim što je ovozemaljsko. U postupanju prema bližnjima pokazuju nevjernost, lukavstvo i nepoštenje. Oni ne shvaćaju da njihov budući, besmrtni život ovisi o tome kako se ponašaju u onome što se tiče ovog života i da je za oblikovanje čestitosti nužno oblikovati pravedni karakter.” — *Svjedočanstva, knj. 4, str. 309, 310.*

a. Kako se Božji narod treba razlikovati na ovoj zemlji? 1. Solunjanima 5:4–6.

1Sol 5:4 Ali vi, braćo, niste u tami, da bi vas onaj dan kao tat mogao zaskočiti. 1Sol 5:5 Svi ste vi sinovi svjetla i sinovi dana. Nismo od noći niti od tame. 1Sol 5:6 Stoga ne spavajmo kao i ostali, nego bdijmo i trijezni budimo.

„Bog želi da Njegov narod riječju i ponašanjem objavi svijetu da nikakve zemaljske privlačnosti ne mogu nadoknaditi gubitak nebeske baštine. Istinska djeca svjetla i dana neće pokazati ispraznost i lakomislenost u razgovoru, odjeći ili ponašanju, već umjerenost i promišljenost, stalno šireći utjecaj koji će privlačiti duše Otkupitelju. Kristova ljubav koja odsjaje s križa moli za grešnika privlačeći ga užima beskonačne ljubavi k miru i sreći koju može naći samo u našem Spasitelju. Bog poziva sve svoje sljedbenike da u svemu što se tiče života prepoznatljivim jezikom živo svjedoče svojim ponašanjem, odjećom i razgovorom da je snaga prave pobožnosti korisna za sve u ovom kao i u budućem životu, da samo tako može zadovoljiti dušu primatelja.” — *Svjedočanstva, knj. 4, str. 580, 581.*

„Isus je u upozorenju ‘bdij i moli’ pokazao jedini siguran put. Postoji potreba za bdijenjem. Naše je srce varljivo, podložni smo slabostima i nemoćima čovječanstva, a Sotona nas ima namjeru uništiti. Mi možda nismo budni, ali naš neprijatelj nikad ne spava. Znajući njegovu neumornu budnost, ne spavajmo kao drugi, već ‘bdijmo i trijezni budimo’. Moramo se suočiti s duhom i utjecajem svijeta, ali mu ne smijemo dopustiti da zaposjedne um i srce.

Kada dođe u kontakt sa svijetom, aktivan poslovni čovjek imat će nevolje, veliku brigu i bit će zabrinut. Ustanovit će kako ga vode svjetovne misli i planovi i bit će mu potreban napor i disciplina uma i duše da sačuva pobožan duh. Ali božanska milost čeka na njegove riječi i njegova velika potreba silan je dokaz da će pobijediti s Bogom.” — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 409, 410.*

b. Zašto možemo imati nadu i živjeti u skladu s tom nadom? 1. Solunjanima 5:7–11.

1Sol 5:7 Jer koji spavaju, noću spavaju; i koji se opijaju, noću se opijaju. 1Sol 5:8 A mi, koji smo od dana, budimo trijezni, odjenimo oklop vjere i ljubavi, i kacigu, nadu spasenja. 1Sol 5:9 Jer Bog nas nije odredio za gnjev, nego za dobivanje spasenja po Gospodinu našem Isusu Kristu, 1Sol 5:10 koji je za nas umro da — bilo bdjeli bilo spavali — zajedno s njime oživimo. 1Sol 5:11 Stoga se tješite međusobno i izgrađujte jedan drugoga, kao što i činite.

„Pavao uči da je grijeh biti ravnodušan prema znacima koji će prethoditi Kristovom drugom dolasku. One koji su krivi za ovaj nemar naziva sinovima noći i tame. (...)

Budan je onaj kršćanin koji radi, koji marljivo nastoji učiniti sve što je u njegovoj moći za napredak Evanđelja.” — *Djela apostola, str. 260, 261.*

a. Navedite jedan podsjetnik koji je bio potreban vjernicima u Solunu. 1. Solunjanima 5:12, 13.

1Sol 5:12 A molimo vas, braćo, da priznajete one koji se trude među vama i predvode vas u Gospodinu i opominju vas, 1Sol 5:13 i nadasve ih s ljubavlju cijenite zbog djela njihova. Budite u miru među sobom!

„Vjernicima u Solunu posebno su dosađivali ljudi koji su donosili fanatične ideje i naučavanja. Neki od njih živjeli su ‘neuredno: ništa ne rade, nego dangube’. Crkva je bila ustrojena tako da su bili postavljeni službenici koji će služiti kao propovjednici i đakoni. Ali bilo je nekih vjernika, samovoljnih i neobuzdanih, koji se nisu htjeli pokoravati onima koji su u crkvi imali vodeće dužnosti. Takvi su ne samo tvrdili da imaju pravo na svoje mišljenje, već su svoja gledišta javno nametali crkvi. Zbog toga je Pavao pozvao Solunjanke da slušaju one koji su bili izabrani za vodeće dužnosti u crkvi i ukažu im dužno poštovanje.” — *Djela apostola, str. 261.*

b. Koje su opće opomene potrebne svima? 1. Solunjanima 5:14, 15.

1Sol 5:14 A vas, braćo, potičemo: opominjite neuredne, sokolite malodušne, podržavajte slabe, budite strpljivi prema svima! 1Sol 5:15 Gledajte da tko komu zlim za zlo ne uzvati, nego uvijek težite za dobrim, i jedni prema drugima i prema svima.

„Kada smrt uzme nekoga od naših, kakva su vaša sjećanja na njega? Jesu li slike na zidu sjećanja ugodne za promatranje? Jesu li to sjećanja na ljubazno izgovorene riječi, na naklonost pokazanu u pravo vrijeme? Jesu li njegova braća odbacila zle sumnje prikrivenih nametljivaca? Jesu li opravdala njegov slučaj? Jesu li bila vjerna nadahnutom savjetu: ‘Težite malodušne, podržavajte slabe’. (...)

Kada je onaj s kojim smo se družili u crkvi mrtav, kada znamo da je njegov izvještaj u nebeskim knjigama potvrđen i da se s ovim izvještajem mora ponovno suočiti na sudu, kakva su razmišljanja braće što se tiče ponašanja prema njemu? Kakav je bio njihov utjecaj na njega? Kako se sada jasno sjećaju svake grube riječi, svakog nepromišljenog čina! Kako bi se sada drugačije odnosila prema njemu kad bi imala još jednu priliku!” — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 489.*

„Što te više ljudi potiskuju, krivo shvaćaju, i lažno prikazuju, to imaš više dokaza da vršiš djelo za Učitelja i čvršće se moraš držati svog Spasitelja. U svim svojim teškoćama budi staložen i miran, strpljiv i pun poštovanja, ne vraćajući zlo za zlo, nego dobro za zlo. Upiri pogled na vrh ljestvica. Iznad njih je Bog. Njegova slava obasjava svaku dušu koja se uspinje k nebu. Te ljestvice predstavljaju Isusa. Penji se pomoću Njega, drži se čvrsto Njega i uskoro ćeš s tih ljestvica prijeći u vječno carstvo.” — *Svjedočanstva, knj. 8, str. 130.*

a. Čega se trebamo sjetiti kad se suočimo s kušnjama? 1. Solunjanima 5:16–18.

1Sol 5:16 Svagda se radujte! 1Sol 5:17 Bez prestanka molite! 1Sol 5:18 U svemu zahvaljujte! Jer to je za vas volja Božja u Kristu Isusu.

„Možda ćeš naići na iskušenja, ali sačuvaj svoje poštenje. Nikad nemoj pokazati ništa drugo osim plemenitog duha. Nebeski svemir s napregnutom pažnjom promatra borbu. Sotona budno pazi trudeći se da te odvрати od tvog straženja, želeći da vidi da postupaš nepromišljeno, kako bi zadobio prevlast nad tobom. Bori se muški u bici Gospodnjoj. Postupaj onako kako bi Krist postupao da je na tvom mjestu. U tvojoj vjeri i tvojim postupcima ne smije biti nedosljednosti. Ne smiješ dozvoliti da te savladaju mučne nezgode koje se stalno ponavljaju. Budi staložen, misli na Isusa i čini sve što možeš da bi Mu ugodio. Milost Kristova i Sveti Duh su darovi koje ti Bog daje, kako bi unutrašnji čovjek bio osnažen svakom silom.” — *Svjedočanstva, knj. 8, str. 132.*

„Kad bismo više zahvaljivali i hvalili Božju ljubav, imali bismo više sile u molitvi. Sve više bismo izobilovali u Božjoj ljubavi i davali bismo sve više hvale Njemu. Vi koji se žalite da Bog ne čuje vaše molitve, promijenite redoslijed i pomiješajte hvalu sa svojim molbama. Kad razmišljate o Njegovoj dobroti i milosrđu, ustanoviti ćete da se On brine za vaše potrebe.” — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 317.*

b. Navedite neke navike pobjedonosnog razmišljanja. 1. Solunjanima 5:19–21.

1Sol 5:19 Duha ne gasite! 1Sol 5:20 Proroštva ne prezirite! 1Sol 5:21 Sve ispituje, dobro zadržavajte!

„Ljudi mogu u sebi gušiti utjecaj Božjega Duha i slobodno se opredijeliti za jednu ili drugu stranu. U tom im je pogledu dana potpuna sloboda. Mogu, zahvaljujući milosti i zaslugama Spasitelja, biti poslušni ili odbaciti poslušnost i snositi posljedice takvoga postupka. (...)

Božji Duh ne prestaje osvjedočivati ljude, a oni se odlučuju za istinu ili protiv nje.” — *Sluge evanđelja, str. 174.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 11. prosinca

1. Kako mogu razviti navike revne molitve i zašto je to važno?
2. Kada čujemo tvrdnje o „miru i sigurnosti“, čega se trebamo sjetiti?
3. Što razlikuje djecu svjetlosti/dana od djece tame/noći?
4. Poznajem li nekoga tko mi je naporan, a trebao bih ga uvažavati?
5. Što treba pratiti naše molitve Bogu?

Uistinu osobit narod

STIH ZA UPAMTITI: „Zato se i molimo svagda za vas, da vas Bog naš učini dostojni-ma zvanja, i ispuni svaku radost dobrote i djelo vjere u sili.“ (2. Solunjanima 1:11).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstva, knj. 2, str. 296–307;*

Svjedočanstva, knj. 5, str. 591–603.

„Gospod želi da Njegovi sljedbenici budu veoma obazrivi u postupanju jedni prema drugima. Oni trebaju jedni druge duhovno podizati, ispravljati i iscjeljivati. Ali u crkvi je potrebna i odgovarajuća disciplina i ona se ne smije zanemariti. Članovi crkve trebaju na sebe gledati kao na učenike u određenoj školi, učeći kako izgraditi karakter dostojan svojega uzvišenog poziva.“ — *Svjedočanstva, knj. 7, str. 264.*

1. ČISTI IZNUTRA I IZVANA

Nedjelja, 13. prosinca

a. Što pokazuje dubinu Božjeg poziva na čistoću? 1. Solunjanima 5:22.

1Sol 5:22 Klonite se svakoga oblika zla!

„Ne činite ništa među nepoznatim ljudima, na ulici, u prijevoznim sredstvima ili u domu što bi imalo i najmanji privid zla.“ — *Zdravlje i sreća, str. 491.*

„Neka vaše ponašanje bude takvo da na svaku osobu s kojom dolazite u dodir ostavite dojam da vas okružuje čisto i sveto ozračje. Jedna isprazna riječ, jedan neozbiljan smijeh, mogu navesti dušu na pogrešan put. Strašne su posljedice neodržavanja stalne veze s Bogom.

Uklanjajte se svakoga zla. Uobičajeni grijesi, ma koliko se neznatnima smatrali, oslabit će vaš moralni kompas i ugasiti unutarnje djelovanje Božjega Duha. Priroda misli ostavlja svoj trag na duši, a svaki neprimjeren razgovor onečišćuje um. Svako zlo donosi propast onima koji ga čine. Bog može i hoće oprostiti grešniku koji se kaje, ali, iako mu je oprošteno, duša ostaje obilježena; uništena je sposobnost uzvišenog razmišljanja, koja je bila moguća u neiskvarenom umu. Tijekom cijeloga života duša nosi ožiljke. Zato tražimo vjeru koja djeluje kroz ljubav i pročišćava srce kako bismo svijetu mogli predstaviti Kristov karakter.“ — *Fundamentals of Christian Education, str. 195.*

a. Opišite Božji plan za naš svakodnevni život i kako se on može ostvariti. 1. Solunjanima 5:23, 24.

1Sol 5:23 A sâm Bog mira neka vas posvema posveti. I cijelo vaše biće — duh i duša i tijelo — neka se besprijeckorno sačuva o dolasku Gospodina našega Isusa Krista. 1Sol 5:24 Vjeran je Onaj koji vas poziva — on će to i učiniti.

„Tako su i kršćani pozvani da prinesu sebe kao žrtvu živu, svetu i ugodnu Bogu. Da bi to mogli ostvariti, moraju sačuvati sve svoje snage u najboljem mogućem stanju. Svaki postupak koji slabi čovjekovu tjelesnu ili umnu snagu onesposobljava ga za službu njegovom Stvoritelju. Može li Bogu biti ugodno kada mu žrtvujemo ono što nije najbolje? Krist je rekao: 'Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim.' Oni koji ljube Boga svim srcem željet će Mu posvetiti najbolju službu svog života. Stalno će nastojati sve sile svoga bića uskladiti sa zakonima koji će usavršiti njihove sposobnosti da čine Njegovu volju. Neće popuštanjem apetitu ili strastima oslabiti ili okaljati žrtvu koju prinosе svome nebeskom Ocu.” — *Velika borba, str. 473.*

„Sveti spisi nas uče da težimo posvećenju tijela, duše i duha Bogu. U tom djelu moramo surađivati s Bogom. Puno se toga može učiniti kako bi se u čovjeku obnovila Božja slika, kako bi se poboljšale tjelesne, umne i moralne sposobnosti. Tjelesni sustav uvelike se može promijeniti tako što ćemo biti poslušni Božjim zakonima i nećemo unositi ništa što onečišćuje u naše tijelo. A iako ne možemo prisvajati savršenstvo tijela, možemo posjedovati kršćansko savršenstvo duše. Kroz žrtvu prinesenu u naše ime, grijesi mogu biti oprošteni u potpunosti. Mi ne ovisimo o onome što čovjek može učiniti; naše je pouzdanje u onome što Bog može učiniti za čovjeka kroz Krista. Kada se u potpunosti predamo Bogu, i vjerujemo bez zadržke, Kristova krv čisti nas od svih grijeha. Savjest tada može biti oslobođena od osude. Kroz vjeru u Njegovu krv, svi mogu postati savršeni u Kristu Isusu. Hvala Bogu da se tu radi o stvarima koje su moguće.” — *Odabrane poruke, knj. 2, str. 32.*

b. Koje osobine otkrivaju istinsku dubinu zajedništva među vjernicima? 1. Solunjanima 5:26–28; 1. Ivanova 1:7.

1Sol 5:26 Pozdravite svu braću cjelovom svetim. 1Sol 5:27 Zaklinjem vas Gospodinom da se ova poslanica pročita svoj svetoj braći. 1Sol 5:28 Milost Gospodina našega Isusa Krista s vama! Amen.

1Iv 1:7 Ako li u svjetlosti hodimo, kao što je on u svjetlosti, imamo zajedništvo jedni s drugima i krv Isusa Krista, Sina njegova, čisti nas od svakoga grijeha.

„Sveti pozdrav koji je apostol Pavao spomenuo u Evandjelju Isusa Krista treba uvijek razmatrati imajući u vidu njegov pravi karakter. To je sveti cjelov. Treba ga smatrati znakom zajedništva kršćanskih prijatelja pri rastanku i susretu nakon nekoliko tjedana ili mjeseci razdvojenosti. U 1. Solunjanima 5:26 Pavao kaže: 'Pozdravite svu braću svetim cjelovom!' U istom poglavlju kaže: 'Uklanjanje se svakom zlu!' Nema nikakvog zla ako se sveti cjelov daje u pravo vrijeme i na pravom mjestu.” — *Rani spisi, str. 117.*

a. Kojim riječima ohrabrenja Pavao započinje svoju drugu poslanicu vjernicima u Solunu? 2. Solunjanima 1:1–5.

2Sol 1:1 Pavao i Silvan i Timotej, crkvi Solunjana u Bogu Ocu našem i Gospodinu Isusu Kristu. 2Sol 1:2 Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista! 2Sol 1:3 Zahvaljivati moramo Bogu svagda za vas, braćo, kao što dolikuje, jer izvanredno raste vjera vaša i množi se ljubav svakog pojedinog od svijeta prema vama prema drugima, 2Sol 1:4 tako da se mi sami ponosimo vama po crkvama Božjim zbog vaše postojanosti i vjere u svim vašim progonoštvima i nevoljama koje podnosite. 2Sol 1:5 One su jasna naznaka pravednoga suda Božjega da se nadoste dostojnima kraljevstva Božjega za koje i trpite.

„[Pavle] je izrazio [Solunjanima] povjerenje u njihovu iskrenost i bio zahvalan za njihovu snažnu vjeru i obilje ljubavi koju su imali jedni prema drugima i prema djelu njihovog Učitelja. Rekao im je kako ih drugim crkvama prikazuje kao primjer strpljive, ustrajne vjere koja postojano trpi progonoštvo i nevolje.” — *Djela apostola, str. 264.*

b. Ako se suočavamo s progonoštvom kakvo su pretrpjeli i Solunjani, kako nas može ohrabriti nada koja im je bila dana? 2. Solunjanima 1:6, 7.

2Sol 1:6 Jer pravo je pred Bogom da nevoljom uzvratiti onima koji vas nevoljom pritišću, 2Sol 1:7 a vama — nevoljom pritisnutima — spokojem, zajedno s nama, kad se Gospodin Isus objavi s neba sa svojim moćnim anđelima

„[Citirani tekst iz 2. Solunjanima 1:1–6.] Ovdje vidimo brigu i zanimanje koje su te crkve pokazivale jedna za drugu. Progonoštvo koje su podnosili povezo je sva srca i još ih čvršće ujedinilo. Bili su raspršeni po različitim mjestima. Zablude, praznovjerna vjera i nauke židovskog naroda, koji se tako ogorčeno protivio Kristu, ostavile su malo stado kao ovce bez pastira. Ali sjeme se sijalo. Krist je bio uzdignut kao Onaj koji je među njima bio razapet, i neprestano su se ulagali napori da se ublaži siromaštvo i nevolje braće zbog njihove vjere.” — *Letters and Manuscripts, knj. 12, Letter 28, 1897.*

c. Zašto bi skori Kristov povratak trebao snažno djelovati na srca svih nas? 2. Solunjanima 1:7, 8; Psalm 50:3, 4.

2Sol 1:7 a vama — nevoljom pritisnutima — spokojem, zajedno s nama, kad se Gospodin Isus objavi s neba sa svojim moćnim anđelima 2Sol 1:8 u ognju plamenom i uzvratiti osvetom onima koji ne znaju Boga i koji se ne pokoravaju evanđelju Gospodina našega Isusa Krista.

Ps 50:3 Bog naš dolazi i ne šuti; pred njim oganj proždire, oko njega silna bjesni oluja. Ps 50:4 On dozivlje nebesa odozgo, i zemlju, da puku svojemu sudi:

„Ovi veličanstveni trenuci su blizu, a mnogi koji tvrde da vjeruju u istinu spavaju. Oni će sigurno biti označeni kao nevjerni sluga koji je rekao u svojem srcu: 'Okasnit će gospodar moj', ako ostanu u sadašnjem stanju prijateljstva sa svijetom. Krist će se objaviti samo onima koji čekaju spasenje u nadi i vjeri, bez grijeha. Mnogi imaju teoriju istine koja ne poznaje silu pobožnosti. Ako Božja riječ prebiva u srcu, ona će vladati životom. Vjera, čistoća i povezanost s Božjom voljom svjedočit će o njezinoj posvećujućoj sili.” — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 15.*

a. Objasnite kakva sudbina očekuje dvije vrste ljudi. 2. Solunjanima 1:8, 9.

2Sol 1:8 u ognju plamenom i uzvratu osvetom onima koji ne znaju Boga i koji se ne pokoravaju evanđelju Gospodina našega Isusa Krista. 2Sol 1:9 Oni će biti kažnjeni vječnom propašću, daleko od lica Gospodnjega i od slave snage njegove,

„Ne opravdavaš svoje nedostatke pogreškama drugih. U dan Božji nećeš se usuditi iznijeti opravdanje što nisi oblikovala karakter za Nebo, što drugi nisu pokazali odanost i duhovnost. Isti nedostatak koji si otkrila kod drugih, nalazi se kod tebe. Činjenica što su i drugi grešnici, ne čini tvoje grijehе manje strašnjima. Oni i ti, ako nastavite živjeti na svoj sadašnji nedoličan način, bit ćete odvojeni od Krista i sa Sotonom i njegovim anđelima kažnjeni vječnim uništenjem Božjom prisutnošću i slavom Njegove sile.

Gospod se izobilno pobrinuo da ne padneš na putu ako Ga budeš tražila i slijedila svjetlo koje ti je dao. Božja riječ dana ti je zato da bude tvojoj nozi svjetiljka i svjetlo tvojoj stazi. Ako se spotakneš, bit će to zato što se nisi savjetovala sa svojim vodičem, Božjom riječju, i što nisi ovu dragocjenu riječ učinila pravilom u svojem životu. Bog ti kao uzor nije dao život nijednog ljudskog bića, koliko god njegov ili njezin život bio dobar i naizgled besprijekoran. Ako budeš činila ono što drugi čine i postupala kao što drugi postupaju, ostat ćeš izvan Svetoga grada, s nepreglednim mnoštvom koje je činilo ono što si i ti činila, slijedilo uzor koji im Gospod nije dao i koji su izgubljeni jednako kao što ćeš i ti biti izgubljena.

Ono što su drugi učinili ili mogu učiniti u budućnosti, neće umanjiti tvoju odgovornost ili krivnju. Dobila si primjer, život bez mane obilježen samoodricanjem i nesebičnom darežljivošću. Ako se okreneš od ovog dobrog, savršenog primjera i prihvatiš loš primjer koji trebaš izbjegavati, kao što je jasno prikazano u Božjoj riječi, za svoje ćeš ponašanje primiti zasluženu nagradu i tvoj će život biti promašaj.” — *Svjedočanstva, knj. 2, str. 396.*

b. Kakav osvježavajući kontrast treba postojati i zašto? 2. Solunjanima 1:10.

2Sol 1:10 u onaj dan kada dođe proslaviti se u svetima svojim i prodići se u svima koji vjeruju — jer se povjerovalo svjedočanstvu našem među vama.

„Uskrsnuće i uznesenje našega Gospoda nepobitan su dokaz da će Božji sveti pobijediti smrt i grob. To je jamstvo da je nebo otvoreno za sve one koji operu haljine svojega karaktera i izbjeljuju ih u krvi Jaganjčevoj. Isus se uznio k Ocu kao predstavnik ljudskoga roda, i Bog će one u kojima se odražava Njegov lik isto tako dovesti tamo da gledaju Njegovu slavu i sudjeluju u njoj.” — *Svjedočanstva, knj. 9, str. 286.*

a. Opišite divan konačni ishod Božje crkve. 2. Solunjanima 1:11, 12.

2Sol 1:11 Zato i molimo svagda za vas da vas Bog naš učini dostojnima ovoga poziva i dovede do punine svako zadovoljstvo Njegovom dobrotom i djelo vjere u sili, 2Sol 1:12 da bi se proslavilo ime Gospodina našega Isusa Krista u vama i vi u njemu — po milosti Boga našega i Gospodina Isusa Krista.

b. Dok se proročanstva ispunjavaju pred našim očima, u što možemo biti sigurni? 2. Solunjanima 2:1–7.

2Sol 2:1 A što se tiče dolaska Gospodina našega Isusa Krista i našeg okupljanja oko Njega, molimo vas, braćo, 2Sol 2:2 da se brzo ne pokolebate u svojem umu niti uznemirite ni nekim duhom ni nekom riječju ni nekom tobože našom poslanicom, kao da je već tu dan Kristov...

„Postoji jedan koji je u proročanstvu prikazan kao 'Čovjek bezakonja'. On je predstavnik Sotone. Prihativši sotonsku sugestiju u pogledu zakona Božjeg, koji je nepromjenjiv kao i sam Božji prijestol, taj čovjek bezakonja izlazi pred svijet sa drskom tvrdnjom da je on taj zakon promijenio, i da sada prvi dan tjedna, umjesto sedmog, predstavlja subotu, odnosno dan odmora. Tvrdeći za sebe da je nepogrješiv, on drsko polaže pravo na to da zakon Božji mijenja, prilagođavajući ga vlastitim ciljevima. (...)

Ali Krist kaže: 'Dok ne prođe nebo i zemlja, ne, ni jedno slovo, ni jedan potezić iz Zakona neće proći, dok se sve ne zbude'. On je upravo za to došao da zakon uzdigne i da stanovnicima čitavog svemira dokaže da je zakon Božji opravdan i da ga ne treba mijenjati. Međutim, čovjek bezakonja se, kao sotonska desna ruka, drznuo ostvariti ono što je Sotona počeo još na nebu, ispravljati Božji zakon. (...)

Čovjek bezakonja se uzdigao nasuprot Bogu; sjedeći u Crkvi Božjoj on se prikazuje kao Bog. On je bacio pod noge subotu kao veliku uspomenu na stvaranje, uspostavljenu da nas podsjeća na Tvorčevo djelo; i umjesto nje odredio za praznovanje običan radni dan. (...)

Međutim, čak i kad bi svaki pripadnik ljudskog roda prihvatio ovo dijete papinstva, to nikako ne bi poništilo svetost subote Gospodnje. Oni koji prihvate lažnu subotu (nedjelju), uzdižu time čovjeka bezakonja i protive se vladavini Božjoj. 'Čovjek bezakonja', međutim, ne može poništiti i ukinuti ono što je Bog proglasio vječnim i neprolaznim. Uzdići zakon Gospodnji i skrenuti na njega pažnju javnosti, to je zadatak koji se danas treba izvršiti u svijetu. Došlo je vrijeme kad se treba objaviti istina nasuprot laži i zabludama." — *Biblijski komentari, knj. 7, str. 910.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE**Petak, 18. prosinca**

1. Kako se u praktičnom životu mogu kloniti svega što ima obilježje zla?
2. Prema 1. Ivanovoj 1:7, što je temelj istinskog zajedništva?
3. Koja istina o moći našeg Boga može izazvati strahopoštovanje u našim srcima?
4. Zašto moram paziti da se ne obeshabrim nedostacima drugih ljudi?
5. Kako mogu pomoći ljudima da shvate istinu o pravoj Božjoj suboti?

Priprema za bitku

STIH ZA UPAMTITI: „Tada ćete se vratiti i vidjet ćete razliku između pravedna i opaka, između onoga koji služi Bogu i onoga koji mu ne služi.” (Malahija 3:18).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstva, knj. 5, str. 137–148; 449–467; Velika borba, str. 551–562.*

„One koji tvrde da posjeduju veliku Božju silu može se razaznati jedino pomoću velikog mjerila – Jahvinog zakona. (...) Ovčje ruho izgleda tako stvarno, tako istinito, da se vuk može prepoznati jedino kada pristupimo Božjem velikom moralnom mjerilu i ondje ustanovimo da su oni prijestupnici Jahvinog zakona.” — Faith and Works, str. 45.

1. NEMOJTE SE IZNENADITI

Nedjelja, 20. prosinca

a. Koja je pojava karakteristična za posljednje dane? 2. Solunjanima 2:8, 9.

2Sol 2:8 I tada će se otkriti Bezakonik. Njega će Gospodin zatrti dahom usta svojih i uništiti pojavkom dolaska svojega; 2Sol 2:9 njega, čiji je dolazak po djelovanju Sotone sa svom silom i znacima i lažnim čudesima,

„Vidjela sam da Sotona na različite načine radi preko svojih oruđa. Djelovao je preko propovjednika koji su odbacili istinu pa im je poslana djelotvorna zabluda da vjeruju u laži kako bi bili osuđeni. Dok bi propovijedali ili se molili, neki bi pali i ostali bespomoćno ležati, ali ne silom Svetoga Duha, već silom kojom je Sotona nadahnuo ova oruđa, a preko njih vjernike. Dok su propovijedali, molili se ili razgovarali, neki nazovi-adventisti, koji su odbacili sadašnju istinu, služili su se mesmerizmom da bi zadobili sljedbenike i narod bi se radovao njihovom utjecaju vjerujući da djeluje Sveti Duh. Neki koji su se njime koristili tako su daleko upali u đavolju tamu i obmanu da su mislili kako im je dana Božja sila da se njome služe.” — *Rani spisi, str. 43, 44.*

„A Sotona će, okružen zlim anđelima, tvrditi da je on Bog, i činit će čuda svake vrste da bi, ako bude moguće, prevario čak i izabrane. Narod Božji neće nalaziti sigurnost u činjenju čuda, jer će Sotona imitirati čuda koja se budu činila. Prokušani i provjereni narod Božji naći će svoju silu u znaku o kojem se govori u Izlasku 31:12-18. Narod Božji se mora osloniti na živu riječ 'Pisano je'. To je jedini temelj na kome on može bez opasnosti stajati.” — *Svjedočanstva, knj. 9, str. 16.*

a. Što nedostaje onima koji su na putu propasti? 2. Solunjanima 2:9, 10.

2Sol 2:9 njega, čiji je dolazak po djelovanju Sotone sa svom silom i znacima i lažnim čudesima, 2Sol 2:10 i sa svim nepravednim zavaravanjem u onima koji propadaju jer nisu prihvatili ljubav prema istini da bi se spasili.

„Samo oni, koji marljivo istražuju Sveto pismo i koji imaju ljubav prema istini, bit će sačuvani od velike obmane koja će zahvatiti cijeli svijet.” — *Velika borba*, str. 625.

b. Bez obzira na njihovo ispovijedanje vjere, što će Bog poslati onima koji ne ljube istinu i zašto? 2. Solunjanima 2:11, 12.

2Sol 2:11 I zbog toga će im Bog poslati djelotvornu zabludu da povjeruju laži, 2Sol 2:12 da budu osuđeni svi koji nisu povjerovali istini, nego su sebi ugodili u nepravednosti.

„Biblija kaže da će prije Gospodnjeg dolaska sotona djelovati ‘popraćen svakovrsnim silnim djelima, varavim čudesnim znakovima i svakovrsnim pokvarenim zavođenjem.’ A svi oni koji ‘nisu prihvatili ljubav prema istini da bi se tako spasili’, bit će prepušteni sami sebi da prime ‘djelotvornu zabludu da vjeruju laži.’ (2.Solunjanima 2:9-11) Tek kada se to ostvari, kada se crkva potpuno sjedini sa svijetom u cijelom kršćanstvu, tek tada će pad Babilona biti potpun.” — *Velika borba*, str. 389, 390.

c. Na što je Bog pozvao nas i naše obitelji i koje odgovornosti i izazove taj poziv donosi? 2. Solunjanima 2:13–15; Malahija 3:17, 18.

2Sol 2:13 A mi moramo svagda zahvaljivati Bogu za vas, braćo od Gospodina ljubljena, što vas je od početka Bog izabrao za spasenje posvećenjem u Duhu i vjerom u istinu, 2Sol 2:14 na što vas pozva po evanđelju našem — na stjecanje slave Gospodina našega Isusa Krista. 2Sol 2:15 Stoga, braćo, stojte i držite se predaja kojima ste poučeni, bilo riječju bilo poslanicom našom.

Mal 3:17 »Da, moji će biti«, veli Gospod Nad Vojskama, »u dan kad ja pripremim svoje blago. I poštedit ću ih kao što čovjek poštedi sina svojega koji mu služi.« Mal 3:18 Tada ćete se vratiti i vidjet ćete razliku između pravedna i opaka, između onoga koji služi Bogu i onoga koji mu ne služi.

„Hoće li mladi koji su primili mudre pouke i odgoj od svojih pobožnih roditelja ostati i dalje posvećeni istini, u velikoj mjeri ovisi o utjecaju s kojim će se susresti nakon što napuste svoj dom, utjecaju onih od kojih očekuju primiti kršćansku pouku.” — *Svjedočanstva*, knj. 8, str. 226.

„Oni koji ispovijedaju vjeru u Isusa trebaju uvijek težiti svjetlosti. Svakoga dana trebaju se moliti da svjetlost Svetoga Duha obasja stranice svete Knjige, kako bi mogli razumjeti ono što je od Božjega Duha. Moramo imati potpuno povjerenje u Božju Riječ, inače smo izgubljeni. Riječi ljudi, ma koliko oni bili veliki, nisu nas sposobne učiniti savršenima niti nas mogu potpuno opremiti za svako dobro djelo. (...) Posvećenjem Duha i vjerovanjem u istinu postajemo Božji suradnici.” — *Fundamentals of Christian Education*, str. 188, 189.

a. Što nam omogućuje da vjerno ustrajemo? 2. Solunjanima 2:16, 17; 3:1-5.

2Sol 2:16 A sam Gospodin naš, Isus Krist, i Bog i Otac naš, koji nas uzljubi i po milosti dade vječnu utjehu i dobru nadu, 2Sol 2:17 neka utješi srca vaša i učvrsti vas u svakoj riječi i dobrome djelu. 2Sol 3:1 Uostalom, molite, braćo, za nas da riječ Gospodnja trči i proslavlja se kao i kod vas 2Sol 3:2 i da budemo izbavljeni od pokvarenih i zlih ljudi; jer nemaju svi vjere. 2Sol 3:3 Ali vjeran je Gospodin koji će vas učvrstiti i očuvati oda zla. 2Sol 3:4 A uzdamo se, u Gospodinu, u vas: što vam zapovijedamo, vi i činite i činit ćete. 2Sol 3:5 A Gospodin neka upravi vaša srca k ljubavi Božjoj i k poštojanošći Kristovoj.

„Tako je Pavao ocrtao kobno djelovanje sile zla koja će nastaviti djelovati tijekom dugih stoljeća mraka i progonstva prije Kristovog drugog dolaska. Vjernici u Solunu nadali su se neposrednom izbavljenju; sad ih je apostol savjetovao da se odvažno i u Božjem strahu posvete djelu koje je pred njima. Pozvao ih je da ne zanemare svoju dužnost i da se ne prepuste besposlenom čekanju. Nakon žarkog očekivanja neposrednog izbavljenja, sad su im svakidašnji poslovi i protivljenje s kojim se moraju suočiti izgledali dvostruko odbojni. Stoga im je savjetovao da ustraju u vjeri.” — *Djela apostola*, str. 266, 267.

b. Kakav je primjer Pavao dao onima koji rade na širenju evanđelja? 2. Solunjanima 3:6-9.

2Sol 3:6 Zapovijedamo vam pak, braćo, u ime Gospodina našega Isusa Krista, da se klonite svakog brata koji živi neuredno i ne po predaji koju je primio od nas. 2Sol 3:7 Ta sami znate kako nas treba nasljedovati: nismo među vama živjeli neuredno, 2Sol 3:8 niti smo čiji kruh besplatno jeli, nego smo u trudu i naporu noću i danju radili da ne bismo opteretili koga od vas. 2Sol 3:9 Ne što ne bismo imali vlast, nego kako bismo vam sebe dali kao uzor da nas nasljedujete.

„Ljudi koje je Bog izabrao da rade u Njegovom Djelu dat će dokaza o svojem visokom zvanju i smatrat će svojom najvišom dužnošću da se razvijaju i napreduju dok ne postanu sposobni radnici. A onda, kad pokažu ozbiljnost u nastojanju da razviju talent koji im je Bog povjerio, treba im razborito pomagati. Ali ohrabrenja koja im upućujemo ne smiju mirisati na laskanje, jer će sam Sotona to dovoljno dobro učiniti. Ljude koji smatraju da je njihova dužnost propovijedati, ne treba odmah potpomagati, odmah prebacujući njih i njihove obitelji braći da ih potpomažu. Oni nemaju na to pravo dok ne budu mogli pokazati dobre plodove svojeg rada. Danas postoji opasnost da se mlade propovjednike i one koji imaju samo malo iskustva ranjava laskanjem i oslobađanjem od životnih tereta. Kad ne propovijedaju, neka rade ono što mogu za svoje uzdržavanje. To je najbolji način provjere naravi njihovog propovjedničkog poziva. Ako žele propovijedati samo zato da ih se potpomaže kao propovjednike, a Crkva bude i dalje oprezna, oni će uskoro odbaciti ovo breme i napustiti propovijedanje u zamjenu za isplativiji posao. Pavao, najrječitiji propovjednik, čudom obraćen od strane Boga za poseban posao, nije smatrao da je nadišao tjelesni rad. On kaže: ‘Sve do ovoga časa i gladjujemo, i žeđamo, i goli smo, i pljuskaju nas, i beskućnici smo, i patimo se radeći svojim rukama. Proklinjani blagoslivljamo, proganjani ustrajavamo.’ (1. Korinćanima 4:11,12)” — *Svjedočanstva*, knj. 1, str. 446, 447.

a. Navedite jedno osnovno, bezvremensko načelo koje je temeljna značajka pravog kršćanstva. Izreke 20:4; 2. Solunjanima 3:10-12.

Izr 20:4 Lijenčina ne ore zbog zime; o žetvi on prosi, i ništa nema.

2Sol 3:10 Jer i dok bijasmo kod vas, ovo vam zapovijedasmo: Ako tko neće raditi, neka i ne jede! 2Sol 3:11 Jer čujemo da neki među vama žive neuredno, ništa ne rade, nego se miješaju u tuđe stvari. 2Sol 3:12 Takvima pak zapovijedamo i zaklinjemo ih po Gospodinu našem Isusu Kristu: neka s mirom rade i svoj kruh jedu.

„Zavedene duše naučavale su da prava svetost uzdiže um nad sve zemaljske misli i vodi ljude da se potpuno uzdržavaju od rada. Drugi, odlazeći u krajnost u odnosu na određene biblijske tekstove, naučavali su da je raditi grijeh, da kršćani ne smiju misliti na ovozemaljsku dobrobit i dobrobit svojih obitelji, već čitav svoj život posvetiti samo duhovnim stvarima. Nauk i primjer apostola Pavla predstavljaju ukor za takve krajnosti.

Dok je bio u Solunu, Pavao nije bio potpuno ovisan o radu svojim rukama. Govoreći poslije o onome što je doživio u tom gradu, pisao je vjernicima u Filipima da potvrdi kako je od njih primio poslane darove: ‘Čak ste mi i za mog boravka u Solunu poslali dvaput da mi olakšate potrebu.’ (Filipljanima 4:16) Bez obzira na činjenicu da je primio ovu pomoć, Pavao je pazio da Solunjanima pokaže primjer marljivosti kako ga nitko ne bi mogao optužiti za pohlepu, a i da onima koji su imali fanatične poglede o radu rukama može uputiti praktičan prijekor.” — *Djela apostola, str. 348, 349.*

„Običaj da se nemarni ljudi i žene potpomažu u lijenosti, bilo vlastitim novcem ili novcem Zajednice, ohrabruje ih u toj grješnoj naravi, i to treba savjesno izbjegavati. Svaki čovjek, žena i dijete trebaju se praktično privikavati na neki koristan rad. (...) Svi se trebaju obučiti u nekoj struci korisnog rada, a Bog će rado uvećati prilagodljivost svakog pojedinca koji je dobrim odgojem stvorio radne navike.” — *Biblijski komentari, knj. 7, str. 912.*

b. Kada smo u iskušenju da očajavamo, čega se trebamo sjetiti? 2. Solunjanima 3:13.

2Sol 3:13 A vi, braćo, ne posustanite činiti dobro.

„Svetost će njezinom posjedniku pomoći da bude plodan i da obiluje u svim dobrim djelima. On se nikad neće umoriti u činjenju dobra niti će očekivati pohvalu od ovoga svijeta. Očekivat će pohvalu onda kada Veličanstvo Neba uzvisi posvećene i kad sjednu na Njegovo prijestolje. Tada će im reći: ‘Dođite, blagoslovljeni Oca mojega! Primite u baštinu Kraljevstvo pripravljeno za vas od postanka svijeta!’ (Matej 25:34). Gospod zatim nabroja djela samoodricanja i milosrđa, sažaljenja i pravednosti koja su učinili. Svetost srca potaknut će vršenje pravednih djela.” — *Svjedočanstva, knj. 2, str. 445.*

a. Kako se trebamo odnositi prema onima koji su zalutali? 2. Solunjanima 3:14, 15.

2Sol 3:14 Ako li se tko ne pokorava našoj riječi u ovoj poslanici, obilježite ga i ne družite se s njim, da se postidi, 2Sol 3:15 ali ga ne smatrajte neprijateljem, nego ga opominjte kao brata.

„Apostol nas opominje da se ne družimo sa onima čiji način življenja postaje kamen spoticanja na putu drugih. [2. Solunjanima 3:14, 15] Ako ne primi savjet slugu Gospodnjih i uporno nastavi rukovoditi se po vlastitom rasuđivanju nadahnutim od sotone, sam će biti kriv za svoju propast.” — *Biblijski komentari, knj. 7, str. 912.*

„[Pavao] je molio crkvu da iz svoje zajednice isključi svakoga tko uporno prezire upute Božjih propovjednika. ‘Ali ga’, dodao je, ‘ne smatrajte za neprijatelja, već ga opominjte kao brata!’” — *Djela apostola, str. 267, 268.*

b. Na koju se konačnu nadu iz ove poslanice trebamo usredotočiti? 2. Solunjanima 3:16–18.

2Sol 3:16 A sam Gospodin mira dao vam mir uvijek i na svaki način! Gospodin sa svima vama! 2Sol 3:17 Pozdrav mojom rukom, Pavlovom. Ovo je znak u svakoj poslanici — ovako pišem. 2Sol 3:18 Milost Gospodina našega Isusa Krista sa svima vama. Amen.

„Mi trebamo ponuditi ljudima nešto bolje nego što imaju, Kristov mir, koji nadilazi svaki razum. Mi im trebamo govoriti o Božjem svetom Zakonu, o preslici ili otisku Njegova karaktera, o izrazu onoga što On od njih želi da postanu. Pokažite im kako je nepropadljiva slava Neba neusporedivo bolja od prolaznih radosti i zadovoljstava svijeta. Pričajte im o miru i odmoru što ga mogu naći u Spasitelju. (...) Samo On može zadovoljiti težnju srca i podariti mir duši.

Reformatori bi, od svih ljudi na svijetu, trebali biti najnesebičniji, najplemenitiji, najljubazniji. (...)

Mi trebamo govoriti istinu u ljubavi, uzdajući se u Njega da će On tim riječima dati silu koja mijenja život. Sveti Duh će u dušu usaditi riječ izgovorenu u ljubavi.” — *Zdravlje i sreća, str. 157.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 25. prosinca

1. Opišite neke aktivnosti neprijatelja duša u posljednjim danima.
2. Što se događa s onima koji poznaju istinu, ali je ne moraju nužno voljeti?
3. Objasnite tajnu kršćanske ustrajnosti.
4. Što će uvijek obilježavati život pravog reformatora?
5. Kako trebam primijeniti biblijsku metodu postupanja prema onima koji su zalutali?

Razlike u zalasku sunca po gradovima

OSIJEK	oduzeti 10 min.	BJELOVAR	oduzeti 4 min.
ZDENCI	oduzeti 8 min.	NOVSKA	oduzeti 4 min.
POŽEGA	oduzeti 6 min.	SPLIT	oduzeti 2 min.
DARUVAR	oduzeti 5 min.	RIJEKA	dodati 6 min.
LIPIK / OKUČANI	oduzeti 5 min.	PULA	dodati 8 min.

Zalasci sunca u kalendaru odnose se na Zagreb

Bilješke

[illegible]

Razlike naziva knjiga u prijevodu Varaždinske i Daničić - Karadžić Biblije

- Postanak - 1. Mojsijeva
Izlazak - 2. Mojsijeva
Levitski zakonik - 3. Mojsijeva
Brojevi - 4. Mojsijeva
Ponovljeni zakon - 5. Mojsijeva
Jošua - Jozue Nunova
1. Kraljevima - 1. Carevima
2. Kraljevima - 2. Carevima
1. Ljetopisa - 1. Dnevnika
2. Ljetopisa - 2. Dnevnika
Izreke - Priče Salamunove
Tužaljke - Plač Jeremijin
Obadija - Abdija
Hošea - Ozej
Sefanija - Sofonija
Hagaj - Agej

[illegible]

LISTOPAD 2026.

Datum		Jutarnja molitva	Večernja molitva	Tema
1.	Čet.	Psalam 37:3-7	Izreke 3:5-8	Povjerenje i zahvalnost
2.	Pet.	Matej 6:25-34	Zalazak sunca 18:34	
3.	Sub.	Psalam 92:2-6	Zalazak sunca 18:32	
4.	Ned.	Filipljanima 4:4-7	1. Samuelova 7:10-12	
5.	Pon.	Jeremija 17:7-8	Psalam 40:2-6	
6.	Uto.	Luka 12:22-31	Postanak 22:9-14	
7.	Sri.	Psalam 23:1-6	Izlazak 14:13-14	
8.	Čet.	Rimljanima 8:31-39	Habakuk 3:17-19	
9.	Pet.	Psalam 56:4-6	Zalazak sunca 18:21	
10.	Sub.	Kološanima 3:15-17	Zalazak sunca 18:19	
11.	Ned.	Marko 11:22-25	2. Ljetopisa 20:20-22	
12.	Pon.	Psalam 46:2-4,11	Izaija 41:8-10	
13.	Uto.	Ivan 14:1-6	Postanak 12:1-4	
14.	Sri.	Psalam 118:24-29	Daniel 6:24-28	
15.	Čet.	1. Petrova 5:6-11	Tužaljke 3:22-26	
16.	Pet.	Matej 14:28-31	Zalazak sunca 18:07	
17.	Sub.	Psalam 103:1-5	Zalazak sunca 18:06	
18.	Ned.	Rimljanima 5:1-5	Hebrejima 11:8-12	
19.	Pon.	Psalam 121:1-8	Jošua 1:5-9	
20.	Uto.	Ivan 15:1-5	Galaćanima 2:20-21	
21.	Sri.	Psalam 34:2-9	2. Korinćanima 1:3-7	
22.	Čet.	Luka 17:11-19	1. Ljetopisa 16:8-12	
23.	Pet.	Psalam 62:6-9	Zalazak sunca 17:56	
24.	Sub.	Kološanima 2:6-7	Zalazak sunca 17:55	
25.	Ned.	Hebrejima 11:1-6	Postanak 6:9-18	
26.	Pon.	Izaija 26:3-4	Psalam 91:1-6	
27.	Uto.	Matej 7:7-11	1. Kraljevima 17:8-16	
28.	Sri.	Psalam 95:1-7	Djela apostolska 16:22-34	
29.	Čet.	2. Solunjanima 5:16-24	Psalam 136:1-9	
30.	Pet.	Rimljanima 8:28-30	Zalazak sunca 16:44	
31.	Sub.	Psalam 100:1-5	Zalazak sunca 16:42	

STUDENI 2026.

Datum		Jutarnja molitva	Večernja molitva	Tema
1.	Ned.	Psalam 42:8-12	Izlazak 14:27-31	Čekan je i ustrajnost
2.	Pon.	1. Solunjanima 1:8-10	Izaija 26:7-9	
3.	Uto.	Postanak 49:1-2,18	Psalam 5:1-4	
4.	Sri.	Titu 2:11-13	Hebrejima 3:12-14	
5.	Čet.	Jeremija 14:20-22	Psalam 33:16-22	
6.	Pet.	Izaija 8:13-17	Zalazak sunca 16:33	
7.	Sub.	Matej 11:2-6	Zalazak sunca 16:31	
8.	Ned.	Hebrejima 6:12-15	Hebrejima 12:4-7	
9.	Pon.	Psalam 131:1-3	Psalam 27:11-14	
10.	Uto.	Mudre izreke 10:27-29	Mudre izreke 20:22,24	
11.	Sri.	Psalam 25:1-5	Psalam 25:12-15	
12.	Čet.	Jakov 5:7-10	Jakov 5:11-14	
13.	Pet.	Izaija 42:1-4	Zalazak sunca 16:23	
14.	Sub.	Matej 24:10-13	Zalazak sunca 16:22	
15.	Ned.	Propovjednik 7:8-9	Psalam 104:24-28	
16.	Pon.	Izaija 30:17-19	2. Timoteju 2:11-13	
17.	Uto.	Psalam 119:79-81	Psalam 119:111-114	
18.	Sri.	2. Petrova 3:12-14	1. Samuelova 13:8-14	
19.	Čet.	Psalam 119:144-148	Djela apostolska 1:4-8	
20.	Pet.	Izaija 51:4-7	Zalazak sunca 16:16	
21.	Sub.	Luka 2:25-32	Zalazak sunca 16:15	
22.	Ned.	Mihej 7:5-7	Kološanima 4:2-4	
23.	Pon.	Ivan 8:29-32	Izlazak 34:6-7	
24.	Uto.	Rimljanima 8:16-19	Rimljanima 8:23-25	
25.	Sri.	Sefanija 3:7-9	Psalam 37:34, 39-40	
26.	Čet.	Matej 10:20-22	Izaija 64:1-4	
27.	Pet.	1. Korinćanima 1:4-7	Zalazak sunca 16:11	
28.	Sub.	Luka 12:34-38	Zalazak sunca 16:10	
29.	Ned.	Habakuk 2:1-3	Psalam 39:6-8	
30.	Pon.	Psalam 130:4-8	Juda 1:20-22	

PROSINAC 2026.

Datum		Jutarnja molitva	Večernja molitva	Tema
1.	Uto.	2. Korinćanima 3:4-6	1. Samuelova 8:4-8	Služenje i praštanje
2.	Sri.	Jošua 22:4-6	1. Korinćanima 3:4-7	
3.	Čet.	1. Ivanova 2:10-12	Izaija 56:6-7	
4.	Pet.	Izaija 33:22-24	Zalazak sunca 16:11	
5.	Sub.	Rimljanima 12:1-2	Zalazak sunca 16:11	
6.	Ned.	Rimljanima 12:6-8	Pon. zakon 10:12-14	
7.	Pon.	Izlazak 32:31-32	Brojevi 14:17-20	
8.	Uto.	Malahija 3:14-18	Luka 4:5-8	
9.	Sri.	1. Timoteju 1:12-14	D. apostolska 2:37-39	
10.	Čet.	Jeremija 30:7-9	Postanak 18:3-8	
11.	Pet.	Kološanima 3:12-14	Zalazak sunca 16:12	
12.	Sub.	1. Petrova 4:8-11	Zalazak sunca 16:12	
13.	Ned.	Rimljanima 12:9-11	Nehemija 12:43-45	
14.	Pon.	Hebrejima 6:8-11	Hebrejima 9:13-15	
15.	Uto.	1. Kraljevima 8:38-40	1. Kraljevima 8:47-50	
16.	Sri.	1. Korinćanima 12:4-7	2. Korinćanima 5:17-20	
17.	Čet.	1. Samuelova 25:23-27	1. Samuelova 25:28,35	
18.	Pet.	Efežanima 4:30-32	Zalazak sunca 16:15	
19.	Sub.	Mudre izreke 19:11-12	Zalazak sunca 16:15	
20.	Ned.	Rimljanima 14:17-19	Izlazak 23:24-25	
21.	Pon.	Izaija 61:4,6	Pon. zakon 11:13-15	
22.	Uto.	1. Samuelova 7:5-6	Psalam 78:37-39	
23.	Sri.	2. Timoteju 3:3-5	Kološanima 3:23,24	
24.	Čet.	Psalam 119:76-77	Psalam 119:89-91	
25.	Pet.	Pon. zakon 10:20-22	Zalazak sunca 16:19	
26.	Sub.	Luka 7:47-50	Zalazak sunca 16:20	
27.	Ned.	2. Korinćanima 2:8-10	Daniel 6:16-21	
28.	Pon.	1. Ljetopisa 28:8-9	Brojevi 11:14-17	
29.	Uto.	Psalam 32:2-5	Galaćanima 5:13-15	
30.	Sri.	2. Korinćanima 9:9-12	Matej 18:21-22	
31.	Čet.	2. Kraljevima 4:8-11	2. Kraljevima 4:13-17	

Darovi prve subote

Subota, 3. listopada 2026.

Tanzanijska misija

Vrijeme je da ustanemo i sagradimo sjedište i školu u Dodomi (vidi str. 4).

Subota, 7. studenoga 2026.

Literatura za siromašne zemlje

Širimo svjetlost istine tamo gdje su tiskane stranice jedini način (vidi str. 30).

Subota, 5. prosinca 2026.

Crkva u Brazzavilleu, Republika Kongo

Djelo u Kongu brzo napreduje i hitno treba našu potporu (vidi str. 51).